

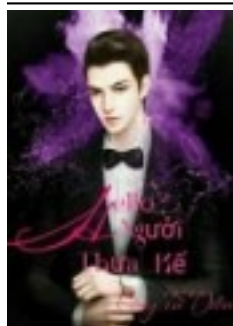
Hello, Người Thừa Kế

Contents

Hello, Người Thừa Kế	2
1. Chương 1: Tại Sao Cô Lại Ở Đây?	2
2. Chương 2: Khi Nào Kết Hôn?	4
3. Chương 3: Trò Đùa Khai Mở Rồi!	5
4. Chương 4: Đối Với Tư Tiên Sinh, Trang Nại Nại Là Người Ngoại Lệ!	6
5. Chương 5: Boss Quá Khó Chịu!	8
6. Chương 6: Năm Năm Trước, Là Ta Ném Hẳn !	9
7. Chương 7: Trang Tiểu Thư, Mời Cô Rồi Đi	10
8. Chương 8: Cô Cấp Thiết Gả Cho Hẳn	12
9. Chương 9: Tư Tiên Sinh, Tại Sao Lại Không Dem Bạn Gái Tối Đây .	13
10. Chương 10: Lớn!!	14
11. Chương 11: Là Anh Thất Lễ.	16
12. Chương 12: Trang Nại Nại, Là Cô Sao?	17
13. Chương 13: Ai Nói Tôi Không Thích Hà Nhi!	19
14. Chương 14: Cái Tay Của Tên Heo Hoàng Lão Bản Kia	20
15. Chương 15: Nhưng Mà Tôi Nghĩ, Tạt Rượu Cũng Vui Lắm Nha!	21
16. Chương 16 : Tôi Nói.. Cô Cút!	23
17. Chương 17: Tư Tiên Sinh Bảo Cô Cút, Chẳng Lê Cô Không Nghe Thấy Sao?	24
18. Chương 18: Cũng Không Cần Tự Mình Đa Tình!	25
19. Chương 19: Thích Cô... Tránh Xa Tôi Một Chút!	27
20. Chương 20: Ảnh Hưởng Đến Tình Cảm Vợ Chồng Của Chúng Tôi!	28
21. Chương 21 : Nại Nại, Chuyện Đây Rốt Cuộc Là Thế Nào?	30
22. Chương 22 : Chào Con! Ta Là Ba Của Con.	31
23. Chương 23: Con Làm Sao Có Thể Nhận Người Đã Trộm Mình Làm Mẹ!	32
24. Chương 24 : Mẹ Ở Nơi Nào, Tôi Ở Ngay Chỗ Đó!	33
25. Chương 25 : Vì Năm Mười Vạn	35
26. Chương 26 : Tôi Không Có Thói Quen Ăn Điểm Tâm.	36
27. Chương 27: Chỉ Cần Anh Cười Em, Sau Đó Mỗi Ngày Đều Có Thể Ăn Những Thứ Đây.	37
28. Chương 28 : Mùi Vị Quen Thuộc	38
29. Chương 29 : Trang Nại Nại, Cô Không Muốn Sống Nửa Hả?	40
30. Chương 30 : Trang Nại Nại. Cô Đang Làm Cái Gì Vậy?	41
31. Chương 31 : Cô Quả Thực Rất Đáng Yêu.	42
32. Chương 32:không Phải Bởi Vì Những Thứ Đây...	44
33. Chương 33 : Cho Tôi Một Lý Do Để Cùng Cô Kết Hôn	45
34. Chương 34: Em Vẫn Còn Thích Anh!	46
35. Chương 35 : Tôi Muốn Chuẩn Bị Lễ Cưới.	48
36. Chương 36 : Bởi Vì Em Không Thích Anh	49
37. Chương 37: Tư Tiên Sinh Sắp Kết Hôn!	51
38. Chương 38 : Phải Chạy Trốn !	52
39. Chương 39 : Tư Tiên Sinh Nổi Giận !	53
40. Chương 40: Trang Nại Nại, Còn Dám Lấy Tôi Ra Đùa Bỡn!!!	55
41. Chương 41 : Tôi In Dấu!	56

42. Chương 42 : Hôn Ước Của Chúng Ta, Có Thể Hủy Bỏ~	58
43. Chương 43: Giữ Lại Thể Diện.	59
44. Chương 44: Toàn Bộ Đầu Là Giả!!	60
45. Chương 45; Gọi Điện Thoại Cho Tư Tiên Sinh	62
46. Chương 46: Tư Tiên Sinh Đang Bận, Không Nhận Điện Thoại	63
47. Chương 47: Con Người Của Tôi Vốn Nhỏ Mọn!	64
48. Chương 48 : Trang Nại Nại Chống Lại!	66
49. Chương 49: Khi Nào Chúng Ta Đi Lĩnh Chứng Đi!	67
50. Chương 50 : Ngày Mai Đi Lĩnh Chứng !	68

Hello, Người Thừa Kế

Giới thiệu

Anh thân là người kế thừa tập đoàn Đế Hào, tính cách quyết đoán lãnh huyết nhưng đối với cô lại là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hello-nguoi-thua-ke>

1. Chương 1: Tại Sao Cô Lại Ở Đây?

Editor: Năm Mọc

Bóng đêm như mực.

Khách sạn Wies, lửa từ ngọn đèn sáng rực rỡ.

Hành lang dài tĩnh mịch, nhìn không thấy điểm dừng, ánh sáng đèn mờ nhạt dội xuống dưới, đem hành lang dài bao phủ càng thêm thần bí đẹp dễ mà quý giá.

Một thân hình nhỏ nhắn xinh xinh, rón ra rón rén đi đến trước “phòng tổng thống”.

Cửa phòng khép hờ, Trang Nại Nại theo khe cửa đi vào bên trong xem xét, cả căn phòng thập phần yên tĩnh, chỉ có trong phòng tắm truyền đến tiếng nước dồn dập chảy, vì thế Trang Nại Nại nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đi vào trong phòng.

Xoay người chuẩn bị đóng cửa.

“Đem tài liệu đặt trên bàn là được rồi”. Đột nhiên, thanh âm mị hoặc trong trẻo nhưng lạnh lùng theo phòng tắm truyền ra.

Tim Trang Nại Nại “lộp bộp” một chút, thiếu chút nữa theo miệng nhảy ra.

Lưng thoáng liền toát ra tầng mồ hôi lạnh.

Cô quay đầu nhìn cũng không thấy người đi ra, lúc này mới nặng nề thở phào nhẹ nhõm, đóng cửa lại.

Trong phòng cũng không mở đèn, chỉ còn lại ánh sáng yếu ớt ở ngọn đèn đầu giường, cùng cửa sổ rộng rãi sát đất, các ngọn đèn ở thành Bắc Kinh dần tắt đi, tạo nên cảnh tượng tươi sáng rõ nét đối lập.

Chẳng qua, Trang Nại Nại cũng không rảnh rỗi nhìn ngắm cảnh sắc.

Cô đứng trước giường lớn, rất nhanh lấy ra một cái áo ngủ gợi cảm rồi mặc vào, hít sâu một hơi, chui vào trong chăn, bày ra một tư thế dụ-hoặc (dụ dỗ-mê hoặc)

Đúng lúc này, tiếng nước trong phòng tắm dừng lại, ngay sau đó cửa bị mở ra, một thân ảnh cao lớn từ bên trong phòng đi tới.

Mang theo một cổ hơi nước nhàn nhạt bay ra, còn có hơi thở tôn quý bẩm sinh, làm cho Trang Nại Nại hô hấp cảm thấy rất khó khăn.

Người đàn ông mặc một chiếc áo tắm, cầm khăn mặt chà lau tóc, bỗng nhiên phát giác được trong phòng có người, động tác ngừng lại, mãnh liệt ngẩng đầu lên.

Đôi mắt hẹp dài của anh bỗng híp lại, lóe ra tia sương giá rợn người, hai con ngươi sắc bén trực tiếp tập trung trên người Trang Nại Nại.

Hôm nay, Trang Nại Nại mang đồ trang sức trang nhã, ánh sáng mờ dọi trên khuôn mặt trắng sứ nhỏ nhắn, đôi mắt đen như mực, môi như anh đào, ngũ quan khéo léo tinh xảo, đẹp không sao tả xiết.

Cô mặc cái áo ngủ màu hồng nhạt, làm nổi bật cả thân thể như muốn buông thả nụ hoa khiến cho người ta muốn ngắt hái.

Thế nhưng, người đàn ông kia cũng không bị cái cảnh sắc hấp dẫn này dụ hoặc, ngược lại là ánh mắt trầm xuống, trong con ngươi dấy lên mùi nguy hiểm, đe dọa đến cái người đang nằm trên giường.

“Tại sao cô lại ở đây?” Môi mỏng của anh khẽ mở, tiếng nói mang theo một loại hoa lệ khuynh hướng cảm xúc, mỉa mai hoặc lòng người nhưng lại lạnh như băng hàn.

Trang Nại Nại căng thẳng nuốt một ngụm nước bọt, cố gắng làm cho bản thân bình tĩnh lại, khuôn mặt xinh đẹp gạt bỏ nụ cười rục rịch, trông mắt chuyển động cực kỳ nhanh

“Cái kia, đêm vẫn còn dài, tôi tới làm cho anh ấm-giường ah...”

“Ấm-giường?” Mày người đàn ông kia nhăn lại, thanh âm lạnh như băng, một câu hỏi, nói ra là một mùi khắc nghiệt.

Trang Nại Nại cảm thấy một đợt cảm giác bị áp bách mãnh liệt, nhất thời hô hấp lại trở nên khấn trương lên, cô kiên trì mở miệng: “Đúng, đúng rồi tôi là hôn thê của anh, chúng ta ở cùng nhau, thiên kinh địa nghĩa*...” (* là điều hiển nhiên)

Lúc này, Trang Nại Nại nháy mắt nói, một đợt hơi thở nam tính tràn ngập xâm lược, bỗng nhiên tới gần, người đàn ông thân hình cao lớn vô cùng áp bức, ngũ quan gần ngay trước mắt lại tinh xảo như người điêu khắc.

Trang Nại Nại một chút cử động cũng không dám, mắt to như nước trong veo nhìn Tư Chính Đình, trái tim đập vô cùng dữ dội.

Chấn mền trên người bị xóc lên, cảm giác trong không khí mát lạnh xuyên thấu vào thân thể.

Như vậy là cô đem thân thể chính mình kính dâng sao?

Bất quá, qua đêm nay, anh hẳn là sẽ thực hiện hôn ước, cùng mình kết hôn...sao?

Nghĩ đến đây, Trang Nại Nại lập tức nhắm mắt lại, bày ra một bộ dáng thấy chết không sờn. (coi thường cái chết)

Bất cứ giá nào!

2. Chương 2: Khi Nào Kết Hôn?

Editor: Năm Mọc

Cô cho rằng tiếp theo sẽ phát sinh ra chuyện gì đó, đột nhiên cảm giác có đồ vật thoáng che lại trên cơ thể mình!

Tư Chính Đình nhìn Trang Nại Nại, con người đen kịt chợt lóe lên sắc bén, sau đó nắm lấy tấm ga nhanh chóng đem người trên giường bọc lại thành cái bánh chưng.

Trang Nại Nại khiếp sợ mở mắt ra, liền phát hiện cơ thể đã bị nhấc lên giữa không trung.

Theo tiếng mở cửa, cả người cô đã bị ném trên mặt thảm ở ngoài hành lang, Tư Chính Đình từ phía trên cao liếc xuống lạnh lùng nhìn cô, môi mỏng khẽ mở, không chút lưu tình nào nói ra một chữ: “Cút!”

Ngay sau đó “Rầm” một tiếng đem cửa phòng đóng lại!

Trang Nại Nại trợn tròn mắt, đem ga trải giường bọc lại, yêu thương nhưng nhớ bấy lâu, kết quả lại bị ném ở ngoài cửa?

“Tư Chính Đình, anh có biết thương hương tiếc ngọc không hả! Anh...anh...anh..” Trang Nại Nại vùng vẫy trong tấm ga giường rút hai tay ra, chống lấy thân thể ngồi xuống.

Lúc này, cửa phòng lại lần nữa mở ra.

Trang Nại Nại ngẩng đầu, nhìn Tư Chính Đình như một bậc đế vương, trên cao nhìn xuống cô một cách lạnh lùng.

Chống lại ánh mắt băng lãnh thâm thúy của anh, câu kẻ tiếp bỗng mắt kẹt lại trong cổ họng, nói không nên lời.

“Cầm lấy!” cùng với thanh âm rơi xuống, toàn bộ quần áo của cô đều bị ném ra ngoài.

Trang nại nại không chút suy nghĩ, từ mặt thảm đứng lên, định hướng vào phòng xông tới!

“Rầm”

Cửa phòng đóng lại, thật nguy hiểm không có bị đập vào cái mũi của cô ah.

Tên hỗn đản này!

Trang nại nại tức giận đến nỗi muốn phá cửa, lại nghĩ đến thân phận của người bên trong, lập tức lại ỉu xiu cuối thấp đầu xuống.

Tư Chính Đình, người thừa kế tập đoàn Đế Hào, trong giới kinh doanh một tay bá chủ che trời! Lại càng được các nữ tiểu thư nhà quyền quý theo đuổi cùng tán tụng như là kim cương Vương lão ngũ!

Tập đoàn Đế Hào, tài chính hùng hậu, tất cả các ngành công nghiệp đều có liên quan, theo thứ tự liên quan đến tài chính, bất động sản, giải trí,...là Trung Quốc thậm chí là xí nghiệp Châu Á có sức ảnh hưởng lớn nhất, cũng không thể sánh nổi.

Mà cô, Trang Nại nại...Bất quá là vài ngày trước vừ trở thành Phượng Hoàng bay lên đầu càn, theo xí nghiệp Cổ Gia bỗng lại trở thành dân nữ nghèo, làm mất đi hai mươi hai năm danh hiệu thiên kim đại tiểu thư!

Nếu không phải từ trọng bụng mẹ được xác định hôn nhân, lại còn là thiên chi kiều tử*, làm sao có thể cùng cô có một mao tiền quan hệ.

(*Được yêu chiều từ nhỏ)

Xí nghiệp Cổ Gia, cho dù là thời khắc huy hoàng nhất, cùng tập đoàn Đế Hào, đều là trên trời dưới đất.

Cho nên, cô với anh luôn ở giữa một khoảng cách, mà sao lại bị cánh cửa này ngăn cách ah

~Điện thoại nằm lẳng lẳng trên mặt đất đột nhiên vang lên tiếng chuông, Trang Nại Nại nhìn thấy trên màn hình lập lòe một dãy số, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức suy sụp. Dứt khoát đặt mông ngồi xuống đất, cầm lấy điện thoại.

“Khuynh Nhan, tình hình thế nào? Tư tiên sinh có nói khi nào kết hôn không?”

Điện thoại đổi diện, truyền đến là ba ba Cố Đức Thọ cẩn thận dè dặt, lại xem lần thanh âm vội vàng.

Khuynh Nhan....Cố Khuynh Nhan?

Trang Nại Nại bĩu môi, trở về Cố Gia cũng chỉ có vài ngày, nhưng rốt cuộc vẫn là cảm thấy không quen thuộc với cái tên gọi này.

Cô ngẩng đầu đầu nhìn cửa phòng đối diện một chút, “Thật ra, ba ba, tình hình không tốt lắm.”

“Khuynh Nhan, xí nghiệp Cố Gia chúng ta liên tiếp bị phá sản, tài chính đều bị khóa sổ, nếu không có Tư tiên sinh đảm bảo, căn bản ngân hàng sẽ không cho chúng ta vay tiền, muốn năm mươi vạn, con cũng không cầm được. Cho nên bất kể thế nào, nhất định phải làm cho Tư tiên sinh đồng ý kết hôn với con...”

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, “Đã biết!”

Cúp điện thoại, Nại Nại nắm chặt quả đấm.

Cô phải bắt được Tư Chính Đình, lấy được năm mươi vạn đem cứu mẹ!

Trang Nại Nại, không thể nhận thua!!!

3. Chương 3: Trò Đùa Khai Mở Rồi!

Editor: Năm Mọc

Sáng sớm ngày hôm sau.

Tư Chính Đình đứng giờ rời giường, sau khi ăn mặc chỉnh tề, mở cửa phòng, định bước chân đi ra ngoài thì bỗng đột nhiên dừng lại.

Chỉ thấy đối diện trước cửa phòng, một cô gái ngồi dưới đất, lấy thân hình nho nhỏ cuộn tròn, sau lưng còn có tấm ga giường bị ném ra, hai cánh tay quăn lại cùng một chỗ.

Nghe thấy tiếng mở cửa, Trang Nại Nại vội ngẩng đầu, đôi mắt vốn ảm đạm, trong nháy mắt lại trở nên sáng rực.

Âu phục đen vừa vặn, làm tôn lên thân hình thon dài của Tư Chính Đình, khí chất trầm ổn, sơ mi trắng, cà vạt đen, trang phục đơn giản, cảm giác càng mãnh liệt làm cho vẻ đẹp này trở nên đẹp đẽ, quý giá.

Dưới ánh mặt trời, ngũ quan của anh càng thêm góc cạnh sắc nét, nhất là đôi mắt lạnh lùng kia, giống như sao trời mệnh mông, tĩnh mịch, huyền bí, liếc mắt một cái có thể làm cho người ta bị đắm chìm.

Trang Nại Nại vốn đã bị một phen hoảng sợ, tiếp theo rất nhanh nhảy dựng lên, vẻ mặt chứa đầy bộ dáng tươi cười tiến tới, vô cùng tự nhiên mở miệng, “Hi, buổi sáng tốt lành!”

Bộ dáng như thế kia, giống như chưa xảy ra chuyện tình tối hôm qua!

Tư Chính Đình chau mày, lại khôi phục trạng thái như thường, sau đó nhìn không chớp mắt trực tiếp theo bên người cô mà đi thẳng, ở phía sau, đám vệ sĩ cùng trợ lý sáng sớm đã đến, chăm chú đi theo.

Trang Nại Nại sờ lên cái mũi, nhìn thấy đám đông vây quanh sau lưng bóng dáng cao lớn mang theo ngạo nghễ khí thế, cắn cắn môi, không nói hai lời, liền đi theo anh.

“Nè, tối qua anh ngủ có ngon không?”

Tư Chính Đình vẫn không để ý, cô lẩm bẩm tự nói một mình, thanh âm ôn nhu mang theo một cổ hiền lành cùng sự hứng thú: “ Có lẽ ngủ không được tốt, nếu không sắc mặt sao có thể đen như vậy?”

Mẫn cảm phát giác được lời này đáp xuống, Tư Chính Đình khẽ mím môi, tức thời Trang Nại Nại ngậm miệng lại.

Người này, cũng quá tích chữ như vàng à nha, nói một chữ liền mang thai à

~Nghĩ đến mình ở bên ngoài đợi anh cả một buổi tối, Trang nại Nại lập tức cảm thấy có chút bức mình.

Nhìn thấy đám người kia thẳng đến ra cửa phía dưới lầu, trông mắt Trang Nại Nại chuyển động xoay tròn liên tục, cảm thấy chuyện không hay, mím môi một cái, nhẹ nhàng mở miệng nói: “ Sao anh không ăn điểm tâm sáng? Điểm tâm đối với mỗi người đều rất quan trọng!”

Nói đến đây, cô cúi đầu xuống tay nhìn đồng hồ, “chuyên gia nghiên cứu nói rằng, trước tám giờ mà không ăn sáng ruột dạ dày sẽ tự động nhúc nhích, bắt đầu hấp thu mấy thứ còn lại của một vài ngày trước, nói một cách khác, nếu như anh không ăn cơm, như vậy thân thể của anh sẽ bắt đầu tự động ăn...”

Có thể cảm giác được bên cạnh một cổ lạnh giá truyền đến, người trợ lý ngay cả hít thở cũng không dám thở mạnh, trong lòng lại yên lặng châm nến cầu nguyện cho Trang Nại Nại.

Mà chữ “Shit” còn chưa nói ra, cuối cùng Tư Chính Đình bước chân cũng dừng lại, quay đầu về phía sau.

Bước chân Trang Nại Nại cũng dừng lại, đụng vào lồng ngực của anh.

Ngẩng đầu, muốn nói gì đó, bỗng một đợt lạnh lẽo truyền đến, làm cô bất giác rùng mình.

Tư Chính Đình như cũ không nói gì, chỉ là đôi mắt lạnh nhìn Trang Nại Nại rồi liếc mắt một cái, tầm mắt như trước vẫn không có độ ấm, lại làm cho Trang Nại Nại cảm thấy như đặt mình trong hầm băng, lạnh đến thấu người.

Thôi xong, trò đùa khai mở rồi!

Trang Nại Nại thật muốn cho mình vài bạt tai, cái miệng như vậy nói nhiều làm gì?

Cô lập tức lui về phía sau hai bước, cùng anh giữ một khoảng cách, đồng thời liên tục xua tay, tự mình vả vào miệng, khoa tay múa chân rồi làm động tác kéo khóa lại “Ok, tôi không nói, cái gì cũng không nói!”

Trên gương mặt tuấn lãng của tư chính đình không có nửa phần biến hóa, vẫn là con người mang ý vị khinh thường lạnh lẽo càng thêm rõ ràng.

4. Chương 4: Đối Với Tư Tiên Sinh, Trang Nại Nại Là Người Ngoại Lệ!

Trước cửa chính khách sạn, một chiếc Maybach bắt mắt màu xám bạc dừng phía ngoài, Tư Chính Đình mở ra cửa xe ngồi vào phía sau, đang muốn đóng cửa lại, bỗng Trang Nại Nại nghiêm mặt tiến lên “Tiện đường, đưa tôi đi một đoạn nha!”

“ Không tiện”. Một chút lưu tình nào cũng không có mà cự tuyệt, nửa phần tâm tình cũng không mang theo.

Trong nội tâm Trang Nại Nại run lên, vẫn như cũ mở cửa xe ra định ngồi vào trong, đột nhiên bị một bàn tay to lớn mạnh mẽ ngăn cản, sau đó ung dung hất văng ra, Trang Nại Nại không tự chủ được lui về phía sau vài bước.

“Rầm!”

Cửa xe đóng lại, nghênh ngang rời đi!

Trang Nại Nại tức giận đứng tại chỗ dậm chân, quay đầu lại nhìn thấy xe của đám vệ sĩ, không chút nghĩ ngợi liền chui vào trong.

Đám vệ sĩ đang muốn chặn Trang Nại Nại lên xe lại bị Quý trợ lý dùng ánh mắt ngăn lại.

Vệ sĩ vô cùng khó hiểu: “Tiên sinh ghét nhất là phụ nữ gần người dây dưa, mà tại sao lại không đem tiểu thư đuổi đi?”

Quý trợ lý lộ ra một vòng ý tứ hàm xúc, cười: “Đối với Tư tiên sinh mà nói, Trang tiểu thư là người ngoại lệ!”

Vệ sĩ nhất thời mê mang, người dây dưa tiên sinh rõ ràng đó là Cố tiểu thư mà? Tại sao lại thành ra Trang tiểu thư?

.....

Đoàn xe dừng ở trước trụ sở chính tập đoàn cao ốc Đế Hào.

Trang Nại Nại theo trong xe nhảy ra, ba hai bước liền đuổi kịp bước chân long hành hổ bộ* của Tư Chính Đình, một đường chạy chậm theo bước chân của anh, nhìn Tư Chính Đình bên cạnh như cũ vẫn hoàn mỹ lạnh như băng, cảm giác được quanh thân băng lãnh của anh, trong lòng lại rối rắm một chút, chính là không dám mở miệng nói chuyện.

(*đi như rồng bay hổ bước, nhẹ nhàng dũng mãnh)

Nhìn thấy anh chuẩn bị vào phòng họp, Trang Nại Nại rốt cuộc nhịn không được mở miệng: “Này, anh có thể dành một chút thời gian được không? Tôi muốn nói vài câu!”

Tầm mắt Tư Chính Đình nhìn về phía trước, bước chân như cũ không dừng lại.

Trang Nại Nại không có biện pháp, vụt nhảy tới trước mặt anh, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn ngăn cản: “Này, lúc nào thì chúng ta kết...”

Nói còn chưa dứt lời, lại phát hiện tốc độ Tư Chính Đình vẫn không giảm, một mạch đi về phía trước, cảm thấy sẽ đụng vào mình, cơ hồ Trang Nại Nại không muốn vẫn đứng qua bên cạnh nhường một bước, sau đó không chớp mắt mà nhìn Tư Chính Đình đi vào phòng họp.

Người đàn ông này.... người đàn ông này!

Nại Nại cắn răng nhìn về phía người trợ lý còn có một vài người nhân viên công tác đứng xung quanh, chỉ thấy một đám bọn họ quay đầu, làm bộ như không có nhìn thấy, quả thật là...quá xấu hổ rồi!

Cảm giác như là mặt nóng dán mông lạnh*...

(*Ý chỉ một người thì nhiệt tình nhưng người kia chỉ hờ hững, lạnh nhạt)

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, điều chỉnh tâm tình của mình một chút, sau đó tìm cách làm cho chính mình một vẻ tươi cười, cứ như vậy đứng ở bên ngoài phòng họp, thông qua cửa thủy tinh, hướng bên trong thăm dò xem xét.

Trong phòng họp, bầu không khí nghiêm túc và trang trọng, các thành phần cổ đông cùng quan chức cấp cao nguyên một đám ngồi nghiêm chỉnh, đủ để thấy bọn họ đối với Tư Chính Đình vô cùng kính sợ.

Tư Chính Đình ngồi ở vị trí cao nhất, giống như một bậc đế vương thuở xưa, truyền đạt mệnh lệnh xuống cấp dưới.

Cách cánh cửa thủy tinh, dừng tại trên người anh.

Môi, lại gất gao nhếch lên.

Sau đó lại cảm thấy bản thân mình thật đúng là không biết trời cao đất rộng, người đàn ông như vậy, là thiên chi kiêu tử, đến thượng đế điều yêu thích, với cô, từ nhỏ đã là hai thế giới khác biệt.

Trang Nại Nại thở dài, nhìn thấy Tư Chính Đình lúc nói chuyện, ngón tay không tự giác chống đỡ bụng ngay phần dạ dày liên tiếp hai lần.

Trang Nại Nại ánh mắt nhất thời có chút đăm chiêu.

Chỉ chốc lát sau, thư ký bưng ly cà phê đến, hướng bên trong chuyển giao.

Trang Nại Nại sau khi nhìn thấy, liền chạy tới bên người thư ký nói gì đó.

Cô thư ký sững sốt, nhất thời lắc lắc đầu, lại nhìn thấy trợ lý Quý hướng cô nhẹ gật đầu.

....

Thư ký bưng ly cà phê đến, đưa vào phòng họp, đưa ly cà phê cho những người xung quanh, lúc này mới nơm nớp lo sợ đi tới bên cạnh Tư Chính Đình, kinh hãi run sợ đưa cho anh ly cà phê vô cùng đặc biệt.

Tư Chính Đình đưa tay bưng lên ly cà phê, thấy được bên trong sáng choang sữa bò, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Một cổ lạnh lẽo ý tứ hàm xúc, lập tức bao phủ căn phòng

Tiểu thư ký lập tức sợ tới mức hai chân như nhũn ra, toàn thân đều run rẩy lên, lòng tràn đầy đều là: Quý trợ lý, anh quả thực là hại thảm tôi!

5. Chương 5: Boss Quá Khó Chịu!

Editor: Năm Mọc

Thư ký vừa định chịu đòn nhận tội, lại nhìn thấy tư chính đình nhíu nhíu mày rồi đem sữa bò... uống một ngụm.

Thư ký hết sức kinh hoàng.

Tư tiên sinh ghét nhất là chính là mùi sữa bò, hơn nữa, bình thường không thích nhất là người khác quấy rầy thói quen cuộc sống của mình, nhưng là hôm nay, như thế này là sao?

Một ngụm sữa truyền xuống, một đợt cảm giác ấm áp, lập tức theo trong dạ dày tràn ngập xung quanh cơ thể, không biết tác dụng trong bụng, Tư Chính Đình cảm thấy cơn đau dạ dày như giảm bớt một chút.

Anh cúi đầu, nhìn sữa bò ở trong ly cà phê, trong ánh mắt biểu lộ một vòng phức tạp.

.....

Thời gian từ từ trôi qua, cuộc hội nghị dường như không muốn kết thúc, Trang Nại Nại đợi ở bên ngoài có chút nhàm chán, liền đi vào phòng nghỉ bên cạnh.

Ngồi một chỗ, đầu càng lúc lúc gật gù, mí mắt cũng bắt đầu đánh nhau.

Thời gian khi cuộc họp kết thúc, Tư Chính Đình đi tới lại phát hiện trong phòng nghỉ có một thân ảnh nằm đưa lưng về phía cửa, đã muốn bò đến trên mặt bàn nằm ngủ.

Trang Nại Nại trường cái miệng nhỏ nhắn, ngủ rất sâu, bộ dáng vô tư không quan tâm.

Tư chính đình nhìn cô vài lần, xoay người muốn rời đi.

Đúng lúc này, cô bỗng nhiên khẽ chuyển động thân thể, sau đó nhỏ giọng ho khan vài cái, bả vai có chút co rụt lại, vươn tay ôm lấy đầu vai của mình.

Có lẽ Trang Nại Nại thật sự rất mệt mỏi, đầu khẽ di chuyển hướng, dựa vào trên mặt bàn tiếp tục ngủ.

Bước chân Tư Chính Đình dừng lại, đột nhiên hướng Quý trợ lý mở miệng, giọng nói lạnh lẽo: “Chẳng phải công ty dư thừa?, vậy mà một chỗ ngủ cũng không có hay sao?”

Quý trợ lý bị mắng sớ dĩ không hiểu, theo ánh mắt của Tư Chính Đình nhìn qua, lúc này mới hiểu chuyện gì xảy ra, lại cảm thấy bản thân thật oan uổng.

Nhưng Quý trợ lý một câu cũng không giám nói, đứng thẳng người: “Tiên sinh, là tôi sai sót.”

Lời này đáp xuống, Tư Chính Đình liền vội vàng xông vào phòng nghỉ, đem lãnh khí đóng lại, quay đầu nhìn thấy Tư Chính Đình như cũ cau mày, trong chớp mắt theo ngấn kéo lấy ra một tấm thảm, khoát trên lưng Trang Nại Nại.

Quay trở lại, ở lối vào đã không có người.

Quý trợ lý xoa xoa cái trán hiện hữu một tầng mồ hôi lạnh, đồng thời trong lòng cảm thán: Boss quá khó chịu, đụng đến cũng thật là không dễ dàng ah!

.....

Đang mơ mơ màng màng, Trang Nại Nại bị tiếng nói chuyện bên ngoài đánh thức.

“Tả tiểu thư, cô ta đang ở bên trong, tôi tận mắt nhìn thấy cô ta đuổi theo Tư tiên sinh không buông, nhưng Tư tiên sinh căn bản là không để ý đến, một lần bay lên đầu cành làm phượng hoàng nay biến thành nữ dân nghèo, còn muốn gả cho Tư tiên sinh, thực sự là si tâm vọng tưởng*.”

(*Mơ tưởng hảo huyền)

“Hừ, phượng hoàng gì chứ? Cùng lắm cũng chỉ là con chim khách! Xí nghiệp Cố Thị đỉnh cao xé trời chỉ là cái nhà giàu mới nổi!” Thanh âm giọng nữ trong trẻo nhưng lạnh lùng đầy vẻ kiêu ngạo: “Cô ta làm sao có thể xứng đôi với Đình ca ca? Rõ ràng ngày hôm nay còn không biết xấu hổ đến công ti làm loạn? Quả thực là chẳng biết xấu hổ!”

“Tả tiểu thư nói đúng, Tư tiên sinh là người như thế kia, cũng chỉ có thân phận của tiểu thư mới có thể xứng đôi, những người phụ nữ khác đương nhiên đều muốn đứng sang bên cạnh. Nếu không vì Cố Khuynh Nhang gì gì đó, không chừng Tả tiểu thư cùng Tư tiên sinh sớm đã kết hôn.”

“Tôi thật muốn nhìn, Cố Khuynh Nhang rốt cuộc là dạng người thế nào!”

Hai người giọng nói không nhỏ, hiển nhiên là cố ý làm cho Trang Nại Nại nghe được, biết khó mà lùi.

Chỉ là...Cái giọng nói kiêu căng kia, sao lại nghe vô cùng quen tai?

Đang nghĩ ngợi, theo tiếng bước chân nhìn thấy, thân hình thanh tú hiện ra trước cửa, sắc mặt kiêu ngạo, cằm khê nhếch, sóng tóc quăn rũ về phía sau lưng, hai cánh tay khoác lại trên ngực, trên người mặc một bộ váy Chanel số lượng có hạn là loại mới nhất, lại vô cùng ra dáng một đại tiểu thư.

6. Chương 6: Năm Năm Trước, Là Ta Ném Hầm !

Editor: Nện Nện

Căn bản là khí thế hơn người, Trang Nại Nại đang xem về sau nháy mắt kinh hoàng

Trang Nại Nại vỗ vỗ khuôn mặt còn mông lung vì buồn ngủ, sau đó đối diện chỗ người đang nói chuyện vẫy tay: “Tả Y Y, đã lâu không gặp a~”

Tả Y Y mở mắt to tựa như thấy quỷ, kinh hãi hô lên một tiếng: “Trang Nại Nại, thật là cô! cô tại sao lại ở chỗ này?”

Trang Nại Nại bĩu môi, ” cô đoán xem?”

Tả Y Y càng nghĩ càng thêm kinh ngạc, ” Cô chính là Cố Khuynh Nhang?!”

Trang Nại Nại buông tay, ” Thật bất hạnh, đúng như cô đoán.”

Tả Y Y nhú mày, nàng ghét nhất, chính là bộ dáng lúc này của Trang Nại Nại, lại cố tình cùng chính mình nói chuyện, luôn là như vậy tùy tiện, không có một chút tôn kính!

Tả Y Y khôi phục bộ dáng lạnh lùng, chậm rãi đi tới, nói chuyện mang theo vẻ kiêu căng cùng khinh thường, "Trang Nại Nại, như thế nào 5 năm qua cô vẫn như vậy âm hồn không tan?!"

5 năm?

Trang Nại Nại lập tức ngẩn người.

Những ký ức đó cô vẫn luôn khắc cốt trong tâm, ký ức đó tùy ý chà xát lên tuổi thanh xuân của cô, căn bản, là đã đi qua 5 năm....lâu như vậy a.....

Nhận thấy được vẻ mất mát trên gương mặt của Trang Nại Nại, Tả Y Y, càng cảm thấy lòng vui hơn một chút, nàng ta nhấp môi, hất cằm lên, "Trang Nại Nại, cô da mặt cũng thật dày! Nếu tôi là cô, chắc đời này không xuất hiện trước mặt Đình Ca Ca! cô có tư cách gì mà yêu cầu anh ấy cười cô? là cô dựa vào cái kia lập tức muốn phá sản Cố Thị Xí Nghiệp thế mà cô vẫn mặt dày mày dạn, lì lợm la liếm?"

"Nếu ta là cô, đã sớm nhận rõ địa vị của chính mình, tự động hủy hôn, Trang Nại Nại, nói cho cô biết, cô hiện tại phải giàu mới được, theo chúng tôi thì khác gì trời với đất! Cô ở đời này, kiếp sau, kiếp sau nữa, đều không thể cùng chúng tôi sống cùng một thế giới!"

"Còn năm năm trước, Đình Ca Ca đã không muốn cô, quăng cô lại, hiện tại hắn vẫn như cũ sẽ không muốn cô!"

Tả Y Y nói một hơi xong liền trực tiếp ngồi đối diện với Trang Nại Nại, từ trong túi lấy ra 1 tờ chi phiếu, khoe môi cười lạnh nhạt mở miệng, "Trang Nại Nại, nếu cô thông minh, tự động rời khỏi Đình Ca Ca, tôi cũng có thể cho cô ít tiền bồi thường! cũng đủ cả nhà cô sinh hoạt!"

Lời vừa nói ra, Trang Nại Nại nắm chặt hai tay

Cái này Tả Y Y, nói chuyện vẫn khó nghe, sắc bén đến như vậy, nàng Trang Nại Nại là nghèo, theo chân bọn họ chính là không có tiền, liền thua kém một bậc? liền xứng đáng bị mắng?

Căn bản cô đã bị Tư Chính Đình nhiều lần làm cho không còn mặt mũi, giờ phút này lại bị Tả Y Y dùng lời nói chế nhạo, Trang Nại Nại cơn tức giận từng chút đi lên, tặc đứng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn căng chặt, hai mắt đều mang vẻ tàn khốc, "Tả Y Y, cô nghĩ giàu thì sao? ít nhất 5 năm trước, chúng ta đâu khác gì nhau, 5 năm trước hắn cũng chưa từng thích cô, cô cho rằng 5 năm sau liền sẽ sung sướng cô?!"

Một câu rơi xuống, Tả Y Y sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, toàn thân run rẩy:"Cô.....!"

Trang Nại Nại cười lạnh thừa thắng xông lên, "Còn có, không cần không rõ tình huống liền nói hươu nói vượn! Nói cho cô biết, 5 năm trước, là, ta, ném, hắn!"

Lời này rơi xuống, Tả Y Y đột nhiên mở to hai mắt nhìn, không thể tin tưởng nhìn Trang Nại Nại..... .. Ở phía sau cánh cửa, "Đình ca ca?"

Trang Nại Nại thân hình chấn động!

7. Chương 7: Trang Tiểu Thư, Mời Cô Rời Đi

Editor: Nện Nện

Từ Chính Đình thời điểm đang họp, lần đầu tiên thất thần.

Trong đầu hần dần dần hiện ra, hình ảnh Trang Nại Nại cuộn tròn trong chiếc chăn ở hành lang khách sạn, hơn nữa vừa rồi ở phòng nghỉ, còn hất xì mấy cái

Nghĩ một chút, tâm liền không tự giác có chút nôn nóng.

Hắn đột nhiên đứng dậy, trực tiếp sáng khoái tuyên bố: "Hội nghị kết thúc.."

Nói xong cũng không nhìn xem nhóm người vẻ mặt kinh ngạc, liền đi nhanh ra ngoài.

Đi ra phòng họp, Từ Chính Đình nhìn thoáng qua phòng nghỉ, bước chân lại hướng tương phản phương hướng mại.

Trợ lý đi theo ở sau, sau đó làm bộ lơ đãng nhắc tới: "Tiên sinh, hôm nay Tả tiểu thư có tới, bởi vì ngài bận họp, cho nên lúc này..... Ở phòng nghỉ chờ ngài."

Từ Chính Đình nghe đến đó, bước chân một đón.

Tả Y Y đối đầu với Trang Nại Nại?

Nàng mồm miệng lanh lợi, chưa bao giờ chịu thua, chính là Tả Y Y mấy năm nay là càng thêm ngạo mạn vô lễ.

Từ Chính Đình dừng một chút, đột nhiên mở miệng nói, "Tập đoàn lập tức trăm năm quốc khánh, kế hoạch bộ chuẩn bị thế nào?"

Trợ lý lập tức ngẫm hiểu, "Hẳn là không sai biệt lắm, nhưng là ngài nếu có không, vẫn là đi xem một chút tương đối hoàn hảo."

Đi đến phòng kế hoạch, phải đi ngang qua phòng nghỉ.

Từ Chính Đình gạt đầu, đang lúc đi ngang qua phòng nghỉ, bước chân dần chậm lại.

Trong phòng hai người đối thoại, từng câu từng chữ, rõ ràng vô cùng bị hấn nghe được, Từ Chính Đình quanh thân độ ẩm, lập tức xung quanh toát hơi khí lạnh lạnh

.....

Nghe Tả Y Y nói vậy, Trang Nại Hà thậm chí không dám quay đầu lại.

Nghĩ đến những gì mình vừa mới nói, cô hận không thể đem miệng mình may lại, như thế nào lại vậy?!

Phía sau kia khí lạnh càng ngày càng nặng, làm người cô càng run rẩy hơn.

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, đứng im như tượng, chậm rãi quay đầu nhìn lại.

Từ Chính Đình đứng ở ngoài cửa, khí lạnh tỏa ra, đôi mắt không có chút ấm, cô hình như băng đao, xuyên thấu qua da thịt thâm nhập tới cốt tủy, làm Trang Nại Nại khiếp sợ.

Trang Nại Nại sợ tới mức một câu cũng không dám nói, thậm chí còn không dám nhìn thẳng vào mắt đối phương, đứng tại chỗ nhá mắt rối rắm, hiện tại làm sao bây giờ?

Tim cô nhảy loạn xạ, nhưng liền chợt nghĩ đến, vốn dĩ lời nói của cô là thật, phải sợ cái gì chứ?!

Vì thế nàng như cũ làm bộ cái gì đều không có chuyện gì xảy ra, trên mặt chất đầy tươi cười, thanh âm không phải vừa rồi hùng hổ dọa người, kiều nhu mềm mại, "Người uống xong sẽ? Dạ dày còn đau không? Cái kia....."

"Quý Thân"

Quý trợ lý ở phía sau lưng cứng đờ chỉ cảm thấy không khí thật lạnh lẽo, liền chui vào sau lưng, mở miệng nói: "Tiên Sinh, ta ở đây..."

Từ Chính Đình nhìn Trang Nại Nại, khí lạnh càng toát ra tựa hồ có thể đóng băng ba thước, hấn chậm rãi mở miệng nói từng câu từng chữ, trong lời nói chứa đầy sự lạnh lùng: "Ông có nghĩ là, tập đoàn Đế Hào lại có thể tùy tiện để người khác đi loạn"

Quý trợ lý:Rõ ràng là Trang tiểu thư tiến vào phòng khách sạn của ngài, đều đã được đồng ý, bây giờ đi dạo quanh công ty, lại tính cái gì chứ...?

Những những lời này trợ lý dám nói sao?

Quý trợ lý lập tức đứng thẳng nói: "Tiên Sinh, là ta sơ sẩy..."

Sau đó lập tức đi tới chỗ Trang Nại Nại: "Trang tiểu thư, mời cô rời đi"

Trang Nại Nại bị lời nói của Từ Chính Đình làm cho sợ hãi

Sau đó hắn lập tức chán nản xoay người nhanh bước đi

8. Chương 8: Cô Cấp Thiết Gả Cho Hắn

Editor: Nện Nện

Lúc này, Tả Y Y đi đến bên cạnh cô, cao ngạo lại khinh thường nhìn cô một cái, “Trang Nại Nại, tôi khuyên cô một câu, nhận rõ thân phận chính mình đi! Đây là tập đoàn Đế Hào, không phải nơi mà cô có thể tùy tiện lui tới!”

Chế nhạo cô xong cô ta liền bước vội vàng về phía trước, “Đình Ca Ca, người uống xong sẽ? giữa trưa chúng ta đi ăn cơm đi, em biết bên kia vừa mới mở một nhà hàng....”

Trang Nại Nại nhìn về phía trước, Tư Chính Đình bị mọi người vây quanh, như ‘chúng tinh phủ nguyệt’* liền biết mất ở chỗ rẽ

*ý nói là luôn được che chở, là cái rốn của vũ trụ

Mà Tả Y Y đuổi theo sát bước chân hai người tựa như Kim Đồng Ngọc Nữ

Trang Nại Nại muốn đuổi theo nhưng trước mặt hai tên thị vệ bước tới che ở chỗ đó, “Cố tiểu thư, xin cô phối hợp với chúng tôi.”

Giờ khắc này Trang Nại Nại cảm nắm tay tay, rốt cuộc cũng thấy được sự chênh lệch giữa chính mình và đối phương, đồng thời trong lòng cũng sinh ra một loại cảm giác mãnh liệt bất an.

Bởi vì cô rốt cuộc cũng phát hiện ra một sự thật: Nếu Tư Chính Đình quyết tâm không nhìn cô, như vậy cô căn bản không thể tiếp cận được hắn!

Làm sao bây giờ?

Cô không biết làm gì liền đứng yên chỗ đó, vừa đúng lúc nhìn thấy thư ký từ trong phòng hội nghị đi ra, cái chén sữa bò vẫn như cũ, vẫn tràn đầy

Trang Nại Nại sửng sốt, trong lòng hiện lên một tia mất mát.

Nhiều năm như vậy Tư Chính Đình chưa bao giờ đề qua chuyện giải trừ hôn ước với Cố gia, lại ở cô trở về lúc sau, thái độ liền trở nên mơ hồ không chừng...

Hắn căn bản không muốn cưới cô

Chính là, cô cần thiết gả cho hắn!

5 năm trước, cô đều có thể đuổi tới hắn, nhưng 5 năm sau làm theo có thể!

Nghĩ đến đây Trang Nại Nại nháy mắt khôi phục lại sức chiến đấu.

Trang Nại Nại, cố lên!!

—————ta là bức tường ngăn cách—————

Tập đoàn Đế Hào ở tầng cao nhất, tại văn phòng của Tổng giám đốc, ba mặt đều là cửa sổ sát đất, ánh sáng sáng ngời trang hoàng, xa hoa, bên trong cách bào trí đều rất xa xỉ.

Tư Chính Đình ngồi ở ghế chính vẻ mặt vô cảm cúi đầu phê duyệt văn kiện.

Trong phòng áp khí, rất thấp

Quý trọng lý đứng ở bên cạnh, đại khí cũng không giám ho nhẹ

Tả Y Y liếc nhìn sắc mặt Tư Chính Đình, cô thanh lâm kiêu căng, giờ phút này lại mang theo vẻ cẩn thận, thử dò hỏi, “Đình Ca Ca, những điều Trang Nại Nại vừa rồi nói đều là sự thật?”

Lời này rơi xuống, Tư Chính Đình ngẩng đầu dùng ánh mắt dài hẹp nhìn về phía Tả Y Y có chút nguy hiểm
Tả Y Y lậm tức ngậm miệng một lát sau mới mở miệng ra lần nữa mở miệng, " Đình Ca Ca, anh còn chưa nói, nhà hàng bên kia vừa mới mở anh có đi ăn hay không?"

Nửa ngày sau Tư Chính Đình mới đáp trả: "Phòng nào?"

Tả Y Y lập tức liền tỏ ra hưng phấn " Phòng VIP999, Đình Ca Ca, em chờ anh!"

Mắt thấy Tả Y Y phấn chấn đi ra ngoài, Quý trợ lý mới mở miệng, " Tiên Sinh, giữa trưa ngài có bữa tiệc cùng hoàng lão, chậm lại buổi tối hay sáng?"

"Không Cần"

Quý trợ lý kinh ngạc, " Chính là vừa rồi ngài không đáp ứng rồi..."

Nói tới đây, Quý trợ lý bưng tỉnh, Tư tiên sinh chỉ là hỏi phòng nào, lại không nói nhất định phải đi a!

Cho nên.....Tư tiên sinh đây là cố ý muốn Tả Tiểu Thư rời đi?

Chỉ sợ, Tả tiểu thư lại muốn khóc nhè a

~~Quý trợ lý mặt lập tức rủ xuống, trong lòng thầm cảm thán: Thật là đắc tội ai, cũng không nên đắc tội tiên sinh...

Trang Nại Nại bị mời ra khỏi tập đoàn Đế Hào

hai gã thị vệ một tả một hữu đứng canh ở cửa chính là không cho cô tiến vào.

Trang Nại Nại đứng xa xa, tầm mắt nhìn chằm chằm ở cửa, đồng thời trong lòng thở dài...

Hôm nay phía trước, tốt xấu cô cũng nhìn thấy vẻ mặt hân, chính là hiện tại.....

9. Chương 9: Tư Tiên Sinh, Tại Sao Lại Không Dem Bạn Gái Tới Đây

Editor: Nện Nện

Nửa giờ sau, Tả Y Y bước chân nhẹ nhàng từ tập đoàn lớn đi ra, sau đó thấy Trang Nại Nại, sắc mặt trầm xuống đi tới mắng: "Trang Nại Nại tại sao cô còn ở chỗ này, tôi khuyên cô nên nhanh rời đi, Đình Ca Ca vô luận như thế nào cũng sẽ không để cô ở bên cạnh!"

Nghĩ đến chuyện vừa rồi, cô ta còn đấu khẩu với cô, cho nên cô mới không thể vào tập đoàn Đế Hạo, Trang Nại Nại bĩu môi, hướng về phía bên cạnh.

Tả Y Y không để ý bộ dạng của Trang Nại Nại, lập tức mở miệng nói: "Trang Nại Nại, Đình Ca Ca chút nữa sẽ đi hẹn hò với tôi, tôi cảnh cáo cô, không được quấy lấy anh ấy, nếu không, tôi sẽ không khách khí với cô!"

Cô ta buông lời nói tang nhãn, sau đó liền vội vàng rời đi, cách giờ hẹn còn hơn 1 giờ, cần phải đi thông báo một chút, để nhà hàng làm món ăn mà Đình Ca Ca thích....

Trang Nại Nại nhú mày nhìn Tả Y Y đang lái xe cấp tốc rời đi, trong lòng hiện lên một cảm giác căng thẳng, cấp bách

Tả Y Y là người thừa kế của tập đoàn Trung Thiên, Tập đoàn Trung Thiên tuy không sánh được với tập đoàn Đế Hạo nhưng cũng là tập đoàn xếp hạng thứ năm, thứ mười Châu Á

Tả Y Y từ nhỏ đã thích Tư Chính Đình, theo đuổi hân suốt mười mấy năm.

Hai người cũng coi như là thanh mai trúc mã, môn đăng hộ đối.

Mà tập đoàn Đế Hạo thích nhất là liên hôn*(*thông gia), cho nên.... Nếu cô không nắm chặt một tí, rất có thể bọn họ sẽ ở bên nhau, làm sao bây giờ?

Trang Nại Nại ngồi ở một quán cà phê đối diện tập đoàn Đế Hạo, ngồi một giờ mới nhìn thấy Từ Chính Đình đi ra.

Nàng vội vàng đứng lên, đi tới bên ngoài ngăn cản một chiếc xe taxi, lên xe sau chỉ vào chiếc xe Maybach của Từ Chính Đình mở miệng nói: “Bác Tài, chú lập tức theo chiếc xe này đi, nhất định phải đuổi kịp, đừng để mất dấu!”

Tài xế cũng là người thoải mái, mở miệng cười: “Tiểu cô nương, cô cũng quá xem thường ta rồi, tuy rằng xe này kh thể so sánh được với chiếc xe kia, nhưng lúc này trong thành Bắc Kinh kẹt xe như thế, nó cũng lái không nhanh”

Chính xác như tài xế dự liệu, taxi trên đường đi sát cùng nhau.

Cuối cùng, chiếc xe Maybach dừng lại ở nơi cửa CLB “Ngũ Quang Thập Sắc”, cũng không phải là nhà hàng nước Pháp gì!

Trang Nại Nại thở phào nhẹ nhõm, cô liền nói Từ Chính Đình biết Tả Y Y nhiều năm như vậy, nếu thật sự có cảm giác cũng không chờ tới bây giờ, cho nên làm sao có thể đồng ý cùng đối phương hẹn hò chứ!

CLB “Ngũ Quang Thập Sắc”, chính là chỗ ăn chơi cao cấp, người bình thường căn bản không thể vào được, cô lập tức lấy điện thoại ra gọi cho Cố Đức Thọ, sau đó lấy được một chuỗi số hội viên, rồi mới đi vào.

Dọc đường đuổi theo, cuối cùng cũng thấy Từ Chính Đình tiến vào trong gian phòng, hộ vệ của hắn dừng canh ở ngoài cửa, căn bản không có cách nào tiếp cận.

Trang Nại Nại vuốt cằm, vậy phải làm sao bây giờ?

—ta là bức tường ngăn cách—

Trong căn phòng, được trang trí lộng lẫy, trần nhà cực cao, hiện ra một căn phòng vô cùng rộng lớn.

Từ Chính Đình đag ngồi trên chiếc ghế sa lon làm bằng da thật, lấy hân làm trung tâm, nhìn chung quanh, có bảy, tám người nam nữ tuổi trẻ như nhau, quần áo chỉnh tề, khí chất bất phàm.

Bọn họ đều mang theo từng nguwoif bạn gái, lúc này cười nói vui vẻ

Ngẫu nhiên có người nói chuyện vui vẻ với Từ Chính Đình, Từ Chính Đình gật đầu đáp, có thể thấy rõ, quan hệ của bọn họ rất tốt.

Hoàng lão bản híp dôi mắt nhỏ, phục vụ quay quanh các Đại Tập Đoàn những người thừa kế, trên mặt cũng cười theo, đang nhìn đến quang cảnh náo nhiệt, Từ Chính Đình ngồi một mình, trầm mặc bưng rượu đỏ lên, đối diện bên cạnh Tô Ngạn Bản hạ thấp giọng, dò hỏi, ” Tư tiên sinh, tại sao không mang theo bạn gái tới đây?”

T/g: Một ngày mình đăng 2 chương nhé!

10. Chương 10: Lớn!!

Editor: Nện Nện

Lúc này Tô Ngạn Bản, là đi theo Từ Chính Đình, cùng nhau lớn lên, quan hệ rất thân thiết.

Nghe được hoàng lão bản hỏi chuyện, Tô Ngạn Bản tay ôm bạn gái, cười mở miệng, “ Ông đừng động tới cậu ta! Chúng ta đều biết Đình lão đại có tiếng là không gần nữ sắc, không thích nói chuyện, mình chúng ta chơi là được rồi.”

Hoàng lão bản tức khắc kinh ngạc, rồi bình tĩnh, “Cũng đúng, Tư tiên sinh người như vậy chỉ sợ cũng không có nữ nhân, có thể vào được mắt cậu ta cũng không biết Tư tiên sinh có coi trọng nữ nhân hay không...”

Lời này rơi xuống, Tô Ngạn Bản tức khắc theo bản năng nói tiếp, “Thật cũng không phải là không có, đã từng có một...”

Nói tới đây, đột nhiên ý thức được điều gì, Tô Ngạn Bản lập tức dừng lại câu chuyện.

Cái tên kia chính là điều cấm kỵ, cũng không phải là xui xẻo, hẳn hôm nay thật đúng là thiếu chút nữa đã phạm sai lầm!

Hoàng lão bản trừng mắt muốn nghe tiếp, Tô Ngạn Bản ha hả cười, rồi tán tỉnh bạn gái bên cạnh.

Mắt Hoàng bản lão dạo quanh, Tư tiên sinh cũng từng có bạn gái, nói như vậy, hẳn cũng không phải là...”gay”, khẳng định nam nhân bình thường nên cũng sẽ có nhu cầu, Hoàng lão bản lập tức bật cười, sau đó mang theo một nữ nhân đi tới trước mặt Tư Chính Đình, ” Tư tiên sinh, đây là con gái ta, Hoàng Tiểu Ái, vẫn thường ngưỡng mộ ngài, cũng phải dẫn con bé đến để biết một chút.”

Tiếp lời liền hướng ở ngoài đi, Hoàng Tiểu Ái nhất thời cảm thấy trên gương mặt có chút băng khoắn.

Trong phòng mấy người, đối với chuyện như vậy cũng không cảm thấy kinh ngạc, từng người vui cười, tiếp tục chơi.

—————ta là bức tường ngăn cách—————

Trang Nại Nại sốt ruột đứng ngoài hành lang, thật sự không nghĩ ra cách gì để tiếp cận hẳn.

Chỉ có thể đứng cách đó không xa đi đi lại lại, sau đó đột nhiên thấy Tư Chính Đình đi ra ngoài hướng về phía hành lang

Hắn không mặc áo khoác, áo sơ mi trắng làm nổi bật cả người hí chất lạnh lạnh, ở trong hành lang xa hoa này, lộ ra quý khí mười phần.

Chỉ là..... lúc này hẳn đi ra ngoài làm gì? không mặc áo khoác cũng không phải là muốn rời khỏi.....

Trang Nại Nại đột nhiên nghĩ tới một khả năng!

Hắn muốn đi đại tiện!

Bây giờ CLB to lớn này, mỗi phòng đều có một phòng vệ sinh riêng, cho nên Trang Nại Nại hoàn toàn không khi tới hẳn sẽ đi đến phòng vệ sinh chung, thế nhưng..... Đây tuyệt đối là một cơ hội tốt!

Cũng không tin hẳn muốn mang vệ sĩ theo!

Trang Nại Nại nhanh nhẹn lui về sau 2 bước, nhìn thấy phòng vệ sinh nam rồi trực tiếp đi vào.

Rất may, bên trong không có ai, cô tìm đúng một phòng riêng sau đó đi vào, xê dịch tới gần cửa, áp tai vào

Đợi đến lúc nghe được tiến bước chân đi vào, sau đó cửa phòng lập tức bị đóng lại

Cô lặng lẽ đẩy cửa phòng ngăn, vừa vặn đủ để thấy một thân hình đứng ở bồn cầu trước

Trang Nại Nại đột nhiên đi tới, ” Tư Chính Đình, tôi....”

Vừa dứt lời, chỉ thấy người kia kinh ngạc quay đầu lại, tuy rằng dáng dấp không tệ, nhưng gương mặt này không phải của Tư Chính Đình!

Trang Nại Nại lập tức trợn tròn 2 mắt, so với nam nhân kia còn kinh ngạc hơn, tuy rằng cái gì cũng chưa nhìn đến, thế nhưng đầu liền lập tức bối rối, cả người đều đứng tại chỗ!

Lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Tư Chính Đình lập tức liền xuất hiện ở chỗ cửa!

11. Chương 11: Là Anh Thất Lễ.

Tư Chính Đình chỉ là muốn đi đại tiện một chút, đẩy ra cửa phòng vệ sinh, kết quả lại nhìn thấy thân hình nhỏ nhắn xinh xắn vô cùng quen thuộc kia

Mà ngay lúc này, cô lại mở to hai mắt nhìn chằm chằm người đàn ông kia....nhưng là nhìn cái chỗ đó?

Sắc mặt Tư Chính Đình lập tức u ám, con ngươi trở nên sắc lạnh hiện lên tia máu, sát khí vô cùng băng lãnh!

“Máy người làm gì đó?!”

Thanh âm trầm thấp vang lên, làm cho người ta khiếp sợ mà run rẩy.

Trang Nại Nại giật mình một cái, rốt cục phục hồi tinh thần lại!

Thấy cô đứng trước bồn tiểu tiện nhìn nhìn, người đàn ông kia đang định kéo khóa quần xuống, hậu tri hậu giác hét lên một tiếng, che hai mắt của mình lại, chỉ vào người đàn ông đứng đó hô to “Anh...anh...anh..”

Quả thật là rất....

Tại sao lại đổi một người khác? Không phải là Tư Chính Đình sao?

Cô quay đầu lại, nhìn về phía cửa nơi Tư Chính Đình đứng, trả lời cô lại là ánh mắt tràn ngập sự chán ghét, lòng Trang Nại Nại đột nhiên căng thẳng, suýt ruột mở miệng: “Tôi ..tôi ..tôi. ..Anh ta...anh ta...”

Trang Nại Nại từ trước đến nay vốn nhanh nhẹn nhanh miệng, nhưng ngay lúc này lại không biết phải giải thích thế nào....

Ấy vậy mà: “Xùy~”

Tiếng cười bỗng vang lên:

“Coi như người bị quấy rầy là tôi đi? Cô sợ hãi như vậy làm gì?”

Thanh âm ôn nhu này, lộ ra nhiều điểm lo lắng, lại khiến lòng Trang Nại Nại trầm xuống.

Đúng vậy!

Cô khẩn trương như vậy làm gì chứ?

Vốn dĩ cái gì cô cũng chưa nhìn thấy, vừa rồi cũng không xảy ra loại chuyện gì, mà cho dù có thật là xảy ra đi chăng nữa, Tư Chính Đình anh ấy sẽ quan tâm sao?

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, ánh mắt liếc qua người đàn ông đứng ở cửa kia, rồi lại hướng đến người đàn ông xa lạ, thoáng cười nói:

“Chuyện này, thực xin lỗi!”

“Không sao!”

“Có bị dọa đến không?” Nghe nói đàn ông lúc tiểu tiện, nếu như bị sợ hãi, có thể nước tiểu lại không khống chế được!

“Không có, dọa đến cô là do tôi không đúng.”

“Không đúng không đúng, là tôi thật sự lỗ mãng...”

“Haha, thật ra, tôi không gọi anh là Tư Chính Đình, tôi gọi....”

Nghe lời đối thoại của hai người kia, hơi thở tản ra trên người Tư Chính Đình lạnh như băng, khí tức càng thêm nồng đậm.

Trang Nại Nại chưa nói hết lời, liền cảm thấy trước mắt tối sầm lại, sau đó cổ tay bị một lực lớn mạnh mẽ lôi kéo, chân bỗng lão đảo một cái, đã bị túm rời khỏi phòng vệ sinh.

Bước chân Tư Chính Đình rất nhanh, cô chỉ có thể chạy chậm đuổi theo, mà xương cốt ở cổ tay bây giờ đều có cảm giác như muốn nứt ra rồi.

“Tư Chính Đình, anh..”

“Làm tôi đau đấy!” Bốn chữ kia còn chưa có nói ra, Trang Nại Nại vừa ngẩng đầu, đáp trả là ánh mắt tối đen kịt, đôi con ngươi kia trong giờ phút này tựa hồ nổi lên lửa giận ngút trời, tùy ý nhếch lên, cũng làm cho Trang Nại Nại cảm thấy kinh hồn táng đảm!*

(*sợ hãi đến kinh hoàng, mất hết tinh thần)

Tư Chính Đình lại nhận thấy cảm xúc trong lòng bây giờ vô cùng rối rắm, là một người vốn vô cùng bình tĩnh, ngay lúc này tức giận cái trán gân xanh cũng nổi cả lên, khóe mắt cũng bắt đầu giật giật.

Dùng lực đạo lớn như thế kéo cô đi, ngay cả chính bản thân mình anh cũng chẳng hiểu nổi vì cái gì phải làm như vậy, chỉ biết là muốn đưa cô ra khỏi phòng vệ sinh kia!

Hai người rất nhanh đi đến trước phòng của bọn Tư Chính Đình, cửa bị đẩy ra, hơi thở nghiêm nghị lạnh như băng tràn ngập vào phòng

.

Mọi người trong căn phòng đều đồng loạt quay đầu nhìn về phía cửa ra vào, Tô Ngạn Bân cười, “Đình lão đại, cậu đã trở về? Đồ ăn vừa mới dọn lên, đúng lúc có thể thưởng thức....”

Đang nói, lại thấy đứng bên cạnh Tư Chính Đình chính là một dáng người phụ nữ.

Tô Ngạn Bân nhất thời lộ ra bộ mặt thấy quỷ, đang muốn nói, lại nhìn thấy ánh mắt Tư Chính Đình như muốn giết người, lập tức liền ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Mà trong phòng, những âm thanh náo nhiệt cười vui lúc đấy cũng đã giúp cho lý trí Tư Chính Đình trở lại.

Anh quay đầu lại, liền nhìn thấy vẻ mặt không hiểu nổi của Trang Nại Nại nhìn anh. Sau đó anh đột nhiên phát hiện chính bản thân mình vậy mà vẫn không thể kiểm soát được.

12. Chương 12: Trang Nại Nại, Là Cô Sao?

Editor: Năm Mọc

Trang Nại Nại không còn cách nào để giải thích

Bộ dạng Tư Chính Đình lúc này, là đang tức giận sao?

Là vì cô cứ quần quít chặt lấy mà tức giận, hay là vì cô ở trong phòng vệ sinh...cùng đàn ông xa lạ tùy tiện đến gần?

Trong lúc đang miên man suy nghĩ, cổ tay được buông lỏng, Tư Chính Đình đã muốn buông cô ra.

Ngón tay thon dài của anh cởi bỏ cúc đầu tiên trên áo sơ mi, sau đó tao nhã tiến về phía trước, ngồi trên ghế trước bàn ăn.

Trên mặt cũng không có bất kỳ biểu lộ gì, vẫn như trước lãnh ngạo cao quý, cứ như việc vừa nãy Tư Chính Đình nổi giận đều là do Nại Nại tưởng tượng ra.

Mà giờ phút này, Trang Nại Nại không thể suy nghĩ được gì, trong đầu bây giờ đều là....Vào được rồi, vào được!

Một câu cô cũng chưa nói, vậy mà đã được vào phòng!

Mặc dù có chút hoang tưởng không hiểu, nhưng đám vệ sĩ bên ngoài cũng không có đem cô đuổi đi!

Trang Nại Nại quay đầu nhìn xem hai gã vệ sĩ mới hồi sáng ngăn cô ở ngoài cửa, rồi hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ liếc một cái, hất cằm lên, bộ dáng rất đắc chí, theo Tư Chính Đình đi vào trong.

Bảo vệ:.....

Phòng rất lớn, lại ngay lúc này mọi tầm mắt toàn bộ người ở đây đều đồng loạt nhắm ngay Trang Nại Nại. Đầu tiên, Trang Nại Nại nhìn xung quanh một vòng, thấy được một vài người quen.

Tô Ngạn Bân trượng cảm lên, ánh mắt không ngừng nhìn về Tư Chính Đình, cuối cùng vẫn nhìn không được mở miệng nói: “Này! Trang Nại Nại, là cô sao?!”

Trang Nại Nại ngọt ngào cười, “Đã lâu không gặp!”

Tô Ngạn Bân tò mò nhìn cô, “Sao cô lại ở đây?”

Trang Nại quả thật là nhẹn không được với cái khinh bỉ ấy, như thế nào cô lại không thể ở chỗ này?

Tư Chính đình chính là người đứng đầu của nhóm, tại sao khi nhìn thấy cô, lại là những lời này.

Chính xác là Tả Y Y, Tô Ngạn Bân.

Hơn nữa là ánh mắt kia, khẩu khí kia....Thật giống như xem Trang Nại Nại là bệnh độc.

Trang Nại còn không có phản ứng lại, thế nhưng tự mình Tô Ngạn Bân hỏi lại cũng tự mình đứng lên trả lời, vẻ mặt như phát hiện ra bí mật, “Vốn dĩ, cô ở nơi này là đi làm!”

Trang Nại Nại:.....!

Cô đương nhiên hiểu được ý của Tô Ngạn Bân là gì, người có thể tiến vào Ngũ Quang Thập Sắc này, phi phú tức quý*, đám người này đủ biết Trang Nại là dân nghèo, làm sao có thể tới nơi này tiêu tiền?

(*không giàu thì cũng có địa vị)

Không ở nơi này để tiêu tiền, còn có thể đi lại tự nhiên như vậy, đương nhiên chính là nhân viên phục vụ rồi!

Cái người này...

Không biết nếu Tô Ngạn Bân biết thân phận thật sự của cô, có thể sợ đến mức đôi mắt bị chấn kinh luôn hay không?

Trang Nại trong lòng hừ lạnh một tiếng, trên mặt kéo ra dáng cười, “Tôi chính là....”

Vừa muốn giới thiệu mình chính là Cố Nghiêng Nhan, lại đột nhiên nghe được “Cạch” một tiếng.

Thanh âm tuy không lớn, nhưng đây là phòng giữa, nghe vô cùng rõ ràng.

Mọi người quay đầu, liền thấy Tư Chính Đình đem ly rượu đỏ đặt trên mặt bàn.

Tuy rằng một câu anh cũng không nói, nhưng lại có thể khổng chế, thay đổi không khí trong căn phòng

Mà anh lại chỉ hời hợt khinh bỉ liếc mắt Tô Ngạn Bân một cái, nhất thời Tô Ngạn Bân có cảm giác....như có mũi nhọn chĩa vào sau lưng.

Tô Ngạn Bân nuốt ngụm nước miếng, sau đó lập tức đối với Tư Chính Đình cười cười, ngoan ngoãn yên phận quay qua ôm bạn gái, một lời cũng không nói.

Trong phòng lại một lần nữa rơi vào trạng thái trầm mặc.

Trang Nại Nại đứng ở nơi cửa, bị mọi người vây xem, tất cả đang ngồi dùng bữa, nhưng lại cố tình không ai mở miệng mời cô ngồi xuống.

Cái loại tình huống lạnh nhạt này, sẽ cho người ta hết sức khó xử, bất quá... Trang Nại Nại đã thành thói quen!

Ánh mắt đảo quanh nhìn ngấm trong phòng.

Vòng tròn trên bàn cơm, Tư Chính Đình bởi vì khí thế quá cường đại, hai bên vị trí đều trống không, cô có thể ngồi được.

13. Chương 13: Ai Nói Tôi Không Thích Hà Nhi!

Editor: Nện Nện

Cô nếu như trực tiếp tới chỗ ngồi bên cạnh Tư Chính Đình, liệu có thể bị hắt ném ra lần nữa hay không?

Trang Nại Nại suy nghĩ một chút về hậu quả của việc này, cuối cùng quyết định, có lẽ trước tiên nên xoa dịu một tý với hắt.

Tầm mắt của cô, rơi vào trên người của Tư Chính Đình

Ngón tay thon dài của hắt lúc này đang bưng ly rượu, ánh mắt lãnh đạm nhìn xanh xao, thỉnh thoảng uống một ngụm rượu đỏ

Trang Nại Nại nhú mày lại.

Người đàn ông này. . . . Cũng không coi sức khỏe của mình ra gì?

Rõ ràng buổi sáng còn đang đau dạ dày, bây giờ lại còn uống rượu?

Cô liền chớp mắt, bỗng nhiên đi tới bên cạnh, rót một ly nước ấm, tiếp theo liền đi tới bên người Tư Chính Đình, đem ly nước đưa cho hắt, “Cái đó, anh hôm nay dạ dày không thoải mái, uống chút nước ấm đi ~”

Thanh âm kia muốn nhiều ôn hòa thì có nhiều ôn hòa

Về mặt đó, muốn nhiều thành khẩn thì có nhiều thành khẩn.

Miễn là cái nam nhân bình thường kia, chắc cũng sẽ không từ chối tấm lòng chân thành của cô chứ?

Trong phòng tất cả mọi người, từng chút từng chút tuy không dám nhìn lúc này, nhưng khóe mắt thì vẫn liếc qua liếc lại nhìn chằm chằm vào đây!

Thế nhưng!

Tư Chính Đình tựa như không muốn nghe lời của cô, ngồi ở đằng kia, vẻ mặt không chút cảm xúc, cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm.

Thời gian dường như cũng dừng lại vào lúc này.

Tô Ngạn Bân muốn ăn cơm, cũng không dám đuổi đưa ra đĩa rau!

Không khí này, quả thực rồi !

20 giây trôi qua, Tư Chính Đình vẫn không có phản ứng gì, sắc mặt Trang Nại Nại, cuối cùng cũng có chút không nhịn được.

Cô cắn cắn cặp môi đỏ, nắm chặt ly nước trên tay.

Giữa lúc Trang Nại Nại đang suy nghĩ động tác kế tiếp, thì thời điểm này Hoàng Tiểu Ái đột nhiên đứng dậy.

Tại Hoàng Lão Bản, Hoàng Tiểu Ái và Tư Chính Đình, ngồi cách một khoảng trống, Tiểu Ái dùng đũa gắp cho Tư Chính Đình một miếng Hà Nhi* (* con tôm đã bóc vỏ) , cho vào trong cái đĩa trước mặt hắt, sau đó liền mềm giọng hơi mở miệng, “Tư tiên sinh, vốn dĩ dạ dày ngài không được tốt, như vậy trước khi uống rượu, nên ăn trước mới tốt ~”

Lời này hạ xuống, liền khiêu khích liếc Trang Nại Nại một cái.

Một nhân viên của “Ngũ Quang Thập Sắc” vậy mà lại vọng tưởng muốn quyến rũ Tư tiên sinh, đúng là không biết tự lượng sức mình!

Cái anh mắt này rơi xuống, Trang Nại Nại lập tức nhú mày.

Ai?

Té ra. . . .nơi này lại còn có tình địch?

Nhìn cô ta tuổi cũng không lớn lắm, lớn lên nhìn cũng đẹp, nếu như mình không vào, có thể cô ta cũng đã đạt được mục đích

Đáng tiếc thay, hôm nay gặp phải mình, xem như hôm nay cô ta xui xẻo.

Trang Nại Nại thuộc loại người nếu gặp mạnh chắc chắn cô sẽ đối đầu, vào lúc này, vừa rồi điểm lúng túng đã bắt đầu tan thành mây khói.

Đem ly nước đang cầm trong tay đi tới hướng về phía trước mặt của Tư Chính Đình để xuống, Trang Nại Nại trực tiếp ngồi ở chỗ trống bên trái, sau đó tiện tay cầm lấy đĩa, cười tủm tỉm liền đem con tôm trong đĩa trước mặt của Tư Chính Đình cho vào miệng mình: "Tư tiên sinh không thích ăn nhất chính là Hà Nhi, có điều, tôi thì thích ăn nhất cái đó!"

Lúc nói chuyện lộ ra phần phần chán, vui vẻ, Trang Nại Nại vừa thưởng thức mỹ vị, vừa nhìn vẻ mặt của Hoàng Tiểu Ái gần như biến sắc.

Chà Chà.

Cô ta xem chừng đã bị chọc tức, sắc mặt lúc đen, lúc trắng, quả thực không nỡ nhìn thẳng ah!

Tô Ngạn Bản nhìn thấy tình cảnh lúc này, đột nhiên khoe miệng giật giật, Trang Nại Nại thật ra cũng có chút bản lĩnh!

Nhưng ngay sau khi Trang Nại Nại lộ ra toàn bộ, đè ép lên lên thời gian này, đột nhiên, một thanh âm lạnh như băng chen vào: "Ai nói tôi không thích Hà Nhi?"

14. Chương 14: Cái Tay Của Tên Heo Hoàng Lão Bản Kia

Editor: Nện Nện

Beta: Năm Mọc

Một câu nói hạ xuống, toàn bộ căn phòng lập tức yên tĩnh!

Ngay cả Tô Ngạn Bản đều kinh ngạc, thiếu chút nữa rơi đĩa xuống đất.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Tư Chính Đình, chỉ thấy thần sắc anh lạnh lạnh liếc nhìn Trang Nại Nại một cái, mắt phượng hẹp dài sắc bén, ai cũng không nhận ra được tâm tình rất phức tạp.

Tư tiên sinh....

A, cô cũng bắt đầu gọi anh là Tư tiên sinh rồi.

Tư Chính Đình không rõ trong lòng có cảm giác gì, rầu rĩ, ngu ngốc, có lẽ lại làm cho anh nhìn cô không hợp mắt.

"Không sao, Tư tiên sinh ưa thích, vậy hãy để Tiểu Ái gấp cho ngài một miếng!" Hoàng Lão Bản phản ứng cực nhanh, nói song liếc mắt cho Tiểu Ái ra hiệu.

Hoàng Tiểu Ái vẻ mặt lộ ra một tia vừa mừng lại vừa lo, hiểu ngầm trong lòng, sau đó gấp một miếng tôm bỏ vào đĩa trước mặt Chính Tư Đình, thuận thể lập tức di chuyển vị trí, ngồi trực tiếp ở bên tay phải của Tư Chính Đình, "Tư tiên sinh, anh nếm thử một chút, tôm xào rau cần ở đây ăn rất ngon đó!"

Sau đó liền ngẩng đầu, lại lần nữa nhìn Trang Nại Nại liếc mắt một cái!

Tư tiên sinh chỉ ăn tôm của mình gấp, mà lại không uống nước của cô ta, điều này nói rõ tư tiên sinh yêu thích mình!

Hoàng Tiểu Ái hưng phấn đứng lên.

Trang Nại Nại ngây ngẩn cả người, miệng giương lên, thậm chí còn quên nhai tôm trong miệng mình.

Anh thích ăn tôm?

Năm năm trước, anh rõ ràng là ghét cực kỳ, hiện tại làm thế nào có thể thích được?

Cô không thể tưởng tượng nổi nhìn anh, Tư Chính Đình không nói gì, lại cầm dưa gấp lên đưa vào miệng. . . Vậy mà ăn thật!

Trang Nại Nại cúi đầu, chưa xốt cười.

Cũng là, thời gian năm năm, đủ để thay đổi khẩu vị của một người.

Nhưng bây giờ không phải là lúc cô có thể đa sầu đa cảm, Trang Nại Nại cảm thấy một chút áp lực trong lòng, lần nữa ngẩng đầu lên, cô quyết định thay đổi tâm trạng của mình, cười tủm tỉm nhìn qua hai người.

Không phải chỉ là gấp món ăn thôi sao?

Cô cũng sẽ làm như vậy!

Trang Nại Nại vừa mới dự định duỗi tay ra gấp cho Tư Chính Đình một miếng tôm, nhưng cánh tay lại bị một người khác kéo lại.

Trang Nại Nại quay đầu lại nhìn, liền thấy Hoàng Lão Bản ánh mắt tà mị nhìn chằm chằm vào cô,” Vị tiểu thư đây, cô ở “Ngũ Quang Thập Sắc” này làm việc sao? Đến, trò chuyện với tôi một chút.”

Hoàng lão bản nói đến đây, nắm tay Trang Nại Nại , lần mò vuốt ve làn da cô.

Chà chà.

Tiểu thư này da dẻ thật đúng là tốt!

Hoàng lão bản cùng hoàng tiểu Ái hiển nhiên đều tin lời nói vừa rồi của Tô Ngạn Bản, giờ khắc này căn bản là không đem trang nại nại để ở trong mắt.

Hoàng lão bản thậm chí nghĩ, Tư tiên sinh không hổ là gặp qua nhiều trường hợp, một tuyệt sắc mỹ nhân như thế, vậy mà cũng thờ ơ. Có điều, nếu như Tư tiên Sinh không cần, Hoàng lão bản hẳn sẽ ném thử , bao nuôi một tiểu tam* cũng không sao.

(*vợ bé)

Vẫn đang ngồi ở đối diện, lúc này tầm mắt Tô Ngạn Bản lại hướng về phía Tư Chính Đình, quả nhiên liền thấy ánh mắt của anh nặng nề dừng ở tay của tên heo Hoàng Lão Bản kia.

Ánh mắt đó, khiến Tô Ngạn Bản tin rằng, cái tay kia của ông ta khẳng định đã muốn bị ai đó chặt đứt hơn nghìn lần!

Tư Chính Đình chậm rãi buông dưa xuống, trong lúc định hành động, bỗng Trang Nại Nại lập tức đứng lên, trực tiếp đánh vào tay Hoàng lão bản.

Bị một ông lão già thân cận, quả thực là rất ghê tởm!

Trang Nại Nại cảm giác toàn thân nhanh chóng nổi cả da gà lên

“Cô làm gì vậy?”

Trang Nại Nại còn chưa kịp nói, Hoàng Tiểu Ái đã mở miệng trước.

15. Chương 15: Nhưng Mà Tôi Nghĩ, Tạt Rượu Cũng Vui Lắm Nha!

Editor:NấmMộc.

Hoàng Tiểu Ái quát lên: “Cô đối đãi khách nhân là kiểu như vậy ư? Không thấy Tư tiên sinh cũng đã tức giận rồi sao?!”

Một câu, lại để cho Trang Nại Nại lập tức ủ rũ.

Cô nhìn sang Tư Chính Đình, phát hiện đối phương sắc mặt tái nhợt.

Cả buổi sáng hôm nay, cùng Tả Y Y nhao nháo làm loạn, để rồi sau đó ngay cả bước vào tập đoàn Đế Hào cũng không thể, cho nên bây giờ, cô nào dám cùng người tình mới của anh đối nghịch cơ chứ?!

Trong lòng cảm phần lửa giận, Trang Nại Nại hận không thể xoay người rời đi.

Nhưng nếu hôm nay đi rồi, bên người Tư Chính Đình lại có bảo vệ canh giữ, lần sau muốn gặp anh, cũng chẳng biết đến lúc nào mới có thể.

Trang Nại Nại nắm chặt tay thành quả đấm, đứng tại chỗ bất động.

Bởi vì thấy Tư Chính Đình đối với Tiểu Ái ra mặt đáp lại, lại càng hất hàm mở miệng sai khiến: “Cô hãy đi rót cho Tư tiên sinh một ly rượu!”

Rót rượu?

Trang Nại Nại nhìn về phía Tư Chính Đình, thấy anh như cũ một câu cũng không nói, trong lòng lại cảm thấy buồn bực.

Nếu cô không nghe lời, cái người đàn ông này có thể lại nổi điên ném cô ra ngoài nữa mất!

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, không sao, chẳng phải chỉ là rót rượu thôi sao?

Cô đi đến góc tường nơi đặt cái tủ gỗ lim bên trong đựng một vài chai rượu, cô xem xét, sau đó tiện tay cầm một chai Cider rót vào ly.

Cider chính là rượu táo, là một trong những chai có nồng độ khá thấp.

Cái người đàn ông này đối với cô xấu xa như thế, thế nhưng cô lại còn lo lắng về sức khỏe cho anh ta, như vậy đã là hiền lành lắm rồi!

Nếu anh ta không mang cô về nhà, quả thực là một tổn thất nha!

Nghĩ như vậy, trong lòng Trang Nại Nại mới dịu đi một chút.

Tủ rượu nằm ngay phía bên phải của căn phòng, nếu muốn đi đến Tư Chính Đình tất nhiên phải đi qua phía Hoàng Tiểu Ái.

Trang Nại Nại đi tới, đột nhiên bước chân hỗn loạn không thể đứng vững, sau đó rượu trong ly trực tiếp bị hất ra ngoài, may mắn cô thân thủ nhanh nhẹn, nếu không chắc chắn sẽ bị ướt bẩn mất vạt váy rồi!

Thật vất vả để đứng vững, quay đầu lại nhìn liền bắt gặp Hoàng Tiểu Ái tiêu sái ngồi thu chân về, trên mặt bày ra vẻ tiếc nuối.

À à thì ra!

Trang Nại Nại nhin không được mà cảm phần trong lòng, bên kia Hoàng Tiểu Ái còn cố tình tiếp tục gây sự, “Này, thân là nhân viên phục vụ, thế nhưng đi rót rượu cũng làm không được, thật không biết cô còn có thể làm chuyện gì được nữa đây!”

Nói xong những lời này lại còn chỉ vào tủ rượu mở miệng nói: “Cô tiếp tục đi rót rượu cho Tư tiên sinh đi!”

Trang Nại Nại nắm chặt tay.

Quả thật là khinh người quá đáng!

Cô hít sâu một hơi, không tình nguyện đi đến bên tủ rượu.

Mà Trang Nại Nại cùng Hoàng Tiểu Ái cũng không nhìn thấy, giờ phút này sắc mặt của Tư Chính Đình đã muốn nổi mưa nổi bão, con ngươi trong đôi mắt lạnh như băng, từ đầu đến cuối đều nhìn chăm chú vào Trang Nại Nại.

Trang Nại Nại đứng ở tủ rượu do dự một chút, sau đó rót một ly rượu đỏ, lúc này mới xoay người bước đến.

Cô đi tới ngay bên cạnh Hoàng Tiểu Ái.

Tiểu Ái nhìn thấy trong tay Nại Nại ly rượu đỏ, bĩu môi, “Lúc rót rượu, chú ý một chút cũng không được sao? Rót đầy như thế, khách làm sao có thể uống?”

Trang Nại Nại nghe thấy giọng nói đầy chế nhạo, bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười, “Đúng là không muốn cho người ta uống, nhưng mà tôi nghĩ, tạt rượu cũng vui lắm nha!”

Hoàng Tiểu Ái sững sờ, “Cô có ý gì?”

“Ý của tôi là....” Trang Nại Nại nói đến đây, trong đôi mắt to hiện lên vẻ giảo hoạt, nhìn Hoàng Tiểu Ái cười một nụ cười quỷ dị, ngay sau đó, cổ tay buông lỏng, sau đó cứ thế nước trong ly rượu trực tiếp hắt lên cả người của Hoàng Tiểu Ái...

16. Chương 16 : Tôi Nói.. Cô Cút!

Editor: NệnNện

Beta: NămMộc

Hôm nay bên trong cái phòng này, thật là có nhiều biến đổi bất ngờ, nhiều lần diễn ra màn nghịch tập!

Giờ phút này, cả gian phòng lại lần nữa yên lặng.

Mọi người đồng loạt trừng to mắt mà nhìn Trang Nại Nại, giống như không nghĩ tới cô lại có thể làm ra những chuyện như vậy!

Trang Nại Nại hôm nay mặc một bộ váy đỏ, đáng vẻ yêu kiều như một cô công chúa.

Trang Nại Nại như vậy, trên người tỏa ra một cỗ hương vị mơ hồ cùng sức hút hấp dẫn.

Tư Chính Đình nhìn xem, hai đôi mắt vốn đã trĩu nặng nay dần dần lãnh đạm, nhưng trong con ngươi kia lại có chút thẩm thấu hoang mang.

Còn Tô Ngạn Bản vẻ mặt vẫn như thế, trầm nghĩ với tính cách của Trang Nại Nại, làm sao có thể âm thầm chịu đựng?

Trang Nại Nại tạt đi ly rượu, vẻ mặt vẫn giống như chưa có chuyện gì xảy ra, đem ly rượu để trên bàn ăn.

Một lát sau.

“A a a a a !”

Hoàng Tiểu Ái hét to rồi vội nhảy dựng lên.

Rượu đỏ có màu đậm, thế nhưng vì ngày hôm nay cô đóng vai thanh thuần, mặc một cái váy trắng tinh khôi, bây giờ rượu lại trực tiếp đổ lên theo bên hông chảy xuống tới chân, làm cho cả váy dính hết vào người, lại trông Tiểu Ái vô cùng nhếch nhác.

Hoàng Tiểu Ái tức muốn học máu nhìn Trang Nại Nại, “Cô, cô. . . .”

Trang Nại Nại nhún vai một cái, “Xin lỗi nha, vốn tay chân tôi vụng về, nếu không rượu cũng sẽ không đổ lên người cô, cho nên tôi không xứng làm nhân viên phục vụ ở đây, cô có thể khởi tố tôi a~”

Dù sao khởi tố cũng vô dụng!

Hoàng Tiểu Ái thật là bị chọc giận đến tức điên rồi, “Cô,.. tôi...tôi sẽ đi tìm quản lý của các ngươi ngay bây giờ!Chờ đó!”

Trang Nại Nại bĩu môi, sau đó chỉ vào bộ váy trên người Tiểu Ái, tốt bụng nhắc nhở:” Ừ, tôi chờ thêm một chút nữa cũng không sao, nhưng khuyên cô vẫn nên thay bộ khác trước đi đã ~”

Hoàng Tiểu Ái cực kỳ tức giận không biết phải làm sao, ngực kịch liệt phập phồng, “Cô, cô. . . . !”

Tô Ngạn Bản đương nhiên thấy sự tình đang loạn, đứng lên cười cười mở miệng hòa giải, “Được rồi, được rồi, tất cả đều là hiểu lầm, mọi người cũng là bạn bè với nhau, nể mặt tôi, chuyện này coi như chấm dứt!”

”Hiểu lầm gì chứ? ! Cô ta chính là cố ý!” Tiểu Ái hét lên.

Hoàng Tiểu Ái cô mặc dù trong đám người ở đây có thể không được thu hút, nhưng cũng là nhà Hoàng Gia giàu có, ở nhà cô luôn được đối đãi là một đại tiểu thư, bây giờ sao lại cho phép bị người khác khi dễ*?

(*xem thường, khinh thường)

Hoàng Tiểu Ái đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tư Chính Đình, oan ức cắn môi, “Tư tiên sinh, anh nhìn cô ta xem, chỉ là một nhân viên phục vụ cỏn con, thật là quá kiêu ngạo rồi! Dù có là người quen của Tô tiên sinh, cũng không nên khi dễ người khác như vậy! Em, em. . . .”

Hoàng tiểu Ái nói xong, nước mắt từng giọt rơi xuống, đáng vẻ kia, nhìn thấy mà thương.

Lời của cô vừa hạ xuống, mọi người đồng loạt nhìn về phía Tư Chính Đình.

Ở trong phòng này, đương nhiên Tư Chính Đình mới là người có quyền quyết định.

Trang Nại Nại kiêu căng hất cằm lên, không phục nhìn anh.

Trang Nại Nại chính là bắt nạt Hoàng Tiểu Ái?!

Bất luận cô cùng Tư Chính Đình năm năm trước có bao nhiêu hiềm lằm, bất luận ai đúng ai sai, có thể thân phận của cô bây giờ với Tư Chính Đình là hôn thê, là vợ chưa cưới, cô đem toàn bộ những người bên cạnh hôn phu oanh oanh yến yến mà đuổi đi, quả thực là điều hiển nhiên!

Hiện tại xem xem, anh chọn vị hôn thê của mình, hay vẫn là Hoàng Tiểu Ái!

Nửa ngày.

“Cút”

Một chữ, giống như lưỡi dao.

Hoàng Tiểu Ái đặc ý ngẩng đầu lên, “Tư tiên sinh nói cô cút, cô còn không nghe thấy sao?”

Trang Nại Nại tròn mắt co rụt lại!

Cút?

Trong lòng đột nhiên căng thẳng, cô cắn môi, đứng tại chỗ, ngực không ngừng phập phồng.

Tên hỗn đản này!

Hoàng Tiểu Ái vừa muốn tiếp tục chế nhạo cô, liền nghe thấy thanh âm của Tư Chính Đình lạnh như băng, “Tôi nói... cô cút!”

Lời này hạ xuống, ngón tay thon dài của anh lập tức chỉ về phía Hoàng Tiểu Ái!

17. Chương 17: Tư Tiên Sinh Bảo Cô Cút, Chẳng Lẽ Cô Không Nghe Thấy Sao?

Editor:NấmMộc

Trang Nại Nại đang định xoay người rời đi, bỗng nghe được những lời ấy liền quay đầu lại nhìn Tư Chính Đình, tâm tình vừa mới gần như sụp đổ, lập tức sáng lạng trở lại.

Này mới đúng nha!

Tâm tình cô đến cũng nhanh, đi cũng nhanh, bắt chước lại bộ dáng của Hoàng Tiểu Ái kêu ngạo ngẩng đầu lên, ngay cả âm điệu cũng giống như đúc: “Tư tiên sinh bảo cô cút, chẳng lẽ cô không nghe thấy sao?”

Hoàng Tiểu Ái quả thực đều sợ ngây người, hoàn toàn không rõ chuyện gì đang xảy ra.

Cô kinh ngạc nhìn Tư Chính Đình, thừa thốt mở miệng: “Tư tiên sinh, chuyện này...em....anh....”

Hoàng lão bản lúc này cũng sợ hãi, trên mặt gượng ra nét tươi cười, “Tư tiên sinh, nó là một đứa nhỏ chưa hiểu chuyện, ngài cũng đừng nóng giận, tôi đến thay Tiểu Ái giải thích với ngài, ngài xem....”

Lúc này cửa phòng được đẩy ra, người phục vụ trên tay mang khay nướng thịt bò lên đem đến trước mặt Tư Chính Đình.

Hơi nóng của thịt bốc lên khắp phòng, Hoàng lão bản đi đến bàn ăn, thân hình mập mạp, cặp mắt nhỏ như hạt đậu, nhìn hết sức buồn cười.

Đôi mắt Tư Chính Đình trầm xuống, tầm mắt sắc như chim ưng liếc nhìn qua cái tay như tay heo vừa lúc này sầm sỡ Trang Nại Nại, sau đó đột nhiên đưa chân ra đá vào cái ghế dựa bên cạnh.

Hoàng lão bản đứng lúc đi đến liền bị ghế đập vào, thân thể mập mạp đứng không vững bổ nhào về phía trước, ông theo bản năng muốn dề lên mép bàn để ổn định thân thể, đúng lúc này đôi tay thon dài bưng khay nướng thịt bò đặt lên, ở trước mặt ông nhoáng lên một cái, Hoàng lão bản lại chụp lấy....

Mùi vị thịt bò nướng tỏa ngát khắp phòng

Cái tay heo của Hoàng lão bản lại đứng lúc không may vớ phải khay nướng thịt bò!

“A....Ây za...!”

Tô Ngạn Bân nghe thấy tiếng hít hà của lão khi bàn tay đã đặt trên khay nướng thịt, anh mở to hai mắt nhìn, dùng sức khua khua tay, gắt gao cắn răng, bộ dáng muốn nói nhưng không thể nói, nhất thời sợ run cả người, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đều cảm thấy đau giùm cho lão!

Hoàng Tiểu Ái vọt tới bên cạnh Hoàng lão bản, “Ba ba, ba có sao không....”

Cô quay đầu nhìn về phía Tư Chính Đình, “Tư tiên sinh, anh, anh sao lại đối xử với ba tôi như thế,....”

Tiểu Ái còn định muốn nói điều gì đó, Hoàng lão bản lập tức giơ tay bưng kín miệng cô lại, rồi quay sang Tư Chính Đình cười cười: “Được rồi, được rồi, là lỗi của tôi, do tôi không nhìn rõ đường, không liên quan gì đến Tư tiên sinh cả!”

“Nhưng mà....” Hoàng Tiểu Ái còn muốn nói tiếp, lại bị Hoàng lão bản trùm mắt liếc một cái, liền phải ngoan ngoãn mà ngậm miệng lại.

Hoàng lão bản vốn là một người tinh ranh, giờ phút này chẳng lẽ còn không hiểu được chính ông cùng Tiểu Ái đã đụng đến điều cấm kị của Tư Chính Đình sao?

Lão bản ở trong lòng thầm hung hãn mắng Tô Ngạn Bân một trận, hôm nay thật sự là bị Ngạn Bân đem hại thảm!

Hoàng lão bản trộm liếc qua Trang Nại Nại, người phụ nữ như thế sao có thể là một ‘tiểu thư’ bình thường được?

Cho nên lão biết ngay lúc Tư Chính Đình quát lên với Hoàng Tiểu Ái đã biết xong đời, lúc này tay cầm khay nướng cũng không dám đi ra ngoài! Cho dù toàn thân đều đau đến tê dại!

Hoàng lão bản trên trán toát mồ hôi lạnh, bởi vì đau đớn mà toàn thân phát run, nhìn về phía Tư Chính Đình, “Tư tiên sinh, người xem...”

Tư Chính Đình nhàn nhạt giương mắt lên, vừa rồi lửa giận, lúc này đã muốn tiêu tán, “Còn không mau cút đi?”

Hoàng lão bản lập tức kéo Hoàng Tiểu Ái, rất nhanh chạy đi!

Chỉ hi vọng cái người thừa kế Đế Hào này cũng không mang thù!

Trang Nại Nại nhìn xem một trận diễn ra rồi lại trợn mắt há hốc mồm.

Sau đó nuốt từng ngụm nước miếng, tầm mắt dừng ở cái khay nướng đặt trên bàn.

Trong lòng cô lại căng thẳng...

18. Chương 18: Cũng Không Cần Tự Mình Đa Tình!

Editor:NấmMộc

Tuy bọn người xấu xa đó đã bị trừng phạt, nhìn xem cũng thích, nhưng mà!

Đột nhiên sau lưng Trang Nại Nại lại toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Cô lặng lẽ ngẩng đầu, nhìn về hướng Tư Chính Đình đang ngồi sau bàn ăn.

So với năm năm trước đây, ngoại trừ khuôn mặt thì dáng vóc càng trở nên rõ ràng hơn, tính khí cũng trở nên vô cùng cường đại, nói chung cũng không có gì biến hóa cho lắm.

Nhưng mà...Giờ phút này anh lại thể hiện ra bản chất tâm ngoan thủ lạt* của mình, phải để cho Trang Nại Nại một phen hoảng sợ rồi!

(bụng dạ nham hiểm)

Nghĩ lại Hoàng lão bản cùng Hoảng Tiểu Ái cũng chưa có chộc gì đến Tư Chính Đình, mà ngược lại trên bàn ăn còn nơm nớp lo sợ để lấy lòng, kết quả vẫn như vậy.

Ngẫm lại hôm nay bản thân đối với Tư Chính Đình cứ quẩn quít chặt lấy, ấy vậy mà bây giờ còn có thể đứng trụ được tại đây cùng với anh, quả thật là một kỳ tích!

Trong phút chốc, Trang Nại Nại cũng không dám thở gấp.

Hoàng lão bản cùng Hoàng Tiểu Ái sợ chết khiếp phải chạy ra ngoài, trong phòng lúc này không khí cũng bắt đầu trở nên nặng nề.

Nhóm người của Tô Ngạn Bản đồng loạt nhìn xem Tư Chính Đình, sau đó tầm mắt lại đặt trên người Trang Nại Nại, lại không tự chủ được mà thở dài: lúc gặp chuyện không bao giờ có một chút lo lắng hay hoang mang, Đình lão đại là một người điềm tĩnh, chỉ có lúc đụng đến Trang Nại Nại sự điềm tĩnh cũng đều bay mất hút đi.

Tư Chính Đình ngồi ở đằng kia, thật lâu cũng không nghe được động tĩnh gì của Trang Nại Nại, ánh mắt đảo qua liền thấy cô đang nhìn anh một cách ngẩn người.

Ánh mắt cô ngỡ ngàng lại lộ ra vài phần sợ hãi, vẻ mặt như vậy làm cho anh trong tâm một trận xao động, bực bội vươn tay nói lỏng cà vạt trên cổ áo, sau đó mới quay đầu nhìn trực tiếp về phía Trang Nại Nại,

“Không cần tự mình đa tình, tôi chỉ là ghét cô ta khóc âm ỉ” (cô ta ở đây chỉ Hoàng Tiểu Ái)

Một câu nói lại khiến cho Trang Nại Nại ngây ngẩn cả người.

Tự mình đa tình?

Anh cho rằng...bản thân cô nghĩ là anh như trước đây vẫn còn thích cô? Cho nên mới ra tay đối phó với Tiểu Ái và lão bản?

Những lời này không cần anh nói, cô vẫn hiểu được!

Năm năm trước anh đều...huống chi là hiện tại...

Đôi mắt Trang Nại Nại lập tức rũ xuống, vẻ mặt bình tĩnh mở miệng, “Tôi biết rõ, tôi cũng không nghĩ nhiều như thế!”

Những lời cô nói ra, Tư Chính Đình cảm thấy càng thêm bực mình.

Trang Nại Nại ngẩn người, Tư Chính Đình thất thần theo

Bên cạnh Tô Ngạn Bản nhin không được vuốt ve cái trán, lão đại của tôi ơi, ngài còn không có quên được cô ấy, còn đem cô ấy khắc sâu vào tận trí óc rồi, vậy mà còn đòi che che giấu giấu.

Nhưng mà...

Trang Nại Nại vốn là người thông minh, vậy mà ngay cả điểm này đều nhìn không ra?

Hơn nữa... nhiều năm như vậy, Đình lão đại cũng đã vì Trang Nại Nại có sự thay đổi lớn như thế, nhưng Trang Nại Nại vẫn trước sau như một, giống như năm đó việc chia tay cũng không liên quan đến cô .

Sự việc này lại làm cho Tô Ngạn Bản cảm thấy trong lòng có chút khó chịu, người phụ nữ này, sao có thể lãnh huyết như vậy?!

Tô Ngạn băn khoăn nghĩ rằng Trang Nại Nại quả thật rất vô sỉ, liếc mắt qua nhìn sắc mặt Tư Chính Đình lúc này, ngắc đầu lên cười mở miệng: “Trang Nại Nại cô cũng đừng cho là lão đại của tôi đối với cô tình cảm vẫn chưa chấm dứt, hơn nữa cũng đừng có mà đa tình, nói cho cô biết, lão đại của chúng tôi cùng vị hôn thê sắp sửa kết hôn, vị hôn thê của lão đại mất tích nhiều năm như vậy nay cũng đã tìm thấy rồi! Cô cũng chưa thấy qua cô ấy? Cô ấy lại chính là một đại mỹ nữ xinh đẹp chân dài, vốn dĩ không cùng loại sân bay như cô đem ra so sánh! Hôn lễ của bọn họ, nhất định sẽ cho cô cái thiệp mời, cho cô biết một chút cái gì gọi là đại gia tộc kết hôn, sẽ vô cùng lừng lẫy, sẽ vô cùng lãng mạn!....”

19. Chương 19: Thích Cô... Tránh Xa Tôi Một Chút!

Editor:NệnNện

Trang Nại Nại nghe đến đó, lập tức cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

Vị hôn thê của Tư Chính Đình.Còn là chân dài?

Con người Tô Ngạn Bân này nhiều năm như vậy, thế mà cách nói chuyện cũng chẳng đáng tin!

Thật là.

Cô lặng lẽ ngẩng đầu lên nhìn về phía Tư Chính Đình, chỉ thấy sắc mặt anh ngày càng nặng nề, con mắt hẹp dài đều mấp mờ về xem thường cùng chán ghét.

Trang Nại Nại nhất thời thấp thỏm không yên.

Kết hôn? Nhìn bộ dáng của Tư Chính Đình lúc này, rõ ràng là muốn giải trừ hôn ước.

Cái danh vợ chưa cưới của cô, căn bản là chỉ để trang trí, còn không bằng bạn gái cũ!

Đang nghĩ như thế, đột nhiên nhìn thấy Tư Chính Đình bỗng nhiên đứng lên.

“Cậu ăn no?”

Môi mỏng của anh khê mở, hai con mắt đen như mực thể hiện sự tức giận, một câu hỏi cứng nhắc khiến người ta cảm thấy sợ sệt.

Tô Ngạn Bân đang nói cũng lập tức phải dừng lại, vội vàng nhìn về phía Tư Chính Đình sau đó đặt móng ngồi xuống, dáng vẻ nịnh nọt, “Không có đâu, bây giờ tôi sẽ ăn, cái gì cũng không nói nữa, OK?”

Tư Chính Đình một tay xách áo khoác lên, không nói gì, trực tiếp đi ra ngoài.

Trang Nại Nại nhìn bóng lưng cao lớn rời đi, khí tức có chút khiếp sợ, lại làm cho cô không dám tiến lên.

Mà trong phòng mấy người lúc này một cái thở mạnh cũng không dám, cứ như vậy nhìn anh tùy hứng rời đi.

Bọn họ có thể không nói lời nào, hoặc có thể không đi theo, nhưng Trang Nại Nại thì không được a!

Dù trong lòng có sợ hãi tới đâu Trang Nại Nại vẫn cắn răng bước chân đi theo.

Anh đi rất nhanh, Trang Nại Nại chạy lên vài bước mới miễn cưỡng đuổi kịp.

Ngẩng đầu dò xét sắc mặt của anh, gương mặt lạnh như băng khiến Trang Nại Nại cảm thấy nếu bản thân mở miệng, sợ là một giây sau sẽ bị ném trong chảo dầu!

Đúng vậy!

Lúc trước mấy lần gặp nhau, cũng chưa nói được lời nào, lần này thật sự nếu không mở miệng, không biết lần sau đến lúc nào mới có thể gặp được!

Trang Nại Nại nhắm mắt lại, bất cứ giá nào....

Bước chân cô chạy chậm, cũng không dám tiến đến trước mặt Tư Chính Đình, đành đánh bạo can đảm mở miệng lớn tiếng: “Này,Tư. . . .Tư tiên sinh, anh định lúc nào sẽ cùng tôi kết hôn? !”

Bước chân Tư Chính Đình vẫn như cũ không dừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

Lại không để ý đến cô?

Trang Nại Nại cuống lên, người đàn ông này cuối cùng vẫn không có chút ý tứ!

Cô đưa tay bắt lấy tay anh: “Này, nếu anh vẫn không đồng ý kết hôn, tôi sẽ cứ mãi dây dưa đến anh! quần quít không buông!”

Tư Chính Đình bước chân dừng lại, đôi mắt bỗng trầm xuống.

Vẫn dây dưa anh?

Giống như năm năm trước vậy, anh cùng cô quần quít một chỗ, khiến anh dây dưa mà yêu cô, nhưng sau đó cô lại một cước đá văng ra.

Nghĩ tới đây trên người Tư Chính Đình bỗng toát một luồng khí lạnh, anh bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Trang Nại Nại đang muốn mở miệng nói, rồi lại bị bộ dáng của mình hăm dọa,

Tư Chính Đình đột nhiên mở miệng: “Trang Nại Nại, cô biết tôi lúc này thích cô ở điểm nào không?”

Trang Nại Nại bối rối.

Hả.Thích cô?

Trang Nại Nại cảm thấy căng thẳng, hô hấp cũng dường như ngưng lại, “Điểm nào?”

Tư Chính Đình nhìn cô, đôi mắt lạnh như băng lại khiến Trang Nại không thể đoán ra được tâm tư, sau đó giọng nói được cất lên, mà trong đó chính là sự chán ghét, “Thích cô...Cách xa tôi ra một chút!”

Dứt lời, Tư Chính Đình rút lại cánh tay đang bị Trang Nại Nại cầm, xoay người nhanh rời đi!

.....Móa!

Trang Nại Nại cuối cùng cũng đã hiểu được, người đàn ông này thế nhưng lại đùa giỡn cô!

Nại Nại cắn cắn môi, hốc mắt thoáng cái đỏ lên, gơ tay đặt vào ngực, cảm giác được ở nơi đó vẫn còn đập vô cùng kịch liệt, một lúc lâu, khóe miệng cô hiện lên một vẻ cười khổ: Trang Nại Nại, mày vẫn đang chờ mong cái gì sao?!

20. Chương 20: Ảnh Hưởng Đến Tình Cảm Vợ Chồng Của Chúng Tôi!

Editor: NệnNện

Trước cửa “Ngũ Quang Thập Sắc”

Lúc Trang Nại Nại đuổi theo, Tư Chính Đình vẫn đang đứng đợi xe.

Cô đi nhanh hai bước, lúc chuẩn bị tới gần Tư Chính Đình, lại bị hai người bảo vệ của anh ngăn cản, Quý trợ lý mở miệng: “Cố tiểu thư, xin cô phối hợp với chúng tôi.”

Trang Nại Nại lấy lòng mở miệng, “Anh cứ để tôi qua đó đi~”

Quý trợ lý cười khổ, “Trang tiểu thư, xin cô đừng làm khó dễ tôi.”

Trang Nại Nại nhìn, trước mặt là hai người bảo vệ với thân hình cao lớn, biết rằng dù cố gắng cũng không thể qua đó được, đôi mắt cô chuyển động lộ ra vẻ mặt đáng thương: “Làm khó dễ anh sao? hiện tại là các người đang làm khó dễ tôi. Tôi là vợ chưa cưới của anh ta, nếu các người còn làm như vậy, liền sẽ ảnh hưởng đến quan hệ vợ chồng của chúng tôi!”

Quý trợ lý:.

Trang Nại Nại vượt qua hai người bảo vệ muốn tiếp tục xông về phía trước, bảo vệ hành động, lại lần nữa ngăn cản trước mặt cô.

Xe đến, Tư Chính Đình bước vào tong.

Trang Nại Nại cuống lên, “Các người mau tránh ra a!, đúng thật là không có mắt, tôi là phu nhân tương lai của các người, các người phải suy nghĩ cho kỹ, ta vốn là người lòng dạ hẹp hòi, các người đắc tội với ta, sau này nhất định tôi sẽ không dễ dàng gì đâu!”

Quý trọng lý:

Trơ mắt nhìn Tư Chính Đình lên xe rời đi, Trang Nại Nại dậm chân, “Anh...anh..anh! vợ chồng chúng tôi tìm cảm rạn nứt, anh có thể gánh vác nổi trách nhiệm này sao?!”

Quý trọng lý:Trang tiểu thư, sau khi cô kết hôn rồi thì hãy xưng là vợ chồng có được không?

Quay đầu nhìn xe tiên sinh đi rồi, Quý trọng lý lúc này mới vung tay lên, ý bảo hai tên bảo vệ theo anh rời đi.

Lúc này muốn ngăn cản Trang tiểu thư, lại không được để cô bị thương, thật là quá khó khăn!

Cho nên ngày mai anh sẽ phải nói Tư tiên sinh tăng lương mới được!

.

Trang Nại Nại bắt taxi trở về tập đoàn Đế Hào, lại được nghe báo là Tư Chính Đình không quay lại đây.

Thành Bắc Kinh to lớn, cô không biết hiện tại anh đang ở đâu, cứ như vậy mà mất liên lạc với anh.

Nhưng mà!

Nếu ngày hôm nay anh không tới công ty, ngày mai có thể sẽ đến chứ?

Trang Nại Nại lấy lại ý chí chiến đấu, bước chân đi ra cửa chính, bị ánh sáng đèn bên ngoài chiếu vào, nhất thời cảm thấy có chút buồn ngủ.

Vẫn là về nhà ngủ một giấc đi, ngày mai lại tiếp tục trở lại.

Trong mơ mơ màng màng, điện thoại di động vang lên.

Là điện thoại của Lâm Hi bạn thân của cô: “Nại Nại, cậu có thể tới đây nhanh một chút được không?”

Trang Nại Nại trong người cả kinh, chẳng lẽ là. . . .Mẹ lại phát bệnh rồi ư ?

Chẳng quan tâm đến những cái khác, cô vội vàng cấp tốc chạy tới ven đường, bắt taxi về nhà thật nhanh.

Trên đường, lòng cô như lửa đốt.

Mẹ cô năm năm trước, xảy ra tai nạn xe bị va chạm đầu, đều đã quên tất cả những chuyện trước đây, chỉ nhớ rõ duy nhất một người đó chính là Trang Nại Nại.

Bây giờ mẹ con cô sống nương tựa lẫn nhau, nếu không phải có người hảo tâm giúp đỡ thì suýt nữa tính mạng cũng không còn cách bảo toàn, thậm chí lên đại học Trang Nại Nại cũng không thể.

Khi đó Trang Nại Nại thực sự đã đến bước đường cùng rồi.

Nhưng ai có thể tượng được, hiện tại Trang Nại Nại lại là đại tiểu thư của Cố gia?

Taxi ở vùng ngoại thành ở phía tây cách tám trăm dặm, xe dừng lại, trước mặt là một loạt những dãy nhà trệt nhỏ.

Trang Nại Nại xuống xe, liền phát hiện phía trước có một đám người vây xem, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Trong lòng hơi hồi hộp một chút, Trang Nại Nại gần như không đứng thẳng được.

Không biết lại xảy ra chuyện gì?

Cô chen vào đám người, nhìn thấy sự việc bên trong, tay siết chặt mạnh thành nắm đấm.

Một người phụ nữ trung niên khoảng 50 tuổi, tóc ngắn ngang, ánh mắt đờ đẫn đứng ở đằng kia, trong tay vẫn ôm chặt một cô bé không buông tay, miệng liên tục hô: “Nại Nại, Nại Nại, ta là mẹ con, con đừng khóc, ngoan ngoan. . . .”

21. Chương 21 : Nại Nại, Chuyện Đây Rồi Cuộc Là Thế Nào?

Editor:NệnNện

Beta:NấmMộc

Người phụ nữ trung niên này chính là mẹ của Trang Nại Nại, tên là Trang Mỹ Đình.

Mẹ con cô, tình cảm rất sâu đậm.

Lúc này, bé gái ở trong tay Trang Mỹ Đình sợ đến khóc lớn lên.

Mẹ của bé gái đó đứng cách đây không xa nhưng không dám tới gần, lại không dám rời đi, sắc mặt đầy sốt ruột, “ Bà nhanh buông con của tôi ra, nhanh lên! Chớ làm tổn thương Tiểu Mỹ nhà tôi, bằng không tôi sẽ không để yên cho bà đâu!”

Đứng bên cạnh bà Trang Mỹ Đình, là Lâm Hi 20 tuổi lúc này trong lòng lo lắng khuyên can:” Dì à, đây không phải là Nại Nại, con đã gọi điện thoại cho Nại Nại, cậu ấy sẽ trở về ngay thôi, dì mau thả Tiểu Mỹ ra đi, có được hay không?”

Trang Mỹ Đình nghe nói như thế, dùng sức lắc đầu, “ Đừng nói bừa! Đây chính là Nại Nại nhà tôi! Nại Nại không khóc, không sợ, mẹ mang con về nhà.”

Trang Mỹ Đình đối với bé gái nói chuyện rất nhẹ nhàng, mặc dù tuổi đã hơi lớn, lại còn sinh bệnh, nhưng về lời nói và động tác, đều hiện ra một vẻ ung dung, tao nhã.

Mẹ là người như vậy, Từ nhỏ Trang Nại Nại đã thần tượng bà.

Có thể lúc này. . . .

Nhìn thấy tình huống như vậy, Trang Nại Nại chỉ cảm thấy trong cổ họng lạnh buốt, sống mũi hơi cay.

Cô kìm nén lại tâm tình một chút, định tiến lên một bước, lại nghe thấy giọng của mẹ Tiểu Mỹ lên tiếng chửi rủa: ” Cái gì mà Nại Nại nhà bà, bà đem Nại Nại nhà bà làm cho thê thảm? Người ta bây giờ rõ ràng đã là một đại tiểu thư Cổ gia, còn bà mỗi kỳ nghỉ hè đều phải làm công kiếm tiền nạp học phí! mỗi ngày đi sớm về khuya, trải qua nhiều khổ cực như vậy! Nại Nại nay đã bay lên đầu cành làm phượng hoàng, nhan tố quý tộc, rốt cuộc cũng rời khỏi bà! bà bây giờ còn muốn cướp con gái của người khác sao? bà mau đem con gái trả lại cho tôi.”

Trang Nại Nại nghe đến đó, trong lòng căng thẳng, hai tay siết chặt thành nắm đấm.

Mẹ của Tiểu Mỹ vừa nói ra những lời này, mọi người xung quanh càng thêm chỉ chỗ, mẹ Trang Nại Nại ngơ ngàng nhìn bốn phía, hoàn toàn không biết mẹ của Tiểu Mỹ nói cái gì, chỉ cúi đầu, tiếp tục dỗ dành đứa bé trong lòng.

Mẹ như vậy. . . .

Trang Nại Nại chỉ cảm thấy đau lòng.

Cô đẩy đám người ra, tiến lên một bước, gọi một tiếng: “Mẹ!”

Bà ngẩng ra, quay người lại nhìn thấy Trang Nại Nại ánh mắt lập tức sáng lên, tay liền thả Tiểu Mỹ ra, trực tiếp đi tới cầm thật chặt tay cô, cứ như nếu buông lỏng Nại Nại sẽ lập tức rời đi vậy, “Nại Nại, con trở về rồi ~”

Lúc này, Tiểu Mỹ vừa được thả ra liền nhào vào trong lòng mẹ của mình khóc lớn lên.

Trang Nại Nại trấn an mẹ cô, sau đó, đi tới chỗ mẹ của Tiểu Mỹ xin lỗi, đều là hàng xóm, chuyện này cũng rất nhanh chóng được bỏ qua.

Trang Nại Nại kéo tay mẹ, đang lúc mọi người đang xoi mói, bọn cô liền nhanh chóng đi vào bên trong căn nhà trệt.

Trong nhà, tất cả mọi thứ vẫn như cũ, mặc dù có chút nhỏ, nhưng rất ấm áp.

Mẹ cô đã khôi phục tinh thần, cả người tỏa ra sự tao nhã, ôn nhu rất điềm tĩnh.

Nhiều năm như vậy, mẹ cô mặc dù sinh bệnh, nhưng trước nay đều không làm phiền tới người khác.

Trang Nại Nại trông chừng mẹ ngủ, ngồi bên cạnh nhìn dáng vẻ đang ngủ của bà, cô cảm thấy khóe mắt hơi cay.

Lâm Hi ở bên cạnh cô, nhìn mẹ Nại Nại, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn không nhin được mà mở miệng: “Nại nại, chuyện này rốt cuộc là thế nào? Tại sao ba cậu đón cậu đi, nhưng lại không đón dì cùng đi?”

Lời này vừa nói ra, tay Trang Nại Nại đột nhiên siết chặt hơn!

Lập tức suy nghĩ về những ngày trước, cô vẫn là một người con gái nghèo, vì cuộc sống quá khó khăn nên dốc sức tìm kiếm việc làm.

Lúc ấy, cô tan ca như mọi ngày, về nhà bỗng phát hiện trước ngõ nhà mình có mấy chiếc xe màu đen sang trọng, cùng mấy người bảo vệ mang đồ tây trang màu đen đứng ở đằng kia, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc...

22. Chương 22 : Chào Con! Ta Là Ba Của Con.

Editor: Nện Nện

Trang Nại Nại hoàn toàn không nghĩ tới chuyện này có liên quan tới mình, cho tới khi cô quay về nhà mẹ ở sau gian phòng, mới giật mình bừng tỉnh.

Mẹ cô hoảng sợ đứng trong phòng khách nhỏ hẹp, thấy Tang Nại Nại ở phía sau đã chạy tới kéo tay cô lại, núp ở sau lưng cô, lời nói nhỏ nhẹ, “Nại Nại, mẹ sợ, có rất nhiều người...”

Một đôi trung niên nam nữ, đang ngồi trên ghế salon ở phòng khách.

Hai người kia, Trang Nại Nại cũng không xa lạ gì, bởi vì áo quần của họ thường sẽ gặp ở những trung tâm kinh tế

Người đàn ông mang bộ đồ tây màu đen, tên là Cố Đức Thọ, Tổng giám đốc tập đoàn Cố Thị, chính chắn, trang trọng.

Phu nhân bên cạnh, thái độ kiêu căng, là vợ của Cố Đức Thọ.

Cố xí nghiệp tài chính trên 1 tỉ, chính là tập đoàn có danh tiếng ở Bắc Kinh này.

Nhưng mà...Hai người này có địa vị lớn như vậy, hoàn toàn không cùng đẳng cấp với Trang Nại Nại, như thế nào lại đi tới nhà của cô?

Cố Đức Thọ nhìn Trang Nại Nại cùng mẹ của cô, thần sắc phức tạp, ông đứng lên, đưa tay hướng về phía Trang Nại Nại, “Chào con, ta là Ba của con.”

Trong nháy mắt, trong lòng Trang Nại Nại giống như có năm mùi vị, đắng cay ngọt bùi mặn, làm cho cổ họng cô lạnh lẽo, sống mũi cay cay.

Ba.

Cô từ nhỏ theo mẹ lớn lên, mỗi lần nhìn thấy người khác có đầy đủ cả cha lẫn mẹ, cô đã từng hỏi mẹ của mình, ba cô đang ở đâu?

Nhưng mà mỗi khi hỏi đến vấn đề này, viên mắt của mẹ cô cứ đỏ lên, kể lại qua loa, sau đó liền khóc cả một đêm.

Từ đó, Trang Nại Nại chậm rãi lớn lên, cũng không hỏi nữa. Cô cảm thấy, nhất định là do ba đã bỏ bọn họ mà đi, bởi vì mẹ tốt như thế, lương thiện như thế, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm.

Nhưng mà, cô cũng tò mò.

Ba của cô, là người như thế nào?

Cô sống phải chịu đựng, vô cùng khó chịu, cô ở năm năm trước mỗi lần bị tổn thương tựa như không vượt qua nổi, cô luôn ảo tưởng rằng, cha có thể từ trên trời giáng xuống hay không?

Cô cố gắng giữ bình tĩnh, nhưng hai tay đang run làm bại lộ nội tâm thật của cô

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, thần kinh căng thẳng, cả người rơi vào trạng thái đề phòng: “Tôi dựa vào cái gì tin tưởng ông?”

Thư ký đang đứng bỗng tiến lên một bước, đem kết quả giám định DNA đưa cho cô.

Trang Nại Nại con mắt đăm đăm nhìn tờ giấy giám định, nửa ngày, cô đem tờ giấy giám định gấp lại, bỏ vào túi quần của mình, sau đó ngẩng đầu lên.

Cô nhìn Cố Đức Thọ, đè nén lửa giận, chỉ ra cửa mắng: “Ông đi đi!”

Tất cả mọi người đều ngây ra, chẳng ai nghĩ tới, sự việc lại biến thành như vậy.

Cố Đức Thọ lông mày cau lại, xanh cả mặt.

Vợ của Cố Đức Thọ tên là Lý Ngọc Phượng vụt đứng lên, nhìn Trang Nại Nại quát: “Tại sao con?”

Trang Nại Nại tay nắm thành quyền, tại vì quá kích động, thân thể không kiềm chế được mà run lên, hai mắt cô đỏ bừng nhìn Cố Đức Thọ nói: “Tại sao tôi? Tôi không có ba!”

Nước mắt của cô lập tức rơi xuống, “Ông tại sao bây giờ mới đến? tại sao bây giờ mới xuất hiện!”

“Mẹ của tôi bị tai nạn xe, bị chấn thương ở đầu lúc đó phải nằm ở bệnh viện, ông ở chỗ nào? Tôi không có tiền mua thuốc, không có tiền nộp học phí, bị trường cho nghỉ học, ông ở chỗ nào? Tôi bị người khác chế nhạo, mẹ bị người khác chế giễu là bệnh thần kinh, lúc đó ông ở chỗ nào? !”

Trang Nại Nại càng nói càng oan ức, nước mắt cuồn cuộn rơi xuống, ở ngực như bị thắt lại, làm cho cô cảm thấy khó chịu.

Cố Đức Thọ nghe những câu nói này, vẻ mặt thất vọng, ông mở miệng: “Ta”

Câu nói kế tiếp chưa được nói ra, Lý Ngọc Phượng đột nhiên mở miệng, âm thanh bình tĩnh nhưng xa cách: “Con hiểu lầm rồi, người phụ nữ này, không phải mẹ của con.”

23. Chương 23: Con Làm Sao Có Thể Nhận Người Đã Trộm Mình Làm Mẹ!

Editor: Nện Nện

Trang Nại Nại sững sờ: “Bà, Bà nói cái gì?”

Lý Ngọc Phượng mở miệng: “Ta mới là mẹ của con. Năm đó ở bệnh viện tổng hợp, ta đã sinh ra con, sau đó là người phụ nữ này đã trộm con đi, ta với cha của con, đã tìm con hơn hai mươi năm.”

.

Trang Nại Nại thể nào cũng không nghĩ tới, người cô gọi mẹ nhiều năm như vậy, đột nhiên bây giờ lại không có quan hệ gì với cô

Tất cả tâm tình trong nháy mắt bị lấy sạch, cả người cô ngây ra, đầu óc trống rỗng.

Cố Đức Thọ nhíu mày nhìn Lý Ngọc Phượng thở dài, đi lên phía trước, do dự một chút, đưa tay lên vỗ vào bả vai của cô: “Con gái, nhiều năm như vậy, con chịu khổ rồi.”

Sau đó cô đột nhiên quay đầu lại, nhìn người đang trốn ở phía sau mình, mẹ cô ngỡ ngàng.

Chuyện này. Làm sao có khả năng? !

Cô suy nghĩ đủ điều về việc không có ba, nhưng cô chưa từng hoài nghi mẹ của mình.

“Không, tôi không tin.” Trang Nại Nại lắc đầu, chuyện này, cô căn bản không có cách nào tiếp nhận được.

Lý Ngọc Phượng nhú mảy, lộ ra vẻ không bình thường, bà nhìn thư ký gật đầu một cái, thư ký lấy điện thoại di động ra đưa cho Trang Nại Nại, Lý Ngọc Phượng thanh âm vô cùng bình tĩnh: “Đây là hơn hai mươi năm trước, camera ở bệnh viện phụ sản đã quay lại.”

Trang Nại Nại cúi đầu.

Dù cho hình ảnh không rõ ràng, nhưng cũng có thể nhìn ra, đích thật là mẹ cô bây giờ, lén lén lút lút vào phòng sinh của Lý Ngọc Phượng, trộm đi đứa bé.

Chúng cứ xác thực.

Trang Nại Nại cảm thấy thế giới như sụp đổ

Cô bước chân lảo đảo, không đứng thẳng được

Mẹ Trang Nại Nại nhất thời cầm chặt tay nàng, “Nại Nại, con làm sao vậy? Có người bắt nạt con?”

Nhìn mẹ, Trang Nại Nại đột nhiên nước mắt tuôn trào.

Mẹ tuy rằng bị bệnh, nhưng cả người hết sức sạch sẽ, cuộc sống quá khó khăn, làm cho cô nhìn qua so với Lý Ngọc Phượng già đi mười tuổi.

Khi còn bé, mỗi lần cô bị bệnh, mẹ luôn luôn dịu dàng chăm sóc ở bên cạnh cô, mẹ cô tuy thân thể không tốt, nhất là mắc bệnh hen suyễn, nhưng dù mẹ như vậy, dùng thân thể yếu ớt, để bảo vệ cái nhà này.

Mẹ như thế, tại sao lại có thể là người xấu được chứ?

Mẹ Trang Nại Nại không rõ vì sao, đưa tay ôm lấy cô, vuốt nhẹ phía sau lưng cô: “Nại Nại không khóc, mẹ mua kẹo.”

Lúc này, Trang Nại Nại đột nhiên phát hiện, cô với mẹ quả thật nhìn không có điểm gì giống nhau, nhưng đối với Lý Ngọc Phượng cùng Cố Đức Thọ lại giống đến mấy phần.

Lòng cô càng thêm chua xót, không biết nên làm gì, cũng không biết phải làm gì, chỉ có thể đưa tay ra ôm lấy mẹ.

Nhìn hai mẹ con cô dịu dàng như thế, Lý Ngọc Phượng tròn mắt thu nhỏ lại, tâm tình đột nhiên bạo phát, cắn hận chỉ vào mẹ Trang Nại Nại mở miệng: “Người phụ nữ này trộm đi con gái của tôi, để mẹ con chúng tôi ngăn cách hơn hai mươi năm! cũng làm cho con bé chịu nhiều khổ cực như vậy! Tôi muốn đi báo cảnh sát, khởi tố bà ta, tôi nhất định phải để phát luật trừng phạt bà ta!”

“Không được!” Trang Nại Nại theo bản năng kêu lên: “Không thể như vậy!”

Mẹ cô hiện tại cả người ngơ ngác, cái gì cũng không nhớ nữa, Trang Nại Nại không muốn chỉ nghe lời nói từ một bên.

Hơn nữa khi còn bé, mẹ cô đối tốt với cô như vậy, có câu nói “sinh con không bằng nuôi con”, vì lẽ đó, coi như thực sự là mẹ đã trộm mình, Lý Ngọc Phượng như thế nào lại nhẫn tâm, để người chăm sóc cô hai mươi năm qua vào ngục giam?

Lý Ngọc Phượng nghe cô nói thế, nhú mảy, không thể tưởng tượng nổi nhìn Trang Nại Nại: “Con làm sao có thể nhận người đã trộm mình làm mẹ!”

24. Chương 24 : Mẹ Ở Nơi Nào, Tôi Ở Ngay Chỗ Đó!

Editor: Nện Nện

“Bà ấy không phải là kẻ trộm, bà ấy là mẹ của tôi!”

Trang Nại Nại không biết phải làm sao, chỉ có thể ôm lấy mẹ cô

Cô không thể nào tiếp nhận được, không thể tin được, người nuôi dưỡng cô nhiều năm như vậy, lại là

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, Cổ Đức Thọ mở miệng phá tan bầu không khí, tình thế căng thẳng:”Được rồi, việc báo cảnh sát khởi tố chuyện này để sau hãy nói, ngày hôm nay ta với mẹ con. đến đây là để đón con về nhà.”

Về nhà?

Ở đâu có mẹ, thì nơi đó mới là nhà!

Trang Nại Nại căn bản không thể nhanh như vậy liền tiêu hóa được loại chuyện này, lắc đầu quật cường mở miệng: ”Tôi không đi, mẹ ở nơi nào, tôi ở ngay chỗ đó!

Lời này hạ xuống, Lý Ngọc Phượng viên mắt đột nhiên đỏ rực, bà run rẩy cánh tay chỉ vào Trang Nại Nại, “Con, Con. ! Con tại sao lại không biết điều như vậy! Con có biết hay không, nhiều năm như vậy, ta đi tìm con cũng rất khổ cực, ta mỗi ngày mỗi đêm đều nghĩ, con gái ta bây giờ đang phải chịu khổ ở nơi nào, Ta với ba con tìm con 22 năm, con tại sao lại đối với chúng ta như thế?”

Trang Nại Nại nghiêng răng nhìn bà ta.

Cuộc sống khó khăn, khiến Trang Nại Nại sớm đã luyện thành một người kiên cường.

Trên mặt cô tuy cười vui vẻ, nhẹ nhàng đẹp dễ, thế nhưng trong thâm tâm lại vô cùng lãnh huyết, căn bản sẽ không có cảm tình với chuyện này.

Nói thật, giờ khắc này nhìn dáng vẻ Lý Ngọc Phượng, cô căn bản không sinh ra chút đồng cảm với bà ta, thậm chí trong lòng cô mơ hồ một chút mâu thuẫn

Dáng vẻ Trang Nại Nại như vậy, càng thêm chọc giận Lý Ngọc Phượng, Lý Ngọc Phượng chỉ vào mẹ Trang Nại Nại lên tiếng quát: “Được, tôi không trách bà, thế nhưng, mẹ con tôi xa lạ như vậy, đều là bởi vì bà! Tôi sẽ báo cảnh sát, để bắt bà lại!”

Nói xong, Lý Ngọc Phượng lấy điện thoại di động ra, nhấn vào một dãy số.

Trang Nại Nại cuống lên, thả mẹ cô ra vội vàng nhào tới,” Không thể, không được!”

Lý Ngọc Phượng ngực kịch liệt phập phồng, hiển nhiên là đang tức giận, nhìn Trang Nại Nại, đôi mắt đầy rẫy màu đỏ tươi.

Cổ Đức Thọ lần thứ hai đi lên, “Được rồi được rồi, mẹ con thiên tính, hai người các người không nên như vậy! Nhường cho nhau một ít, Khuynh Nhan con theo chúng ta về nhà, mẹ con sẽ đối tốt với con, trong thời gian dài, cũng sẽ có thiện cảm với nhau thôi. Chuyện này bây giờ”

Trang Nại Nại nhìn về phía Cổ Đức Thọ, trong ánh hiện lên vẻ kiên trì hết sức rõ ràng.

Cổ Đức Thọ thở dài, “Ngọc Phượng, chuyện này cũng sẽ trôi qua thôi, đừng nhắc tới chuyện khởi tố gì nữa.”

“Không được! Đều là tại bà ta làm chia lìa mẹ con chúng tôi, tôi.”

“Ngọc Phượng!” Cổ Đức Thọ đột nhiên khẽ gọi một tiếng, nhắc nhở nhìn Lý Ngọc Phượng một chút, Lý Ngọc Phượng lúc này mới ngậm miệng, quay đầu nhìn sang hướng khác, thế nhưng không còn làm âm ỉ nữa.

Lòng Trang Nại Nại, lúc này mới thả xuống.

Nhìn trước mặt hai người, cô biết, chính mình không có lựa chọn.

Nếu như không đi theo bọn họ, Lý Ngọc Phượng chắc chắn sẽ nổi giận, rồi đem mẹ ra tòa án mất.

Cô từ trước đến giờ luôn thức thời, cho đến khi chuyện này có liên quan đến mẹ mới mạnh mẽ quyết định.

Trang Nại Nại gọi cho bạn tốt Lâm Hi, bảo cô ấy tạm thời ở đây để chăm sóc mẹ cô một chút, sau đó nhìn về phía mẹ trấn an vài câu, lúc này mới theo Cổ Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng rời đi.

Ngồi bên trong chiếc xe sang, cô quay đầu lại nhìn nơi mà cô đã sống 22 năm qua, ở trong lòng tự nhủ, cô nhất định sẽ trở về.

Xe bắt đầu chuyển động, không ai để ý đến, mẹ cô thời gian qua không gây gổ, lại đột nhiên đẩy Lâm Hi ra, rồi như điên lao tới, đuổi theo xe bọn họ xua tay, cũng không biết chạy bao lâu.

25. Chương 25 : Vì Năm Mươi Vạn

Editor : Nện Nện

“Leng keng leng keng~” chuông điện thoại di động vang lên, đem tâm tư của Trang Nại Nại quay về hiện tại. Cô vội vàng nhìn về phía mẹ, chỉ thấy mẹ lông mi đang run rẩy, Trang Nại Nại vội vàng đem di động ra, nhấn nút yên lặng, lúc này mới lặng lẽ đứng lên, cùng Lâm Hi đi ra khỏi phòng ngủ.

Sau đó cúi đầu, nhìn thấy một chuỗi dãy số.

Trang Nại Nại đặt điện thoại lên tai, đầu dây bên kia truyền đến một giọng nữ sắc bén, “Này! Năm mươi vạn đã chuẩn bị xong chưa?”

Trang Nại Nại dừng lại một lát, vẻ mặt liền trở nên sắc bén, nói chuyện ngữ khí mang theo vẻ cứng cỏi, “Vẫn không có.”

“Vẫn không có? Nếu không có thì cô chờ giấy triệu tập của tòa đi!”

Giấy triệu tập?

Trang Nại Nại cười lạnh lùng một cái,” Tôi nói cho tôi thời gian năm ngày để thu xếp, bây giờ mới có ba ngày, cô gấp gấp làm cái gì?

“Cái gì mà năm ngày ba ngày, ba ngày mà cô còn không có đủ năm mươi vạn, thì năm ngày sẽ có đủ sao? Nói cho cô biết, cô tốt nhất mau đưa tiền cho tôi, bằng không.”

“Vậy cô đi tố cáo mẹ tôi đi! Mẹ tôi bị bệnh tâm thần sổ khám bệnh đầy đủ hết, cho dù là bị tòa án cưỡng chế chỉ yêu cầu vào bệnh viện tâm thần mà thôi! Thế nhưng cô cảm thấy , con gái của cô chỉ bị trật khớp tay tiền chữa bệnh cộng thêm tiền hao tổn tinh thần, có bao nhiêu tiền? Tôi nói cho cô biết, đừng nói năm mươi vạn, năm ngàn cũng không có!”

“Cô. !!!”

“Tôi nói năm ngày là năm ngày, hiện tại một ít tiền cũng không có!”

Đối diện hừ lạnh một tiếng, “Tốt lắm, tôi sẽ chờ cô thêm hai ngày!”

Hôm ấy, cô theo Cố Đức Thọ rời đi, sau đó mẹ cô không kiềm chế được, đuổi theo xe, cuối cùng ôm lấy cô bé đang đi ở trên đường, khóc lóc nói con bé là Nại Nại . Bởi vì dùng quá nhiều sức, nên cánh tay của bé gái bị trật khớp, Trang Nại Nại không muốn đến cục cảnh sát cùng tòa án, cô muốn giải quyết riêng, nhưng cha mẹ của cô bé đòi năm mươi vạn, hiện tại bọn họ một phần tiền cũng không có.

Lâm Hi nheo mắt nhìn Trang Nại Nại, sắc mặt vô cùng tức giận,” Bọn họ chính là tay sai tiền, bọn họ biết cậu không nỡ để đi đến bệnh viện tâm thần.”

Cô đương nhiên không nữ.

Bệnh viện tâm thần tuy nói chữa bệnh đầy đủ hết, nhưng ở bên trong sinh hoạt không thoải mái, thời gian thăm nuôi mỗi tuần chỉ cố định một ngày, thế có khác gì ngồi tù chứ?

Mẹ cô vì cô chịu nhiều cực khổ , vất vả như vậy, cô không thể để mẹ chịu khổ thêm nữa.

Trang Nại Nại tiến vào phòng ngủ, mẹ cô đang ngồi xổm ở bên giường, đột nhiên ôm lấy thân thể cô.

Mẹ, con không tin mẹ là kẻ trộm.

Coi như mẹ thật sự không phải mẹ ruột của con, con vẫn sẽ tin tưởng mẹ, mẹ nhất định là có nỗi khổ trong lòng không thể nói ra đúng không?

Vì lẽ đó. Mẹ yên tâm, con nhất định phải gả cho Tư Chính Đình, để tập đoàn Cổ Thị có thể phát triển, như vậyCổ Đức Thọ sẽ cho con năm mươi vạn!

.

Ngày hôm sau, Trang Nại Nại lúc 4h sáng đã dậy, lấy cái hộp cơm ra, bắt đầu chuẩn bị

Cô ở trong phòng bếp, một bên vừa bận nấu nướng một bên khẽ hát.

Sáng sớm có thể ăn bữa sáng ưa thích, Tư Chính Đình chắc chắn sẽ cảm thấy, mình là người đủ tư cách làm vợ chưa cưới. . . . Chứ?

Đúng năm giờ, cô xuất phát, đi tới tập đoàn Đế Hạo, vừa vặn đúng bảy giờ.

Thời gian còn quá sớm, quán cà phê đối diện vẫn chưa mở cửa, Trang Nại Nại đứng ở bên ngoài, tầm mắt chăm chú nhìn cánh cửa lớn của tập đoàn Đế Hào.

Mặt trời dần dần lên cao, cuối cùng, cũng nhìn thấy đoàn xe của Tư Chính Đình đang lái tới.

26. Chương 26 : Tôi Không Có Thói Quen Ăn Điểm Tâm.

Editor : Nện Nện

Một chiếc xe màu đen BMW đi đầu, Maybach như là một con Liệp Báo, tao nhả lái vào, chung quanh người đi đường toàn bộ nhìn vào giống như một sân khấu.

Trong cao ốc các công nhân viên của tập đoàn, từng người từng người cấp tốc chạy tới cửa, xếp thành hàng hoang nghênh.

Xe dừng lại Tư Chính Đình từ bên trong đi ra, Trang Nại Nại thân hình căn bản lười nhác ,lập tức đứng ổn định.

Người đàn ông mang theo thân hình cao lớn khiến người ta thần phục, khí phách vương giả như một ông vua, ăn trên ngồi trước.

Trên mặt anh không hề có cảm xúc, lạnh lạnh lãnh đạm tựa hồ không đem thế giới này hay là bất cứ người nào để trong tầm mắt.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào người anh, vì xung quanh anh bao phủ một tầng mờ nhạt, cả người toát ra một dáng vẻ càng thần bí cùng sự cao quý.

Sau khi anh xuống xe, cúi đầu nhìn đồng hồ, người dừng lại một chút, tầm mắt anh nhẹ nhàng xẹt qua trên người Trang Nại Nại, tiếp theo bước chân liền hướng bên trong cao ốc đi vào.

Quả thực là. quá tuần tú rồi !

Trái tim nhỏ nhắn của Trang Nại Nại đang đập loạn, cảm thấy anh so với năm năm trước, càng có sức hấp dẫn, có thể khiến người ta khắc sâu.

“Tư tiên sinh!”

Trang Nại Nại hô lên một tiếng, nhưng dường như Tư Chính Đình làm lơ, tiếp tục đi về phía trước.

Trang Nại Nại cuống lên, còn muốn chạy tới, lại bị bảo vệ cản đường.

Một lần hai lần ngăn cản như thế, Trang Nại Nại quả thực muốn điên lên!

“Đệt! Các người là ai mau tránh ra cho tôi!”

Trang Nại Nại kêu lên một tiếng, hướng vào hai người bảo vệ trực tiếp đâm vào.

Trước hai lần, cô không muốn như thế không còn hình tượng nữa, nhưng bây giờ, thời gian không còn kịp, nếu không nghĩ ra biện pháp gì, thì mẹ phải làm sao đây?

Trang Nại Nại cắn chặt răng, cũng không tin việc này không thể!

Cô một tay ôm chặt hộp cơm, một tay hướng trước mặt bảo vệ nắm chắc, thận tiện đá vào hông của tên hộ vệ khác, trực tiếp làm cho Quý Thần nhìn sững sờ.

Emma!

Trang tiểu thư quả thật là V587!

Hai tên bảo vệ thực sự không nghĩ tới Trang Nại Nại sẽ làm loại việc như vậy, liền nghiêng mình né tránh, cô nhìn thấy có một khoảng trống, cúi đầu đột nhiên xông về phía trước.

Bảo vệ sững sờ, theo bản năng đưa tay kéo cánh tay của cô lại, liền nhìn thấy ánh mắt của Quý trợ lý, hai người sững sờ, ngón tay buông lỏng ra.

Trang Nại Nại đang dùng sức giãy dụa, kết quả bọn họ đột nhiên buông lỏng tay, một chân chưa kịp thu vào, mọi người liền trợn mắt há mồm, đầu cô tức khắc đâm vào trong lòng của Tư Chính Đình!

Tư Chính Đình bước chân dừng lại, cúi đầu nhìn người trong lòng mình, sợi tóc quét qua gò má của anh, làm cho anh hơi sững sờ.

Trên người đàn ông với hơi thở đầy nam tính lập tức tràn vào cái mũi nhỏ của cô, đầu óc của Trang Nại Nại lập tức trống rỗng.

Một lúc sau, cô mới đột nhiên phản ứng lại, vội vàng lùi về sau một bước, khuôn mặt nhỏ nhắn, trong đôi mắt ta cũng lộ ra một chút không dễ chịu, cô ho khan một tiếng, sau đó trên mặt lấy lòng nở nụ cười, “Tư Chính Đình, anh nhìn xem em đã chuẩn bị cho anh một chút điểm tâm đơn giản.”

Lời còn chưa nói hết, Tư Chính Đình lùi về phía sau một bước, tầm mắt dừng trên đỉnh đầu của cô, sau cùng mở miệng nhưng giọng điệu trầm thấp: “Tôi không có thói quen ăn điểm tâm.”

Lời nói hạ xuống chẳng có chút cảm tình, lạnh lẽo, anh đi vòng qua người cô

Trang Nại Nại bị câu nói của anh là cho ngán người, tại sao cô nghe từ trong lời nói này lại cảm giác được một chút đau xót trong lòng?

Phản ứng lại, cô tiếp tục muốn đuổi theo, nhưng Tư Chính Đình vẫy tay bảo thủ vệ cản lại.

”Rầm!

Hộp cơm trong tay Trang Nại Nại rơi xuống trên mặt đất, thức ăn bên trong rơi ra ngoài

Trang Nại Nại liền lập tức ngán người.

27. Chương 27: Chỉ Cần Anh Cười Em, Sau Đó Mỗi Ngày Đều Có Thể Ăn Những Thứ Này.

Editor: Nện Nện

Hai quả trứng chiên hình trái tim, bởi vì Tư Chính Đình thích ăn đồ chín, vì lẽ đó hình trái tim không ổn định, vừa rơi xuống liền nứt ra, mỗi chỗ một miếng, lòng đỏ màu vàng của quả trứng rời ra, nhìn có chút chán ghét.

Bánh khoai tây hình thoi, được rán cháy vàng, nhìn qua liền vô cùng mê người, rơi thành nhiều mảnh vụn.

Còn có chuối tiêu khổ cực sắp xếp mười mấy phút để thành thành hình bông hoa, bây giờ rơi rớt trên mặt đất đâu đâu cũng có.

Trang Nại Nại chú tâm nhìn những đồ vật mình đã chuẩn bị, biến thành bộ dáng này, chỉ cảm thấy trong lòng căng thẳng, tựa hồ như có thứ gì đó chặn lại trong lòng của cô.

Hốc mắt cô có chút phỉếm hồng, mũi cũng có chút chua, muốn nói ra, lại phát hiện trong cổ họng nghẹn lại, cô cắn chặt môi, siết chặt nắm đấm, để cho mình không được khóc.

Cô ngồi xổm xuống, muốn đem thức ăn nhặt lên, rồi không biết phải hành động như thế nào.

Trong lòng hung hăng chửi bới Tư Chính Đình, cái tên khốn kiếp này! Khốn nạn! Sau này cũng không làm cho anh ăn buổi sáng nữa!

Mất hai câu như thế, cảm giác tâm tình chút hơn một chút, Trang Nại Nại trong lòng lại thở dài.

Quên đi, chính mình cũng đối với anh như vậy tính toán làm cái gì?

Năm năm trước, hắn cũng như vậy máu lạnh vô tình, nhưng cuối cùng cũng bị mình thu phục rồi mà?

Như vậy hiện tại. . . .Cô cũng phải tiếp tục cố lên!

Nghĩ tới đây, lần thứ hai Trang Nại Nại lại thu phục sức chiến đấu.

Tư Chính Đình nghe thấy được âm thanh, quay đầu nhìn lại liền thấy trên đất có thứ gì đó, đôi mắt chìm xuống, những cảnh tượng quen thuộc về năm năm trước liền thoáng hiện lên trước mặt mình.

Năm đó, cô cũng như vậy, dậy sớm làm buổi sáng mang tới trường học cho anh, một lần rồi hai lần, sau đó anh có thói quen ăn những đồ ăn này, những khi cô rời đi.

Năm năm không ăn bữa sáng, anh liền bị đau dạ dày.

Nhưng bây giờ, cô đang làm cái gì vậy?

Bởi vì cần dùng đến anh, nên bắt đầu dùng những thứ này, để đánh thức những ký ức thanh xuân năm ấy sao? !

Tư Chính Đình siết chặt ngón tay, nhìn về phía Trang Nại Nại.

Trên mặt cô hiện lên vẻ thương tâm, mắt mấp, thậm chí là oan ức, lại làm lửa giận trong lòng hắn liền bị dập tắt đi.

Cô chính là có ma lực, có thể dễ dàng làm cho anh bốc lửa giận, rồi lại có thể hời hợt để anh làm tắt lửa.

Như vậy, cô hiện tại như vậy. . . . Có phải cũng đang nghĩ đến những ký ức tươi đẹp kia? Có phải đang hối hận lúc trước mình đã chia tay anh?

Tư Chính Đình ánh mắt lãnh đạm cuối cùng cũng có chút không ổn định, anh vừa muốn mở miệng nói cái gì, đã thấy Trang Nại Nại đột nhiên đứng lên, những tia khổ sở trong nháy mắt đầu biến mất hết, nhếch miệng lên cười rất ngọt, “Tư Chính Đình, anh xem, những thứ này anh đều rất thích ăn, hiện tại đáng tiết chứ? Chỉ cần anh cưới em, sau đó mỗi ngày đều có thể ăn những thứ này, anh nói có được hay không? ”

Giọng cô gái mềm nhu vô lực, ánh mắt của Tư Chính Đình vừa có chút dao động, bây giờ lại trở về tĩnh mịch.

Đôi mắt đen lại, làm bùng cháy ngọn lửa của sự tức giận.

Anh không hiểu nổi cảm giác trong lòng mình là gì, cũng không thèm nhìn những thứ vương vãi trên đất, lạnh lùng nhanh chân bước đi

Trang Nại Nại cố gắng kiềm chế sự tức giận của mình

Cô không tức giận, thậm chí còn hạ thanh âm nói bằng giọng nhỏ nhẹ như vậy, hai ngày nay đều như vậy, hành động của cô, cho dù là tảng đá cũng bị mỏng đi.

Nhưng người đàn ông này. . . . làm sao có thể lòng dạ sắt đá như vậy.

Trang Nại Nại nhìn bóng lưng của anh, toàn thân tức giận đến phát run, muốn đuổi theo, liền bị mấy tên bảo vệ canh gác ở đằng kia lập tức ngăn lại: “Trang tiểu thư, đừng nên ép chúng tôi động thủ”

28. Chương 28 : Mùi Vị Quen Thuộc

Editor: Nện Nện

Tư Chính Đình đang ở trong phòng làm việc tầng cao nhất, cúi đầu phê duyệt tài liệu, nhưng trong phòng áp suất rất thấp, để ngoài của những cô thư ký trong lòng đều lo sợ.

Rất may đúng lúc Quý thần đang đi tới, các cô đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, đem tài liệu cầm trong tay đưa hết cho Quý Thần rồi bỏ chạy.

Quý Thần thở dài, đem tập tin sắp xếp lại, đặt ở ngoài cửa sau đó nhìn hộp cơm trong tay mình.

Quý trợ lý lặng lẽ đi vào, đem hộp đồ ăn yên lặng đặt trên bàn làm việc của Tư Chính Đình.

Tư Chính Đình đang ký tên, bút máy dừng lại, ngược mắt nhìn thấy, lạnh lùng mắng một câu: “Đang bận”

Quý thần lập tức xin lỗi, đoàng hoàng trình trọng mở miệng: “Là lỗi của tôi, tiên sinh.”

Sau đó lại nói thêm một câu, “Những thứ này là ở trong hộp không bị rơi ra, còn có thể ăn, có điều tiên sinh nếu như không thích, tôi đây liền đem chúng ném đi.”

Tư Chính Đình nhìn thấy Quý trợ lý đang thật sự cầm hộp đồ ăn đi ra ngoài, nhú mày lại, hừ lạnh một tiếng, “Chú không có việc gì làm sao?”

Quý Thần lúc này mới dừng bước chân lại, sau đó đem hộp đồ ăn đặt lại trên bàn như không có chuyện gì xảy ra, cúi đầu mở miệng nói: “Đúng, tiên sinh, bây giờ tôi sẽ đi làm việc.”

Sau khi Quý Thần rời khỏi, tầm mắt Tư Chính Đình rơi vào tấm dán phim hoạt hình trên hộp đồ ăn.

Cũng giống như năm năm trước cô thường dùng cái hộp kia, cùng là một kiểu, con báo làm ra các động tác đáng yêu, hiện lên vẻ thích thú.

Như vậy, cô luôn làm cho người ta có cảm giác vui vẻ, náo nhiệt.

Tư Chính Đình đang ngẩn ngơ, lúc sau, một đôi tay thon dài, đem hộp đồ ăn mở ra.

Trứng gà chỉ còn lại một nửa, chuối tiêu cũng chỉ có vài miếng, bánh khoai tây cũng chỉ còn một ít.

Anh đột nhiên đưa tay ra, đem những thứ đồ này kẹp từng cái lại bỏ vào trong miệng của mình.

Dù thức ăn đã nguội, nhưng mùi vị vô cùng quen thuộc, mùi vị cùng cảm giác trong lòng giống như đúc, cuống họng anh bỗng cứng lại.

.....

Trang Nại Nại một lần nữa bị ném ra khỏi tập đoàn Đế Hào.

Ở tầng một, cô tiếp tân đang hướng dẫn khách, nhìn thấy chuyện như vậy cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Trang Nại Nại vẻ mặt có mấy phần lúng túng, tâm tình cũng có chút mất mát.

Vốn nghĩ là chỉ cần có điểm tâm buổi sáng là có thể tiến vào cửa lớn, nhưng bây giờ mới biết. Tư Chính Đình thật khó chơi ah !

Bây giờ phải làm sao?

Đến trưa, Tư Chính Đình còn không ra, Trang Nại Nại cắn răng, giả làm nhân viên giao đồ ăn để tiến vào tập đoàn Đế Hào, nhưng vừa mới vào cửa lớn, liền va phải Quý Thần

Trang Nại Nại.

Quý thần khòe miệng giật giật, vì lẽ đó Trang tiểu thư cô chính là đang thử thách thị lực của ta sao?

Buổi chiều Trang Nại Nại lại giả làm thành chuyển phát thanh viên muốn đi vào, vẫn bị hai bảo hộ chặn lại, khoảng cách giữa cô với Tư Chính Đình chỉ còn mười mét vậy mà cũng không vào được .

Lần này thì xong đời.

Có bảo hộ đứng ở chỗ đó, cô căn bản không thể tới gần Tư Chính Đình.

Làm sao có thể kết hôn được đây a!

Thời gian từ từ trôi qua, đến buổi tối sáu giờ rưỡi.

Bởi vì đã vào thu, nên sắc trời tối nhánh hơn một chút, bên ngoài khung cảnh quả thật rất tối.

Trang Nại Nại đứng dưới ánh đèn đường gọi điện thoại, ánh đèn mờ nhạt chiếu vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lúc sáng lúc tối.

“Nại Nại, cậu quyết định sao? Cậu làm như vậy, Tư tiên sinh quyền thế ngập trời sẽ không bỏ qua cho cậu đâu!” Đầu dây bên kia điện thoại truyền đến âm thanh lo lắng của Lâm Hi.

Trang Nại Nại miệng nhếch lên nở một nụ cười, mặt vẫn không có thần sắc, “Không liên quan! Tốt xấu tớ cũng coi như là bạn gái cũ mà, anh ấy không đến nỗi giết tớ....chứ?”

Lời nói tuy nhẹ nhàng, nhưng trong lòng lại loạn hết cả lên!

Nhưng mà !

Đây là cơ hội cuối cùng của cô, tối hôm nay nhất định phải tóm lấy Tư Chính Đình, bằng không ngày mai không mấy được năm mươi vạn, thì mẹ phải làm thế nào?

29. Chương 29 : Trang Nại Nại, Cô Không Muốn Sống Nữa Hả?

Editor: Nện Nện

Trang Nại Nại nhìn thứ trong tay mình, bất cứ giá nào!

Cúp điện thoại, cô liền núp sau cột đèn đường, chăm chú quan sát tập đoàn Đế Hào.

Bên trong các nhân viên mọi người đều đã ra về hết rồi, nhưng Tư Chính Đình vẫn chưa ra, cái tên này thật là!

Cô không sợ đem thân thể mình ra để hi sinh.

Nhưng mà, anh lại tỏ ra với mình không có một ít quan hệ.

Nghĩ đến chính mình lần này tới lần khác mặt bị hấn dấn cái mông lạnh vào mặt, trang Nại Nại kiên nhẫn, bên trong tỏa ra một luồng khí nóng

Nhìn mình như hoa như ngọc vậy, người đàn ông này tại sao lại không có chút đồng lòng ?

!

Tám giờ đúng, Trang Nại Nại kiên nhẫn chờ đợi, cuối cùng ở cửa lớn cũng có động tĩnh.

Vài người vệ sĩ mang đồ tây đen đi ra yên lặng, tiếp theo một chiếc Maybach dành riêng cho anh lái đến nơi cửa, Tư Chính Đình lúc này mới bước đi nhanh, anh đứng trước cửa, quan sát xung quanh một hồi, cũng không biết là đang nhìn cái gì, sau đó cúi đầu, ngồi vào trong xe.

Trang Nại Nại ánh mắt sáng lên, nhanh chóng hướng đến chỗ rẽ.

Đợi một lúc, liền nghe tiếng xe lần lượt lái tới, chiếc xe thứ nhất tài xế lái xe đi ngang qua, Trang Nại Nại cắn chặt răng, ở trong lòng tiếp thêm sức mạnh, sau đó cúi đầu hướng về phía trước chạy!

Có thể sợ chiếc xe Maybach kia thật sự không phanh kịp, vì lẽ đó vừa bước chân đi vừa hô to: “A a a, đụng trúng rồi! đụng trúng rồi!”

Vừa nói xong, Cô đã đi tới giữa đường!

Trang Nại Nại sợ đến phát run, nhắm mắt lại, đứng ở đằng kia.

Trong xe, Tư chính Đình đang ngồi ở trên ghế sau, anh đang cúi đầu đọc tài liệu, trái lại trong lòng có chút trống rỗng.

Vốn nghĩ cho rằng, với tính cách của cô ấy, chắc chắn sẽ ở bên ngoài công ty đợi mình, nhưng mà. . . .
Sao lại không có ai?

Cô đột nhiên có việc bận? hay là. . . Vứt bỏ anh? như năm năm trước, tự nhiên bỏ đi?

Đang tự hỏi mình, đột nhiên thấy phía trước một thân hình quen thuộc bỗng chạy vọt ra!

Dù biết rõ xe của mình đông năng mạnh mẽ, sẽ không đụng phải cô, nhưng trong nháy mắt, tim của anh như thắt lại

Kết!

Tiếng thảng xe truyền đến

Trang Nại Nại cau mày, dùng sức mở một con mắt, sau đó liền thấyA!

Trang Nại Nại nhất thời dở khóc dở cười, tại sao chiếc xe này lại phanh nhanh đến như vậy, khoảng cách từ xe đến cô còn khoảng 10 cm !

Trang Nại Nại đôi mắt to chuyển động, sau đó liền lặng lẽ đi về phía trước hai bước, mới vừa động phải xe, liền lập tức đặt mông xuống đường, tiếp theo là tiếng gào khóc:” A a, đâm chết người! Đụng vào người rồi!”

Tài xế khòe miệng giật giật, cô gái này giọng nói hùng hậu như vậy, rốt cuộc là đã chết ai đâu? hơn nữa vừa này còn đi về trước hai bước, tưởng rằng chúng tôi không nhìn thấy sao?

Tài xế nghĩ tới đây, liền quay đầu lại xem, ồ? Tiên sinh đâu rồi? !

Trang Nại Nại vừa hô to vừa híp mắt nhìn về phía trước.

Chỉ chốc lát liền nghe thấy tiếng cửa mở, Tư chính Đình đang đứng trước mặt của cô, giọng nói mang theo vẻ vội vàng cùng phần nộ: “Trang Nại Nại, cô không muốn sống nữa hả? !”

Thanh âm này. . . . vì sao Trang Nại Nại cứ có cảm giác như anh đang quan tâm đến mình!

Nhưng mà. . . . mặc kệ, vất vả lắm mới gặp được anh, Trang Nại Nại không chút nghĩ ngợi, lập tức nhảy dựng lên, cánh tay ôm ở cổ anh, hai chân dùng sức quấn bên hông anh, không chút nghĩ ngợi ánh cánh môi mình lên miêng anh hôn lên.

30. Chương 30 : Trang Nại Nại. Cô Đang Làm Cái Gì Vậy?

Editor: Nện Nện

Thời gian dường như dừng lại vào lúc này.

Hơi thở của đàn ông tràn vào mũi cô, khiến Trang Nại Nại tim đập như trống.

Bởi vì chờ đợi ở bên ngoài quá lâu, môi cô có chút lạnh, cho nên người đàn ông này môi mềm, ấm áp, ngọt ngào giống như thạch vậy.

Cô không thạo nhanh chân trèo lên người anh, chỉ biết chăm chú dán môi hôn anh, không biết bước tiếp theo nên làm cái gì.

Ở trong lòng kịch liệt rồi rầm.

Không phải có người nói hôn môi rất kịch liệt sao? Tại sao bọn họ hôn môi lại bình thản như thế?

Trên mạng viết cái gì mà hôn nồng nhiệt theo kiểu Pháp, nghe nói chính là vươn đầu lưỡi ra, nhưng mà! Ăn nước miếng người khác có phải quá ghê tởm hay không?

Trang Nại Nại suy nghĩ một chút, liền cảm thấy mặt đỏ bừng cùng tim đập nhanh, thử tính há miệng, nhưng cuối cùng vẫn không thực hiện được.

Quên đi!

Trang Nại Nại một bên đáng tiếc cho cơ hội của mình, một bên mở to mắt nhìn người đàn ông trước mặt.

Tròng mắt anh thu nhỏ lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, ngũ quan tinh xảo như vậy nhìn gần cũng không thể xoi mói, thậm chí da dẻ còn không nhìn thấy một lỗ chân lông, đều khiến người khác có một cảm giác ấn tượng.

Anh như vậy, thiên chi kiêu tử *, phản phát khí thế vương giả.

(* Đứa con được cha mẹ cưng chiều quá sinh kiêu. Đứa con cưng của ông trời.)

Trang Nại Nại đột nhiên cảm thấy, mình đời này có thể cùng với anh một lần yêu nhau, cũng coi như đáng giá!

Cô làm sao có thể hy vọng xa vời, anh thật sự sẽ kết hôn với mình?

Vứt bỏ hết những vọng tưởng, Trang Nại Nại kéo lý trí quay về hiện tại.

Ở trong lòng yên lặng tính toán thời gian, nghĩ thăm hôn lâu như vậy đủ để chụp ảnh chứ?

Sau đó cô buông anh ra, hai chân đặt xuống đất, lùi về sau một bước, vẻ mặt lúng túng nhìn đối phương, cùng với anh bốn mắt nhìn nhau, vừa mở miệng định nói cái gì thì Tư Chính Đình thanh âm tối tăm đột nhiên truyền tới, "Trang Nại Nại, cô đang làm cái gì vậy?"

Làm cái gì?

Việc mình mới làm còn chưa đủ rõ ràng sao?

Trang Nại Nại vừa ngẩng đầu liền bắt gặp sắc mặt tối đen của Tư Chính Đình, đôi mắt đen nhìn cô chằm chằm, như đang che giấu điều gì đó, khiến cô không thể hiểu.

Anh tiến lên một bước, khí thế bức người, Trang Nại Nại sợ hãi muốn lùi về sau, để giữ khoảng cách với anh, nhưng cánh tay đột nhiên bị kéo lại, "Trang Nại Nại, cô biết, cô đang làm gì không?"

Cô đương nhiên biết, điều bây giờ cô muốn làm nhất là. . . . Anh!

Bởi vì không làm được, cho nên mới lùi lại về sau a!

Thế nhưng lời này có thể nói ra sao?

Đương nhiên không thể!

Trang Nại Nại nuốt ngụm nước miếng, ngẩng đầu nhìn anh, "Cái kia, em, chính là em. . . ."

Cô thậm chí còn không biết phải nói cái gì, chỉ biết nhìn anh, đầu óc cô bỗng trống rỗng.

Cô không lên tiếng, eo đột nhiên bị một bàn tay to lớn nắm chặt, cô kinh ngạc cúi đầu, thân thể đã bị lôi kéo, tiếp theo đầu liền va vào bộ ngực to lớn của anh.

Cô sững sờ mở to hai mắt, sau đó nhìn thấy người trước mặt, anh đột nhiên hạ thấp đầu, mạnh mẽ hôn vào môi cô!

Thân thể Trang Nại Nại, trong nháy mắt trở nên căng thẳng.

Nụ hôn của anh, mãnh liệt tới như thế, khi áp vào môi cô liền bắt đầu chiếm đoạt, mang theo sự trừng phạt, khiêu khích, khiến Trang Nại Nại cảm giác không khí trong phổi đều bị trút sạch, nơi ngực khô cạn!

Cô muốn đẩy anh ra, nhưng hai tay vừa đặt trên ngực của anh, đã bị một bàn tay khác nắm chặt, anh khí lực rất lớn cô căn bản không thể phản kháng được

Không thể thở được, đầu óc giống như ngừng hoạt động

Anh xâm chiếm cùng sự hưng hân tràn đầy trong miệng cô.

Trang Nại Nại cảm thấy, mình có thể bị hôn làm cho ngất đi, nụ hôn của anh, đột nhiên trở nên nhẹ nhàng.

31. Chương 31 : Cô Quả Thực Rất Đáng Yêu.

Editor: Nện Nện

Cái loại dịu dàng này, khiến cho Trang Nại Nại vô ý thức tình-dộng.

Cô nhắm hai mắt lại, hai tay đang nắm chặt bỗng buông ra, ôm lấy eo của anh, đáp lại nụ hôn của anh. . .

Những suy nghĩ về tình yêu trong thâm tâm, những sự rung động của tuổi trẻ hiện lên một chút, dù cô biết có lẽ, cũng chỉ là

Sự đáp lại của cô, khiến trong lòng Tư Chính Đình cảm thấy vui vẻ, tay đặt trên lưng của cô, xoay người một cái, trực tiếp đem cô đặt lên xe của mình.

Sau đó tiếp tục hoan ái.

Vẫn không đủ, năm năm suy nghĩ sâu xa làm cho Tư Chính Đình hận không thể đem hai người hòa hợp cùng một chỗ, vĩnh viễn không thể tách rời.

Anh đột nhiên thò tay vào, xốc váy của cô lên.

Đột nhiên lạnh như băng, khiến Trang Nại Nại phục hồi lại tinh thần, thấy được hành động của anh, thân thể cô vừa mới thả lỏng đột nhiên co rút lại.

Nhưng chợt, lại buông ra.

Cô yêu anh.

Hơn nữa cô đời này chỉ yêu duy nhất một người.

Cho nên, mặc dù là anh không lấy cô, nhưng mà tùy hứng một lần xem thử như thế nào?

Trang Nại Nại bởi vì thân thể quá hưng phấn cùng kích động mà run lên một cái, trước mặt là Tư Chính Đình nhiệt huyết tràn đầy, phía sau là ô tô lạnh như băng, cái cảm giác nóng lạnh này càng kích thích thêm tinh thần của cô.

Nhưng đang lúc hai người ý - loạn - tình - mê , thì chiếc xe ở phía sau vang lên một âm thanh!

Tư Chính Đình cùng Trang Nại Nại đồng thời cả kinh, lúc này mới ý thức được, hóa ra bọn họ đang đứng ở đường quốc lộ!

Hai người kéo lý trí quay về, Trang Nại Nại nghĩ đến phía sau tài xế đã nhìn thấy cảnh hai người, tức khắc sắc mặt cô bỗng đỏ bừng, vội vàng đẩy Tư Chính Đình ra, sửa sang lại quần áo.

Thật là xấu hổ !

Phải biết rằng đoàn xe của Tư Chính Đình, phía trước phía sau cũng có hơn mười người

Cô thế nào lại làm trò này trước mặt nhiều người như thế, cùng với Tư Chính Đình.

A a a a a!

Trang Nại Nại lấy tay che lại mặt của mình, thật là không còn mặt mũi nào mà gặp người khác !

Cô chỉ là muốn chụp vài tấm hình thân mật, như thế nào lại biến thành bộ dạng này?

Mà Tư Chính Đình còn quay đầu, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua chiếc xe kia.

Ngồi bên ghế lái phụ chính là trợ lý đặc biệt Quý Thần nhất thời cảm thấy lạnh sống lưng, ông đương nhiên biết chính mình bóp còi ô tô quấy rầy việc tốt của tiên sinh, chính là! Tiên sinh a, nếu tôi không quấy rầy các người, nếu cứ tiếp tục, thì xung quanh không chỉ là cái liếc mắt đơn giản như vậy!

Quý thần tỏ vẻ: thân là trợ lý đặc biệt của tiên sinh, thật là không dễ dàng gì !

Tư Chính Đình ánh mắt lạnh như băng quét qua Quý thần một cái, tầm mắt dừng lại người con gái trước mặt.

Cô lấy tay che mặt mình, hận ở dưới đất không có một cái hầm để chui vào, bộ dáng này, quả thực. . . . rất đáng yêu.

Nghĩ đến chuyện vừa rồi, tầm mắt Tư chính đình bỗng trở nên âm áp.

Trang Nại Nại dùng sức di chuyển tới một góc khuất, cố gắng đè nén cảm xúc, muốn làm cho mọi người xung quanh xem cô như là không khí .

Đợi lúc mà mọi người không để ý tới cô, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, ngẩng đầu lên liền thấy Tư Chính Đình. . . .Khóe miệng cong lên

Trang Nại Nại lập tức ngẩn người, Anh vừa rồi thật sự là đang cười sao?

Từ lần gặp đến đây, lần đầu tiên cô thấy anh cười !

Nụ cười kia, tuy rằng rất nhanh liền biến mất, nhưng Trang Nại Nại lại vô tình cảm thấy có chút vui.

Bởi vì người đàn ông trước mặt bây giờ không phải là người thừa kế tập đoàn Đế Hào cao cao tại thượng, mà là người của năm năm trước, thiếu niên lạnh lùng ít nói kia.

32. Chương 32: không Phải Bởi Vì Những Thứ Đây...

Trang Nại Nại rất chột dạ, sau đó ngẩng đầu lên liền thấy Tư Chính Đình mở miệng trước hỏi thẳng lại đối phương:” Cô, Cô tại sao lại hôn tôi ?”

Tư Chính Đình nhìn thoáng qua gương mặt cô, ánh mắt lóa lên, chỉ cảm thấy.... Huyết thái dương nhảy lên thành thịch.

Năm năm không gặp, bản lĩnh chơi xấu cô, cũng không mất đi.

Rõ ràng là cô bắt đầu việc này trước, bây giờ mở miệng trước là vì cố chấp?

Tư Chính Đình nói lỏng cả vạt của mình, lúc này lần thứ hai cúi đầu nhìn về phía cô, ánh mắt cô gái ở dưới đang lấp lánh, khiến cho anh có chút ngẩn ngơ, dường như vượt thời gian, trở lại năm năm trước.

Cô theo đuổi anh rất lâu, cuối cùng anh cũng động lòng, cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

Một ngày nào đó, nhân lúc hai người đang đi dạo mát ở bãi tập, cô đột nhiên cầm tay anh một hồi, liền nhanh chóng rời đi.

Anh lại quay mình nắm chặt lấy tay cô.

Khi đó sắc mặt hồng hồng cũng như bây giờ vậy, ánh mắt lượn lờ, không dám nhìn thẳng vào mắt anh, lòng bàn tay của cô thậm chí còn ướt ướt, sau đó cô đột nhiên mở miệng, ” Anh tại sao lại kéo tay tôi?”

Khi đó anh đã trả lời như thế nào?

Tư Chính Đình khước mô nhất thời hơi câu , thanh âm trầm thấp,” Chính là vì cô đã hôn tôi”

Một câu nói hạ xuống, cả hai người đồng thời sửng sốt.

Trang Nại Nại không rõ vì sao.

Cái gì mà nguyên do là vì cô như thế?

Cô hôn hẳn là vì để chụp ảnh, hơn nữa có thể gả cho anh a?

Hay là....bên trong nụ hôn này, còn kèm theo một chút lưu luyến đối với cô, nhưng mà người đàn ông này, làm sao lại có thể đối với cô còn tình cảm?

Không phải cái nguyên nhân này, chẳng lẽ nói.....

Đôi mắt Trang Nại Nại bỗng nhiên sáng ngời,“Nói như vậy, anh đồng ý kết hôn?”

Một câu nói khiến cho Tư Chính Đình cả người đóng băng.

Tâm tình của anh, trong nháy mắt liền từ trên cao, mạnh mẽ rơi xuống, làm quá khứ tươi đẹp bên trong, nhanh chóng trở về hiện tại!

Kết hôn! !

Anh thiếu chút nữa thì quên mất, cô lần này xuất hiện trước mặt anh cũng vì có quan hệ thông gia.

Nếu như không phải nguyên nhân này, cô sẽ vĩnh viễn không nhớ tới anh?

Tư Chính Đình thân nhiệt thấp xuống, chút ấm áp lúc này toàn bộ đều biến mất, khôi phục lại trạng thái lạnh lẽo như ngày thường.

Ánh mắt anh nhắm lại, trong đôi mắt mang theo sự hủy diệt, “Trang Nại Nại!”

Hắn từng chữ từng câu, đâm thẳng vào lòng cô,” Tôi thực sự không hiểu, cô máu lạnh vô tình như vậy, lúc nào lại biến thành thánh mẫu, vì có quen biết với Cố Gia, không có tình người, liền có thể mặt dày vô liên sỉ?”

Những câu nói này hạ xuống, liền nhìn thấy sắc mặt cô cứng đờ, nhưng lửa giận trong lòng anh vẫn còn, tiếp tục mở miệng, “Nha, không đúng, Trang Nại Nại căn bản sẽ không bận tâm những thứ này, vì lẽ đó....cô chính là chê nghèo thích giàu, hy vọng xa vời gả vào Hào Môn”

Máu lạnh vô tình?

Chê nghèo thích giàu?

Trang Nại Nại lập tức ngẩng đầu lên ánh mắt chạm phải ánh mắt người đàn ông đang nổi cơn giận đến ngút trời, anh hẹp dài đôi mắt lóe lên sự căm ghét, khuấy động trái tim Trang Nại Nại.

Cô cắn cắn môi, tay siết lại thật chặt.

Anh cứ như vậy mà đối xử với mình?

Tên khốn kiếp này!

Nhưng mà, cô làm sao có thể lưu lại trong mắt anh một ít ấn tượng

Trang Nại Nại chỉ cảm thấy trong người mình đang áp ứ điều gì đó, cuối cùng không nhịn được mà mở miệng nói:” Không phải, cũng không phải, không phải bởi vì những thứ này....”

33. Chương 33 : Cho Tôi Một Lý Do Để Cùng Cô Kết Hôn

Editor: Nện Nện

Cô đột phát lên, khiến Tư Chính Đình lập tức sáng mắt, anh nhìn Trang Nại Nại, nơi đáy lòng sâu xa, tồn tại một chút mong đợi, “Vậy thì vì cái gì?”

Tại sao?

Dù biết rõ anh chán ghét mình, nhưng vẫn cố tiếp cận, chẳng lẽ chỉ bởi vì năm mươi vạn kia sao?

Trang Nại Nại chưa từng nghĩ quá sâu về những vấn đề này.

Nếu như vị hôn thê của cô không phải là Tư Chính Đình, cô vẫn mặt dày mày dạn như vậy sao?

Đáp án hiển nhiên là, không biết.

Cô nắm chặt nắm đấm, chăm chú nhìn anh, có mấy lời muốn nói, rồi lại rõ, nói ra bất quá chỉ là tự rước nhục.

Sự trầm mặc của cô, khiến Tư Chính Đình ánh mắt có một chút rời rạc.

Vẫn còn mong đợi cái gì đây?

Ánh mắt của anh, khôi phục lại vẻ lạnh lùng như trước, dường như cái gì cũng không quan tâm.

Nhìn cô gái ngang ngược trước mặt mình, Tư Chính Đình bình tĩnh mở miệng nói: ” Cho tôi một lý do để cùng cô kết hôn ”

Lý do?

Trang Nại Nại có chút không hiểu rõ ý của câu nói này.

Thế nhưng nếu anh nói như vậy, chẳng phải là nói, mình còn cơ hội

Trang Nại Nại ánh mắt lập tức sáng lên, lập tức mở miệng nói: “Em là vợ chưa cưới của anh, chúng ta kết hôn, là điều hiển nhiên!”

Tư Chính Đình ánh mắt rất lạnh, hiển nhiên đối với lý do này anh không hài lòng.

Trang Nại Nại chuyển động đôi mắt, tiếp đó mở miệng nói, “Em có thể nấu cơm, sẽ làm việc nhà, còn có thể làm ấm giường. . . .”

“Đây là giúp việc, không phải vợ.”

Trang Nại Nại :Giúp việc nhà anh còn có thể làm ấm giường ?!

Quả nhiên là nhà có quyền thế!

Thế nhưng suy nghĩ là anh mỗi tối đều ôm giúp việc đi ngủ, Trang Nại Nại bên trong thế nào vẫn không có chút cảm xúc.

Giờ phút này còn phải có nghĩ ra một cái lý do, ” Cái đó, chúng ta tốt xấu gì cũng từng nói qua chuyện yêu đương, em cũng hiểu khá rõ về anh, nên chăm sóc anh cũng sẽ dễ dàng hơn mà ~”

Về mặt hiện tại của Tư Chính Đình rất không bình tĩnh, “Tùy tiện tìm kiếm một cô gái, cho cô ta thời gian mấy ngày cũng có thể hiểu khá rõ về tôi. Cho nên Trang Nại Nại, tại sao tôi phải cưới cô?”

Trong lời nói kiêu ngạo ý tứ rất rõ ràng, rõ ràng là muốn khoe khoang, nhưng thiết nghĩ. . . Trên kênh tài chính, mỗi lần nhắc tới Tư Chính Đình, thì cả thành Bắc Kinh, những tiểu thư giàu ánh mắt liền trở nên sáng rực, chỉ biết câu nói này bất quá chỉ trần thuật lại một điều rất hiển nhiên.

Trang Nại Nại thở dài, với tư cách là một nhà thiết kế, cô từ trước tới giờ không bao giờ chịu thiệt, những giờ khắc này, cô vậy mà lại không tìm được một lý do nào thích hợp.

Người đàn ông này cũng giống như năm năm trước, vẫn kiêu ngạo, khó chịu như thế.

Tư Chính Đình sắc mặt càng ngày càng lạnh, khí thế trên người cũng càng ngày càng mãnh liệt, nhìn đến Trang Nại Nại đang rối rắm, anh trong lòng lạnh lùng một hồi, Tư Chính Đình, mà rốt cuộc đang làm gì? mà muốn lý do gì?

Anh đột nhiên quay người, đi về phía chiếc xe.

Nhìn anh, Trang Nại Nại cuốn lên, không phải là đòi lý do sao? Cô không đếm xỉa đến !

Cô nhắm mắt lại hô to: “Tư Chính Đình, anh muốn lý do, được, em cho anh lý do, bởi vì em còn thích anh, còn yêu anh, vì lẽ đó em muốn gả cho anh! Lý do này đủ chưa? ”

Tư Chính Đình đang bước bỗng dừng lại, chậm rãi quay đầu, anh phát hiện tâm tình mình cũng không tốt lên chút nào, bởi vì cô chính là đang trả lời qua loa.

Anh lạnh lùng nhìn Trang Nại Nại môi mỏng khẽ mở, lời nói ra không có bất kỳ nhiệt độ nào: “Năm năm trước, cô không phải nói, không thích tôi sao?”

Năm năm trước?

Trang Nại Nại nắm chặt ngón tay, rồi rất nhanh thả ra, sau đó cũng không thèm để ý đến ngữ điệu nhẹ nhàng mở miệng:

34. Chương 34: Em Vẫn Còn Thích Anh!

Editor : Nện Nện

“Nhưng mà, em đã hối hận rồi ! Sau đó em phát hiện mình vẫn còn thích anh, cho nên, chúng ta kết hôn có được hay không?”

Hối hận rồi?

Vẫn còn thích anh ?

Rõ ràng từ lúc đầu gặp mặt đều mong muốn cô nói ra những lý do này, nhưng bây giờ Trang Nại Nại không thêm để ý đến ngữ điệu nói ra những lời đó, lại làm cho lòng anh cảm thấy buồn bực cùng tức giận.

Tư Chính Đình tay nắm chặt nắm đấm, cố gắng kiềm chế cảm xúc, lạnh lùng trừng Trang Nại Nại một cái, trong lòng hỗn loạn nhanh chóng đi về phía chiếc xe.

Anh cảm thấy, hiện tại mình nhất định phải rời đi, bằng không cũng không biết mình sẽ làm điều gì !

Trang Nại Nại cũng không hiểu nổi.

Anh muốn mình nói ra lý do, nhưng bây giờ lại cứ thế rời đi?

Đây rốt cuộc là có ý gì a !

Trang Nại Nại tiến lên một bước, “Này, Tư Chính Đình, anh.”

Nam nhân quay đầu lại, đôi mắt đầy rẫy những tơ máu, trực tiếp khiến Trang Nại Nại sợ hết hồn !

Mấy câu nói kế tiếp liền cứng ngay cổ họng.

Sau đó liền nghe Tư Chính Đình lạnh lẽo mở miệng nói, ” Trang Nại Nại, cô tin hay không, nếu cô vẫn còn tiếp tục dây dưa với tôi nữa, tôi sẽ để Cố thị xí nghiệp, hiện tại, lập tức, phá sản !”

Lúc anh nói câu nói này, trên người đầy rẫy sát khí !

Trang Nại Nại trực tiếp bị dọa cho sợ rồi, cứ như vậy mà trở mắt nhìn anh đi vào trong xe, nghênh ngang rời đi !

Mà đến khi đoàn xe rời đi, cô vẫn không hồi phục tinh thần lại.

Tại sao rõ ràng Tư Chính Đình thái độ đã chuyển biến tốt rồi, rõ ràng hôn cũng hôn rồi, nhưng cuối cùng lại thành cái bộ dạng này?

Trang Nại Nại thật sự không hiểu nổi, xe đi xa, Lâm Hi chạy tới, vẫy vẫy cái camera trong tay, “Đã chụp được rồi, nhưng mà Nại Nại, cậu nhất định phải đưa tới tòa soạn sao? Nếu như ngày mai các trang báo đầu đều là nói về tin tức kết hôn giữa hai người, Tư tiên sinh khẳng định biết cậu đang lợi dụng anh ta, sau đó cậu. . . .chắc chắn sẽ không có cơ hội rồi ! ”

Trang Nại Nại nghe đến đó, sự khó hiểu lúc này cũng biến đi, sau đó nhìn về phía Lâm Hi nhi, chần chờ 1 chút, thở dài, ” Hi nhi, cậu cảm thấy chúng ta bây giờ, có còn cơ hội không ? ”

Lâm Hi nhi sững sờ, nghĩ đến thái độ Tư Chính Đình, không nói gì.

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, “Cậu chờ tin tức của mình, hiện tại mình sẽ trở về Cố gia, nếu như bọn họ. . . . những hình ảnh này căn bản là không dùng được .”

Lâm Hi nhi gật gật đầu, ” Được, cậu đi nói với ba đi, dù sao họ cũng là thân nhân của cậu, sẽ không làm khó dễ cậu. ”

Trang Nại Nại gượng cười, không.....làm khó dễ sao?

Cố Gia.

Lúc Trang Nại Nại đến, đã mười giờ, Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng còn chưa ngủ, vẫn còn ngồi ở phòng khách xem tivi, nhìn thấy Trang Nại Nại, Cố Đức Thọ hơi kinh ngạc, vội vàng đứng lên hỏi : ” Khuynh Nhan, Tư tiên sinh đã đồng ý sao ?

Người này. . . .chính mình hai đêm nay vẫn chưa về nhà, nhưng không hỏi cô thế nào, mở miệng ra đã nói Tư Chính Đình đã đồng ý sao?

Ông ấy chính là ba mình sao ?

Trang Nại Nại cười gằn một hồi, tại sao cô cứ có cảm giác hai người ba mẹ này đối với cô chẳng có tình cảm gì, tìm nàng trở về, chính là muốn kết thông gia với Tư Chính Đình?

Không nên trách trong lòng cô tối tăm, làm cái gì đều có âm mưu, từ nhỏ cô mồ côi lớn lên, cô từ trước đến giờ luôn rất nhạy cảm, hơn nữa. Cô vẫn tin tưởng vào trực giác của mình

Cô luôn cảm thấy, mẹ cùng với người trong nhà này nhất định là có gút mắc.

Giữa mẹ và người nhà này, cô tin tưởng mẹ nhiều hơn.

Trang Nại Nại dừng lại một chút, không hề trả lời câu hỏi của Cố Đức Thọ, ngược lại mở miệng nói : ” Ba, ngày mai là kỳ hạn cuối cùng của năm mươi vạn, trong nhà thật sự không có biện pháp gì gom góp trước cho con sao? ”

Một câu nói hạ xuống, Cố Đức Thọ nhất thời sững sốt, không nói gì.

35. Chương 35 : Tôi Muốn Chuẩn Bị Lễ Cưới.

Editor: Nện Nện

Cố Đức Thọ trầm mặc, khiến Trang Nại Nại nội tâm càng lạnh.

Vốn chỉ là suy đoán vậy mà lại gần với thực tại.

Cố Gia tuy rằng sắp trên đà phá sản, thế nhưng đối với một gia đình từng giàu có như vậy, năm mươi vạn chỉ bằng một món đồ trang sức của Lý Ngọc Phượng, nhưng mà bây giờ !

Cố Đức Thọ thở dài, ” Nại Nại, năm mươi vạn cũng không phải là không có, nhưng mà con cũng phải biết, trong nhà hiện tại tình huống như thế này, một khi đã phá sản, ngay cả nơi ở cũng không có, con cùng Tư tiên sinh. ”

Lời còn chưa nói hết, Lý Ngọc Phượng liền hừ lạnh một tiếng, “Con đối với kẻ trộm kia tốt bụng như thế để làm gì? !Nhà chúng ta lại không nợ bà ta cái gì, bà ta bị cáo ra tòa án cũng đáng đời, chúng ta không tố cáo bà ta cũng là may lắm rồi! Nếu con có nghị lực, vẫn là nên nghĩ làm sao để lấy lòng tiên sinh, để cậu ta thực hiện hôn ước !”

Lời này hạ xuống, Trang Nại Nại liền cau mày mở , ” Mẹ tôi không phải kẻ trộm !”

“Bà ta chính là kẻ trộm, lén trộm trẻ con ! Nhân chứng, vật chứng đều rõ ràng, con còn ở đó ngụy biện cái gì? ”

Trang Nại Nại nắm chặt nắm đấm: “Bất cứ thế nào, lúc trước chúng ta có nói, tôi trợ giúp các người vượt qua cửa ải lần này, các người cho tôi năm mươi vạn. ”

Lý Ngọc Phượng cười gằn, ” Vậy bây giờ con đang giúp chúng ta vượt qua cửa ải sao? ”

Lý Ngọc Phượng bức bách, khiến Trang Nại Nại trong nội tâm cuối cùng có một chút áy náy cùng chột dạ, đều biến mất.

Cô dừng lại một chút, vẻ mặt khôi phục lại như bình thường, trên mặt cũng lộ ra vẻ ung dung, “Tư Chính Đình đã đáp ứng tôi, mau chóng chuẩn bị kết hôn. ”

Một câu nói hạ xuống, khiến Cố Đức Thọ kích động lập tức đứng lên, ” Thật sao? ”

Trang Nại Nại cười cợt, ” Là thật, ngày mai sẽ có thông báo đưa tin. Mọi người đều biết, anh ấy luôn một mực từ chối đối với người phụ nữ khác, thế nhưng đối với tôi. ”

Nói tới chỗ này, Trang Nại Nại cúi đầu ngượng ngùng mở miệng, ” Mấy ngày nay anh ấy đang bận, lễ cưới cùng việc kết hôn. . . .Còn muốn ba bỏ ra chút thời gian tới nhà anh gặp mặt. ”

Cố Đức Thọ liền tiếp gạt đầu, kích động xoa tay, “Đây là đương nhiên, đây là đương nhiên. ”

Trang Nại Nại hướng về phía ông, ” Năm mươi vạn. ”

“Được, nếu ngày mai có thông báo đưa tin, chúng ta sẽ cho con. ” Lý Ngọc Phượng mở miệng trước nói.

Trang Nại Nại kiên nhẫn bên trong lắng xuống, gật gật đầu, bây giờ bọn họ mới đặc biệt chuân bị phòng nghỉ ngơi cho cô.

Tiến vào phòng, sắc mặt cô lập tức trầm xuống, chán chường, ngồi trên ghế sofa, ôm lấy đầu gối của mình.

Ngày mai dư luận phát ra ngoài, Cố gia vay ngân hàng vì chuyện này mà có thể dễ dàng tiến hành.

Thế nhưng Tư Chính Đình rõ ràng chính mình lợi dụng anh, đến lúc anh nổi giận, có thể ảnh hưởng tới Cố Thị xí nghiệp hay không ?

Trang Nại Nại hít sâu một hơi, hi vọng sẽ không có chuyện như vậy, bởi vì, cô thật sự không có cách giải quyết.

Lấy điện thoại di động ra, từ tin nhắn mà Lâm Hi Nhi gửi đến, cô nhìn chằm chằm cái số kia, chờ ra.

.

Đêm khuya.

Tư Chính Đình đang đứng ngoài ban công của căn biệt thự, khói thuốc bao trùm, gió lạnh thổi qua tóc của anh, nhưng thổi vẫn không tiêu tan cái vẻ mặt lạnh lẽo kia.

Tầm mắt anh nặng nề nhìn về phía trước, tròn mắt như không có tiêu cự, giờ khắc này, tâm trí của anh chất đầy câu nói của Trang Nại Nại.

“ Bởi vì em còn thích anh, còn yêu anh, vì lẽ đó, em muốn gả cho anh!”

” Em hối hận rồi, em vẫn còn thích anh, chúng ta kết hôn có được hay không?”

Buồn bực đem vật đang cầm trên tay ném đi, anh cầm điện thoại lên gọi cho Quý Thần, ” Lịch làm việc hai tháng tới của tôi, chú hủy hết đi.”

Quý Thần sửng sờ, “Tiên Sinh, có thể cho tôi hỏi, tại sao được không ?”

“Tôi muốn chuẩn bị lễ cưới ”

36. Chương 36 : Bởi Vì Em Không Thích Anh

Editor : Nện Nện

Trang Nại Nại ở bên trong phòng ngủ, cầm điện thoại di động xoắn xuýt do dự.

Cú điện thoại này, rốt cuộc có nên gọi hay không?

Lợi dụng Tư Chính Đình, để bọn họ xích mích nhau là xong.

Nhưng nếu không làm như vậy.

Khuôn mặt mẹ thoáng hiện lên trước mặt cô.

Trang Nại Nại nhất thời nắm chặt nắm đấm, trong lòng cũng có một chút áy náy sâu sắc.

Cô nhấn điện thoại và gọi cho Lâm Hi nhi.

Sau đó Trang Nại Nại đột nhiên nhấn phím kết thúc !

Cô không nhớ. (editor :Trang Nại Nại gọi cho Lâm Hi ni bảo gửi ảnh cho tòa soạn, nhưng không nhớ....)

Trang Nại Nại nghĩ đến năm năm trước, lúc bọn họ chia tay chính là buổi tối kia.

Đó là năm cấp 3, vừa mới thi đại học xong, trả lời nguyện vọng thì quay về, cô cùng Tư Chính Đình đến bãi tập.

Trên bãi tập, bóng râm chiếu vào trên mặt của anh, càng tôn thêm cái vẻ lạnh lùng kia.

Trang Nại Nại nhìn mặt anh, cảm thấy nhìn không thấu anh.

Cô đột nhiên mở miệng, “Tư Chính Đình, chúng ta chia tay đi”

Trông mắt anh co rút lại, bình tĩnh dò hỏi, “Tại sao ? ”

Tại sao ?

Anh còn mặt mũi hỏi tại sao ?

Trang Nại Nại nắm chặt nắm đấm, trên mặt biểu thị vẻ vô tội cùng ung dung, đem hết tâm tình ẩn sâu trong lòng, cô nhẹ nhàng mở miệng, “Bởi vì, em không thích anh! ”

“Tại sao?, là tôi đã làm gì không tốt sao? ” anh dừng lại một chút, sau đó mới tiếp tục dò hỏi.

Trang Nại Nại bĩu môi nhìn về phía cây cối, cô không dám nhìn anh, sợ mình không nhịn được, mà khóc lên, cô cố gắng để cho mình cười, ” Không thích chính là không thích, chẳng lẽ còn phải có lý do sao ?”

Người con trai ánh mắt nặng nề nhìn sang, thấy cô như vậy cảm giác trong lòng mình khó chịu đến đỉnh điểm !

Cô cắn môi, chính là không mở miệng nói chuyện, một lúc sau, mới rốt cuộc nghe được anh mở miệng nói: ” Được.”

Sau đó người con trai quay người, từng bước từng bước mà rời đi.

Nhìn bóng lưng anh, nước mắt của cô đột nhiên chảy xuống, cũng không dám khóc lớn sợ bị anh phát hiện được, dùng tay hết sức gắt gao che miệng lại !

Cô rốt cuộc không nhịn được, muốn xông lên ôm lấy bóng lưng kia, nhưng mà cuối cùng, lý trí đã giúp cô tìm một góc khuất mà khóc lớn lên.

Đó là lần cuối cùng mà cô khóc.

Thời gian về sau, cô không cho phép chính mình rơi một giọt nước mắt, cho tới bây giờ, thời điểm muốn gọi qua số điện thoại kia, khiến cô có cảm giác muốn khóc.

Trang Nại Nại tay nắm chặt nắm đấm, bỏ vào trong miệng của chính mình.

Nước mắt lặng im rơi xuống.

Trang Nại Nại đột nhiên tìm kiếm số của anh trong điện thoại, đợi tìm được rồi, liền gọi điện tới.

Lòng của cô đang run rẩy.

Cô không biết tại sao lại gọi cho anh, nhưng trong chính tiềm thức, muốn nghe một chút giọng của anh.

Nhưng mà đầu dây bên kia truyền đến một giọng nữ nhắc nhở

Đã khóa máy. . . .

Trang Nại Nại chán chường buông thông tay, điện thoại cũng rơi xuống ở trên sofa.

Trong bóng tối, cô vẫn ngồi ở đó.

Cũng không biết ngồi bao lâu, thì điện thoại di động đột nhiên sáng lên.

Độ sáng của điện thoại khiến Trang Nại Nại có chút không thích ứng.

Cô cầm điện thoại di động lên, phát hiện là Lâm Hi nhi đang gọi tới, ” Nại Nại, cậu nghĩ song chưa? nếu không gửi đi, khả năng ngày mai sẽ không kịp. . . . ”

Trang Nại Nại lúc này mới chú ý tới, trời đã rạng sáng rồi.

Cô thật sự. . . . không có biện pháp nào khác.

Trang Nại Nại hít thật sâu một hơi, “Gửi đi. ”

Tư Chính Đình, đây là năm năm trước , anh nợ tôi.

Cho nên. . . . Lợi dụng anh lần này, ân oán giữa chúng ta xóa bỏ.

Yêu cũng được, hận cũng được, để chúng tan thành mây khói hết đi!

37. Chương 37: Tư Tiên Sinh Sắp Kết Hôn!

Editor: Nện Nện

Lâm Hi nhi cúp điện thoại, phát bức ảnh ra ngoài.

Trong nháy mắt, mấy tòa soạn quan trọng của thành Bắc Kinh, trong đêm nhận được tin nhắn ngầm, dù cho đã rạng sáng, đám người kia vẫn từ trong chăn chui ra, nhanh chóng tới công ty tăng giờ làm việc !

Tư tiên sinh muốn kết hôn !

Tin tức này nhất định không thể để lại phía sau !

Những tin tức lúc trước vốn là đầu đề, nay tạm thời lui về phía sau, biên tập tăng giờ làm việc viết ra bản thảo mới, sau đó nhanh chóng thêm con dấu, để phòng ngừa ngày hôm sau báo không ra được.

Đây là một đêm không ngủ, thành Bắc Kinh rộng lớn dưới màn đêm, giới kinh doanh chính là đang nổi lên trên báo động.

Ngày hôm sau toàn bộ thành Bắc Kinh đều chấn động rồi !

Bởi vì !

Các tòa soạn báo lớn trang đầu tiên toàn bộ đều là tin tức liên quan đến Tư tiên sinh !

Theo tin tức nhỏ nhỏ: Tư tiên sinh sắp kết hôn!

Kim cương độc thân, hiện tại sẽ thoát khỏi độc thân

Bạn gái thần bí hiện tại, có người nói đó là đại tiểu thư của Cổ thị xí nghiệp

Tư tiên sinh cùng vợ chưa cưới làm chuyện tình cảm với nhau, hự hự thực thực ngày kết hôn sắp tới

Những năm nay, Tư tiên sinh lãnh đạo tập đoàn Đế Hào chạm đến đích, mà Tư tiên sinh là người biết điều lại có bản lĩnh, hình như chưa bao giờ dính tới vụ scandal nào.

Vì lẽ đó lúc trước báo chí đưa tin, cũng chỉ là toàn báo lá cải không đúng sự thật, nhưng mà lần này, tuy rằng người con gái bên cạnh chỉ có thể thấy nửa mặt nhưng Tư Chính Đình vẽ mặt rất là rõ ràng !

Cho nên các tòa soạn báo lớn làm sao có thể bỏ qua cơ hội này ?

Trong nháy mắt, cái tin tức nặng ký này, đem giới kinh doanh đang bình yên, bỗng trở nên khuấy động.

.

8 giờ sáng ở Cổ Gia.

Trong phòng khách, Cổ Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng không thể tin nhìn vào trang đầu của một tờ báo, "Này, chuyện gì thế này? "

Trang Nại Nại cũng làm bộ kinh ngạc, " Chuyện này. . . . rất cuộc là phóng viên nào, vậy mà cũng chụp chúng ta !"

Cổ Đức Thọ trầm mặc một chút, an ủi cô, " Đừng có gấp, các con đã quyết định kết hôn, những tin tức này cũng không sao. Ba sẽ mau chóng tìm Tư gia để thỏa thuận hôn ước. "

Một câu nói, khiến ánh mắt của Trang Nại Nại lấp lánh.

Bây giờ cứ tưởng đôi vợ chồng đó khi nhìn thấy tin tức này, phản ứng đầu tiên sẽ là hưng phấn cùng vui mừng chứ ?

Nhưng bây giờ.Cổ Đức Thọ vậy mà lại quan tâm cùng bảo vệ cô.

Trang Nại Nại buông mắt xuống, bĩu môi, lòng tràn đầy sự xem thường.

Bên cạnh Lý Ngọc Phượng sắc mặt nhàn nhạt, thế nhưng đối với Cố Đức Thọ, nói chuyện nhẹ nhàng hơn nhiều, " Nếu muốn kết hôn, sinh lễ đương nhiên không thể thiếu, Khuynh Nhan, mẹ chỗ này có trữ một ít tài sản , lát nữa thu xếp để đi chọn đồ cưới. Tuy rằng chúng ta cùng tập đoàn Đế Hào chênh lệch nhiều lắm, thế nhưng không thể để con gái nghèo khó như vậy mà gả đi!"

Cố Đức Thọ nghe nói như thế, nhất thời gật đầu, " Đúng, cổ phần của Cố Thị xí nghiệp, ta nghĩ nên chuyển cho Khuynh Nhan 20%."

20%? !!

Thế nhưng trong lòng cô càng khinh bỉ nhiều hơn. . . .hóa ra, mình cũng sắp trở thành bà chủ.

Nhưng khi bọn họ biết được sự thật. . . . Ha ha, xem họ có đánh gãy chân cô không !

Trang Nại Nại trực tiếp cắt ngang lời của bọn họ, " Ba, vậy năm mươi vạn. . . ."

"Ah, trong thẻ này có năm mươi vạn, mật mã là 123456." Cố Đức Thọ thoải mái đưa cho cô tiền, sau đó cùng Lý Ngọc Phượng thương lượng chuyện hôn sự.

Trang Nại Nại nhanh chóng rời đi, mang theo luật sư để giải quyết phiền phức của mẹ cô.

Đợi đối phương đảm bảo sẽ không khởi tố, Trang Nại Nại gọi điện cho Lâm Hi nhi, " Hi nhi, cậu nhanh lên một chút, giúp mẹ mình thu dọn đồ đạc, mình sẽ mang theo mẹ cùng rời đi !"

38. Chương 38 : Phải Chạy Trốn !

Editor: Nện Nện

Trạm xe lửa, Trang Nại Nại mua vé đi Hàng Châu.

Trong lúc Lâm Hi nhi đưa mẹ cô tới đây, trong lòng cô tràn đầy lo lắng.

Ở trước cửa trạm xe, cô đứng ngồi không yên, đi tới đi lui.

Lần này, rốt cuộc cũng đã đắc tội với Tư Chính Đình rồi.

Nghĩ đến người đàn ông lạnh lùng kia.

Trang Nại Nại cảm thấy sống lưng lạnh lạnh, run lập cập, kết cục của cô chắc chắn là vô cùng bi thảm.

Cho nên.Hiện tại đương nhiên phải chạy trốn rồi !

Biến người mệnh mông, mình chạy trốn, Tư Chính Đình nhất định sẽ không tìm được cô.

Có điều, nếu anh tức giận. Hẳn sẽ không làm ảnh hưởng tới Cố thị xí nghiệp chứ ?

Nghĩ tới đây, Trang Nại Nại liền cảm thấy phiền lòng.

Cô lắc lắc đầu, nghĩ tới những việc này làm gì chứ?

Trước tiên còn không xác định được Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng có phải là . . . ba mẹ ruột của mình không, coi như chính là ba mẹ ruột của mình đi, nhưng hai người kia cũng không có tình cảm gì với cô, cho nênTrang Nại Nại không cho phép mình suy nghĩ về bọn họ nữa !

Đã vài ngày không ngủ, bây giờ thần kinh căng thẳng, có thể thân thể vì không chịu nổi, liền ngồi ở trên ghế giải lao, chậm rãi nhắm mắt lại.

Cô gặp một cơn ác mộng.

Trong cơn mơ, Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng đặt tay trên ghế, phát ra giọng khàn khàn !

Hai người bọn họ oán giận nhìn chằm chằm vào cô, đối diện với cô hô to: "Cố Khuynh Nhan, con làm sao có thể đối với chúng ta như vậy? !"

"Không! Tôi không phải là cố ý! " Trang Nại Nại đột nhiên bừng tỉnh, vùng lên lập tức liền từ trên ghế đặt mông xuống mặt đất.

“Ha ha ha!”

Xung quanh người chờ xe, phát ra âm thanh chầm biến, còn có một đứa bé nhìn cô lẻ lữ ra làm mặt quỷ.

Trang Nại Nại lúng túng hận không có một cái lỗ để chui xuống, cô một tay che lại mặt mình, một tay chống dưới đất đẩy người lên sau đó đứng dậy đi tới cách đó không xa ngồi xuống, nhưng mà trong lòng, không thể nào bình tĩnh được.

Trong mơ, Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng hai người vẽ mặt thê thảm đứng trước mặt mình.

Khua tay, như muốn xóa tan hình ảnh của bọn họ đi, sau đó Trang Nại Nại cúi đầu nhìn điện thoại di động một chút, xe còn nữa giờ nữa sẽ đến, tại sao mẹ cùng Lâm Hi vẫn chưa tới ?

Gọi điện cho Lâm Hi nhi, Lâm Hi suýt nữa phải gào khóc, “Nại Nại, bên này xảy ra tai nạn gia thông, kẹt xe rồi ! không quá nữa giờ nữa sẽ hết, lập tức tới ngay. ”

Trang Nại Nại nhất thời cảm thấy, việc chạy trốn của mình như thế nào lại không thuận lợi ?

Cúp điện thoại, cầm điện thoại loay hoay, thì thấy số điện thoại của Cố Đức Thọ.

Ma xui quỷ khiến, cô gọi cho đối phương.

Điện thoại rất nhanh được kết nối, Cố Đức Thọ thanh âm đều mang theo vẻ nhẹ nhàng, “Khuyên Nhan ? Có chuyện gì vậy? Sự tình xử lý không tốt sao ?”

Trang Nại Nại cảm giác trong lòng đau xót, ” Tốt rồi. ”

“Vậy thì tốt, ta với mẹ con đang lo đồ cưới cho con đây! Ôi, nhiều năm như vậy, ba mẹ thật là có lỗi với con, cho nên chúng ta dự định mua cho con nhiều một ít. Con gái, con cũng đừng trách mẹ con không nói chuyện êm tai, thật ra. . . .con thử đặt mình vào hoàn cảnh của người khác mà nghĩ, con gái mình bị trộm đi, hiện tại vẫn bảo vệ người đó, trong lòng bà ấy cũng thật sự rất khổ sở a !”

Nghe đến đó, Trang Nại Nại viên mắt có chút chua xót, cô dừng lại một chút rồi mới lên tiếng, “Con biết rồi. ”

39. Chương 39 : Tư Tiên Sinh Nổi Giận !

Editor : Nện Nện

“.....Ừm.”

Cúp điện thoại, Trang Nại Nại, liền nắm chặt bàn tay.

Đến cuối cùng vẫn không nhịn được, nước mắt bỗng nhiên rơi xuống.

Cô thở dài.

Quên đi !

Tất cả sự việc đều là cô gây nên, tại sao lại không quan tâm đến người thay cô chịu hậu quả?

Trang Nại Nại vụt đứng lên, gọi điện thoại cho Lâm Hi nhi.

Lâm Hi nhi vừa bắt máy đã vội vàng mở miệng, “Nại Nại, con đường phía trước sắp được khai thông rồi, khoảng 10 phút nữa chúng ta sẽ tới, cậu. . . .”

“Hi nhi, làm phiền cậu. . . . đưa mẹ mình quay về đi. ”

Lâm Hi nhi sững sờ, dừng một chút, “Nại Nại, cậu muốn làm gì? Cậu tuyệt đối đừng làm chuyện gì điên rồ ! Mình nói cho cậu biết, cậu đi rồi, có lẽ Tư tiên sinh căn bản cũng sẽ không trả thù Cố Gia. Hơn nữa cho tới bây giờ, một cô gái yếu đuối như cậu, có thể làm sao? Lúc này không phải là thời điểm để làm Thánh Mẫu !”

“Hi nhi.” Trang Nại Nại cắt đứt lời của Lâm Hi nhi, “Nếu như anh ấy thật sự đem lửa giận trút lên hết người của Cố thị xí nghiệp, mình. . . .cả đời này cũng không an lòng. ”

Lâm Hi nhi dừng lại, không tiếp tục nói nữa.

.

Tầng cao nhất của tập đoàn Đế Hào.

Tư Chính Đình nhìn tờ báo trước mặt, sắc mặt càng ngày càng tối.

Trang Nại Nại. . . .Trang Nại Nại.

Hóa ra ngày hôm qua cô tìm đến anh, cũng là vì cái này !

Có điều cũng đúng, năm năm trước cô không thích anh, khi đó cô tự nhiên quay người rời đi, hiện tại làm những chuyện này có ý nghĩa gì? !

Tư Chính Đình tỏa ra một luồng khí khiến người tiến vào cũng trở nên khiếp sợ, đôi mắt tràn đầy lửa giận khiến người ta sợ hãi, dẫn đến cả tầng lầu đều tràn ngập sát khí !

“Tiên sinh !” Quý thần vội vội vàng vàng đi tới, nhìn thấy dáng vẻ Tư Chính Đình, câu nói tiếp theo cũng miễn cưỡng dừng lại, không dám nói ra.

Tư Chính Đình ánh mắt hẹp dài lạnh lùng nhắc lên, “Nói!”

Một chữ, tựa hồ như mang theo lưỡi đao, khiến Quý Thần vội vàng cúi đầu.

“Đã tra ra được tung tích của Trang tiểu thư, cô ấy ở. . . .Trạm xe lửa. ”

Tư Chính Đình trừng mắt căng thẳng, tay nắm chặt thành quyền.

Trang Nại Nại vội vội vàng vàng từ trạm xe lửa chạy ra, đứng nơi cửa để đón xe, cô muốn tìm Tư Chính Đình để nói rõ ràng.

Ai làm nấy chịu, cô không muốn làm ảnh hưởng tới Cố Gia.

Taxi gần trạm xe lửa, từ trước đến nay luôn luôn khan hiếm, đã mười phút mà vẫn không chặn lại được chiếc xe nào.

Đang lúc lo lắng, phía xa xa ba chiếc xe sang lái tới.

Người ở Trạm xe lửa đồng loạt nhìn sang, Audi A8, BMW, chạy băng băng. . . .

Trang Nại Nại vô tình liếc mắt một cái, mỗi chiếc xe cô đều không đủ điều kiện để mua nổi.

Đang lúc quan sát, thì mấy chiếc xe lập tức dừng lại ở trước mặt cô.

Trang Nại Nại trợn tròn hai mắt, chưa kịp phục hồi lại tinh thần, thì cửa xe đột ngột mở ra, tiếp theo là một thân hình dửng mãnh, người đàn ông dùng sức kéo cô một cái lôi vào trong xe.

Những chuyện này toàn bộ đều xảy ra trong chớp mắt, đợi khi trang Nại Nại phục hồi tinh thần thì cô đã ở trên ghế sau của chiếc xe sang.

Trang Nại Nại sợ hãi !

Há mồm định kêu cái gì liền bị người khác dùng tay mạnh mẽ che miệng lại.

Cô tay đầm chân đá muốn đi ra ngoài, cửa xe đóng ‘ ầm ’ một cái, bắt đầu di chuyển!

” Cứu. . . . A!”

Trang Nại Nại dùng sức giãy dụa thể nhưng đám người kia hình như là một nhóm cướp chuyên nghiệp, hai ba lần liền đem cô trói lại, sau đó dùng khăn đen bịt kín mắt.

Mất tối sầm lại, biết mình không phải là đối thủ của đám người kia, Trang Nại Nại rốt cuộc cũng yên tĩnh lại.

Đám người này rốt cuộc là ai?

Bọn họ bắt cóc mình để là gì? !

40. Chương 40: Trang Nại Nại, Còn Dám Lấy Tôi Ra Đùa Bỡn!!!

Xe chạy trên đường quốc lộ, âm thanh bên ngoài càng ngày càng ít, xung quanh càng ngày càng yên tĩnh.

Trang Nại Nại cuốn lên, đám người kia rốt cuộc muốn làm cái gì?

Chẳng lẽ muốn đem cô tới chỗ hoang vắng trước tiên cướp sắc rồi sau đó - Giết? !

“A a a a, tôi dung mạo xấu xí ! Bây giờ các người mau thả tôi ra đi!”

Không ai để ý tới cô.

Vậy thì không phải cướp sắc? Chẳng lẽ là cướp tiền?

” Tôi tôi không phải là thiên kim của Cố Gia, các người bắt nhầm người rồi! Mau mau thả tôi ra đi! ”

Vẫn là không ai đáp lại.

Không phải cướp sắc cũng không phải giật tiền, vậy có thể là làm gì? Chẳng lẽ là. . . .

” Đại Ca, Đại thúc, tôi ở nhà còn có mẹ già, ở dưới còn có em nhỏ, cầu xin các người thả tôi đi, có thể đừng đem tôi đi bán đi có được hay không?”

Trong xe khòe miệng mấy tên vệ sĩ hơi giật giật, mắt thấy cô còn muốn lên tiếng liền quát ra một tiếng chói tai: “Câm miệng!”

Trang Nại Nại nhất thời ngậm miệng lại, cô cần phải ngoan ngoãn nghe lời, nếu không mấy người kia lấy cái mạng nhỏ của cô thì phải làm sao?

Cũng không biết đã đi bao lâu, xe rốt cuộc cũng dừng lại, cô bị người ta mang vào một tòa nhà.

Tách khỏi sự sầm uất nơi đường phố, nơi đây yên tĩnh lộ ra một tia quỷ dị. Chỉ có tiếng giày da gõ vào sàn nhà, nghe thấy tiếng bước chân mạnh mẽ đều đặn.

Đây rốt cuộc là nơi quái quỷ gì a a!

Đang nghĩ ngợi thì bị người khác lôi đi, có người cung kính mở miệng: “Người đã được mang đến.”

Trang Nại Nại hô hấp như ngừng lại, hai tay nắm chặt.

Dù không nhìn thấy gì, cũng có thể cảm nhận được một ánh mắt lạnh lẽo dừng lại ở trên người cô, làm cho cô không biết sợ hãi là cái gì, vẫn là cái gì, toàn thân cô rung mình một cái

Chợt, một giọng điệu trầm thấp, mang theo giọng điệu khàn khàn truyền tới: “Mang vào đi.”

Chỉ ba chữ, cô còn chưa biết là tiếng của ai thì đã bị một lực kéo mạnh dắt cô tiến vào một căn phòng đầy rẫy mùi nước khử trùng!

Vừa muốn giãy dụa, cánh tay cùng chân đã bị người nào đó ra sức nắm chặt, cả tay và chân cô đều bị dây xích cầm cố, cô được quán chặt vào trên giường, không thể nhúc nhích.

Lúc này, có một giọng nữ mở miệng nói: “Máy móc đã khử trùng hoàn tất, bất cứ lúc nào có thể bắt đầu.”

Máy móc? Nước khử trùng. . . .

Trang Nại Nại tròn mắt bỗng co rút lại, không lẽ. . . .bọn họ muốn lấy nội tạng của mình sao?

Lúc này, Trang Nại Nại đột nhiên nghĩ lại chính mình đã từng xem trò lừa bịp ở trên ti vi, có mấy người vừa mới uống một chén rượu thì đã bất tỉnh, chờ lúc tỉnh lại, thì trên người đã mất đi một quả thận.

Chuyện này quả thật là quá kinh khủng!

Cô sợ đến toàn thân run rẩy, mở miệng hô to: “A a a, đừng lấy nội tạng của tôi, tôi tôi tôi, tôi có bệnh Xida! bộ phận trên người tôi cũng bị lấy bệnh!”

Lời này vừa nói ra , người trong phòng từng người không dám nhìn thẳng vào bên cạnh, vai co rúm lên.

Trang Nại Nại không rõ vì sao, còn muốn la hét thêm một chút, thì một luồng hơi thở của đàn ông, trong nháy mắt áp sát, làm cho toàn thân cô cứng đờ.

Eo bị một đôi bàn tay nắm chặt, cô chưa kịp phục hồi tinh thần lại thì ở vùng eo truyền đến từng cảm giác đau nhói!

Thân thể theo bản năng vì đau nên khiến cô hơi run.

Trên eo. . . . Thận ở vị trí nào ấy nhỉ? Hình như là trên eo! Trang Nại Nại lập tức cuống lên:

“A a a, đừng lấy thận của tôi! Xin người! ”

Mà bây giờ hấn vùi đầu vào eo cô chăm chỉ làm việc, ánh mắt lạnh lùng đảo qua, khiến xung quanh mọi người trong nháy mắt không dám thở mạnh! Hấn lúc này mới lần thứ hai cúi đầu xuống, nhận ra được thân thể của cô đang run rẩy, tầm mắt liền chuyển động.

Khuôn mặt cô to bằng bàn tay hấn, với khăn bịt mắt màu đen cùng làn da trắng nõn, gương mặt đỏ cho dù có chút sợ hãi cùng đau đớn, nhưng vẫn đẹp đẽ tinh xảo.

Những năm gần đây, cô càng xinh đẹp hơn.

Tròng mắt người đàn ông co rút lại, động tác trong tay, cũng không có cảm giác mà trở nên ôn nhu .

Cũng không biết qua bao lâu, sức lực trên eo đã buông lỏng, đau đớn rốt cuộc cũng giảm bớt.

Vừa rồi rốt cuộc đã làm gì? Tại sao lại có cảm giác giống như kim châm. . . .chẳng lẽ hấn lại ra tay thật? Trang Nại Nại cuống lên, lần thứ hai kêu to: “Tôi, tôi là vợ sắp cưới của Tư Chính Đình!Hấn hấn hấn rất yêu tôi, các người tới chỗ hấn đòi tiền, ít hay nhiều gì cũng cho các người! so với bán thận của tôi thì kiếm được nhiều rồi! ”

Đang hô lên, thì xích tay, xích chân đều được tháo ra, bịt mắt cũng bị người ta lấy xuống

Bỗng nhiên sáng đến chói mắt, khiến cô phải nheo mắt lại.

Đang muốn nói cái gì, thì bên tai mang theo mang theo một thanh âm cao thượng, hung hăng đến chói tai: “Trang Nại Nại, còn dám lấy tôi ra đùa bỡn, tôi bóp chết cô! ”

Trang Nại Nại thân thể căng thẳng, chậm rãi mở mắt.

Đập vào mắt cô, là nam nhân, đôi mắt lạnh lùng!

Dĩ nhiên là. . . .Hấn!

Trang Nại Nại toàn thân run lên!

41. Chương 41 : Tôi In Dấu!

Editor: Nện nện

Tư Chính Đình cao cao tại thượng đứng ở đằng kia, áo sơ mi đã được xắn tay lên, lộ ra làn da màu vàng nhạt, gân cốt rõ ràng, đẹp đẽ lại cao quý.

Mà giờ khắc này, rõ ràng cô bị trói nằm ở trước mặt anh, làm nhiều chuyện khiến anh tức giận, cho nên được người đàn ông này chú ý vài lần, cũng đã là may mắn lắm rồi.

Người đàn ông này, thực sự càng ngày càng thô bạo rồi !

Trang Nại Nại suy nghĩ một cái, sau khi phục hồi lại tinh thần, cô chột rùng mình một cái, trong lòng loạn tung phèo.

Hết lần này tới lần khác cô thách thức giới hạn của anh, đến cuối cùng cũng đã chọc giận anh. . . . Cho nên bây giờ anh định ra tay với mình? !

Bất cóc cô đến nơi hoang vắng thế này, không phải nếu càng tức giận thì sẽ động thủ mà giết người chứ?

Trang Nại Nại nuốt ngụm nước miếng, đại não nhanh chóng hoạt động, nghĩ cách nào để xin được tha thứ. Nhưng vào lúc này, Tư Chính Đình quay người dứt khoát đi về phía cửa, bóng lưng của anh cao ngất mang theo một khí thế vương giả.

Trang Nại Nại lập tức ngăn người, đột nhiên ngồi xuống, người đàn ông này cứ như vậy mà rời đi, chẳng lẽ. . . Anh ta đã tha thứ cho mình sao?

Lại nghĩ tới lời anh vừa mới nói, hình như. . . chuyện này cứ bình yên như vậy mà trôi qua?

Không, không đúng!

Trang Nại Nại như vừa mới nhớ lại điều gì đó, đột nhiên ngồi dậy, xốc áo sơ mi của mình lên, nơi chỗ vùng eo lúc này bị đâm, thỉnh thoảng xuất hiện một hình xăm Hùng Ưng!

Con Hùng Ưng kia, trông rất sống động, màu của nó càng thêm phần lạnh lẽo sắc bén, như muốn xuyên qua da thịt mà bay ra ngoài!

Hình xăm đầy nam tính, dã tính, đầu chim ưng ngẩng cao, giống như một bậc đế vương

Mà hình xăm trên người, cũng có ký hiệu giống như hình chữ T

T, không phải là chữ Đình viết tắt sao?

Nguy hiểm biến mất, Trang Nại Nại lá gan lại như thường, ngơ ngác nhìn cái hình xăm kia, nghĩ đến thời điểm mình vừa bị bắt cóc, ở đây cô hô to gọi nhỏ, nhưng chẳng có ai nói cho cô biết chuyện gì đang xảy ra.

Trang Nại Nại quay đầu nhìn xung quanh, trong phòng những nam hộ vệ đã đi ra ngoài rồi, chỉ còn mấy nữ giúp việc, mà bọn họ đều nghiêng đầu nhìn cô, ánh mắt mang theo vẻ chế nhạo.

Lại nghĩ đến những lời cuối cùng mà mình nói kia. . .

Trang Nại Nại trong nháy mắt cảm thấy giận dữ và xấu hổ vô cùng!

A a a a!

Quả thực không thể để mất mặt lần nữa!

Cô thẹn quá hóa giận, càng ngày càng mạnh bạo, mắt nhìn thấy Tư Chính Đình đang muốn đi ra ngoài, cô vội vàng đối với người đàn ông hô lên: “Tư Chính Đình. . . ”

Nam nhân bước chân dừng lại, quay đầu lại.

Ánh đèn màu vàng từ trên cao chiếu xuống, làm cho xung quanh anh hiện lên một tầng màu vàng nhạt, khiến anh càng trở nên hoa lệ cùng thần bí.

Chỉ là anh yên lặng một chút, càng làm cho Trang Nại Nại thở cũng không dám thở mạnh, sự tức giận chèn ép ở ngực, cũng không dám phát tiết.

Cô nói trong thanh âm mang một chút run rẩy, ở đáy lòng hiện lên một vết căng thẳng cùng bất an, chỉ vào hình xăm ở bên hông dò hỏi; “Đây, đây là cái gì?”

Người đàn ông sắc mặt lạnh nhạt mở miệng nói, “Tôi in dấu. ”

In dấu?

Cô là cá nhân, cũng không phải vật riêng của anh, dựa vào cái gì mà in dấu vào?

Cảm nhận được một sự nhục nhã lan khắp toàn thân, Trang Nại Nại ngực tức thành một khối, viên mắt hơi đỏ, hai tay cô nắm chặt.

Anh đến cùng có biết hay không, bị bắt cóc mấy tiếng đồng hồ, không biết cô có hoảng sợ hay không, hay cô có bao nhiêu sợ sệt?

Chỉ nghĩ là mình là người có lỗi trước, tay cô lại bắt lực mà buông lỏng ra, một lát sau mới bắt đầu hỏi “Anh có ý gì? ”

Nam nhân nhú mày: “Có người nói, chúng ta sắp kết hôn?”

42. Chương 42 : Hôn Ước Của Chúng Ta, Có Thể Hủy Bỏ~

Editor: Nện Nện

Trang Nại Nại nhất thời cảm thấy chột dạ.

Truyền thông nói muốn kết hôn, cho nên để có thể hả giận, mới tùy tiện bắt cóc cô? là không được sự đồng ý mà đã xăm hình trên eo của cô?

“Nhưng mà, hình xăm này, rửa không sạch! ” Trang Nại Nại giận đến nỗi muốn khóc, cái hình xăm này sẽ đi theo cô suốt cuộc đời a!

Cứ coi như là đang trả thù cô đi, thì ít nhất cũng nên có giới hạn chứ?

“Tôi biết.” Tư Chính Đình thanh âm đột nhiên trầm xuống: “Trang Nại Nại, năm năm trước, cô nói đến thì đến, nói đi thì đi. Lần này chính tôi sẽ điều khiển cô.”

Năm năm trước. . .

Anh vẫn còn có mặt mũi để nói về năm năm trước?

Oan ức xông lên đến tận đầu, Trang Nại Nại cắn môi, nhắm mắt một lát sau rốt cục mới mở miệng: “Vậy bây giờ anh, rốt cuộc là muốn gì?”

Anh không nói gì, bốn mắt nhìn nhau, Trang Nại Nại không chịu thua nhìn chăm chăm vào anh.

Cô không phải là loại người tùy tiện, nếu không cưới cô, cô sẽ tuyệt đối không đi theo anh. . .

Nhưng mà ánh mắt của đối phương quá sắc bén, cô cuối cùng vẫn bị thua mà nghiêng đầu đi.

Tư Chính Đình nhìn bộ dáng của cô, híp mắt lại, bỗng dừng tiến tới một bước, “Trang Nại Nại, không nên nghĩ đến việc bỏ trốn, cô có tin hay không, bất luận cô chạy đến chân trời góc biển nào, chỉ cần tôi nghĩ đến việc tìm cô, thì cô sẽ không có chỗ che thân? ”

Có tin hay không?

Cô vốn là không tin, nhưng vừa rồi ở trạm xe được một giờ, đã bị bắt lấy.

Đối với bản lĩnh của Tư Chính Đình, cô đã có một cái nhìn hoàn toàn mới.

Cô tin.

Trang Nại Nại nắm chặt nắm đấm, nửa ngày rốt cục mới nói ra một câu, “Tôi biết chuyện này là tôi sai rồi, tôi có thể cho truyền thông công bố lại, hôn ước chỉ là giả, tôi biết anh không thích tôi, hôn ước của chúng ta, có thể hủy bỏ. . . ”

Hủy bỏ hôn ước?

Tư Chính Đình nghe nói như thế, ánh mắt hơi lóe lên, nhưng miệng lại phát ra âm thanh khàn, khiến người ta cảm giác run sợ cùng với hàm ý thô bạo, ” Hay là cô đã quên, ba ngày trước, là ai đã dính chặt lấy tôi muốn cùng tôi kết hôn?”

Trang Nại Nại ngẩng đầu nhìn lên, không hiểu nhìn anh.

Dường như, việc mình nói hủy bỏ hôn ước, làm anh không vui?

Nhưng mà!

Anh không vui vì cái gì?

Chẳng lẽ nói, anh đồng ý kết hôn?

Trang Nại Nại há hốc mồm cũng không dám nói chuyện.

Bởi vì lần thứ hai gặp lại cho tới tận bây giờ, mỗi lần nhắc đến cái vấn đề kết hôn này, anh cũng không vui về gì

Đang băn khoăn không biết có nên hỏi để làm rõ ràng không, liền nghe giọng anh ra lệnh, “Đưa cô ấy rời đi”

Sau đó liền quay người nhanh chân bước đi.

Rầm!

Cửa phòng đóng lại, Trang Nại Nại nhìn bóng lưng cao to, lại cúi thấp đầu nhìn hình xăm trên eo, tức giận đập một cái ở trên bàn.

Tư Chính Đình, tên khốn kiếp này!

Trang Nại Nại phục hồi lại tinh thần từ trên giường bước xuống, mở cửa phòng, đi ra ngoài.

Nơi này là vùng ngoại thành ở Bắc Kinh, đây là biệt thự riêng của Tư Chính Đình.

Mà trước cửa, có một chiếc xe sang, Trang Nại Nại đi tới, liền thấy hai tên này đã từng cản đường mình, còn tên kia lại là người đã bắt cóc cô, ba người của Tư Chính Đình đang cung kính đứng trước xe.

Nhìn thấy bọn họ Trang Nại Nại lại nổi nóng.

!

Lúc bắt cóc cô, tùy tiện nói một câu sẽ chết à!

Hại cô trong lòng lo lắng sợ hãi!

Bọn họ khẳng định trong lòng còn đang nín cười.

Có người mở miệng: “Cố tiểu thư, mời lên xe, tiên sinh bảo chúng tôi đưa cô quay về an toàn.”

43. Chương 43: Giữ Lại Thẻ Diện.

Editor: Nện Nện

Ba người hộ vệ trên vẻ mặt đều không có chút cảm xúc, mắt nhìn thẳng về phía trước.

Bọn họ một chút hờn cũng không có, Trang Nại Nại càng trở nên bực mình.

Nghĩ một chút, Trang Nại Nại xoay người rời đi.

Tôi mới không cần các người đưa đi!

Nhưng mà!

Mới vừa đi ra khỏi cổng biệt thự, cô đã hối hận rồi.

Bên ngoài có một lối nhỏ để đi về phía thành phố, bởi vì là biệt thự của tư nhân, cho nên đến cả trạm xe buýt cũng không có!

Mà đi từ đây tới nội thành, cô đi tới tới, có thể tới sao?

Lúc này, phía sau âm thanh chuyển động của chiếc xe đi tới, hộ vệ mở cửa xe rồi đi tới bên cạnh cô, hạ thấp người xuống, ” Cố tiểu thư, mời cô lên xe.”

Trang Nại Nại:

Hiện tại nếu lên xe, thì đúng là mất mặt quá đi!

Trang Nại Nại suy nghĩ, thẻ diện quan trọng, về nhà vẫn là quan trọng?

Trang Nại Nại ho khan một tiếng, ngẩng cằm lên, mở miệng nói, ” Tôi sẽ không làm khó dễ các cậu, tránh cho Tư tiên sinh nghĩ các cậu làm không được việc.”

Hộ vệ:Cố tiểu thư, cô thực sự là lo xa quá rồi.

Ba người vẻ mặt vẫn không có cảm xúc, không nói tiếng cảm ơn, mấy người này thật sự là xấu xa bắt cóc cô phải nói tiếng xin lỗi chứ?

Trang Nại Nại trong lòng tràn ngập khí tức, không dám bộc phát, liền giận cá chém thớt mà đổ lỗi cho bọn họ,, cảm thấy không nên nói gì nữa, trong lòng kìm nén một tiếng thở dài.

Đôi mắt cô chuyển động, " Này, tôi cuối cùng cũng biết câu nói đó gọi là, có kỳ chủ tức có kỳ phó rồi. "

Ba người không lên tiếng, thế nhưng mỗi người đều nhìn về phía cô.

Trang Nại Nại tiếp tục cười: "Nhìn khuôn mặt này của ba cậu, sau này muốn lấy vợ thật đúng là khó khăn đi!"

Hộ vệ: !! Vì lẽ đó, Cố tiểu thư là đang mắng tiên sinh mặt chết sao? !

Trang Nại Nại tiếp tục nhìn về phía trước, " Ai nha, cho nên tiên sinh của các cậu tuy rằng muốn tiền có tiền, vóc người cũng tốt, thế nhưng lại không có vợ, không phải là vì bộ mặt lạnh lùng đó sao, tôi đoán chừng, cả đời này vẫn phải đơn độc"

Hộ vệ:

Trang Nại Nại nhìn về phía hai người đã ngăn cản mình không được tới gần Tư Chính Đình, " Này, hai người các cậu tên gì?"

Hộ vệ cuối cùng cũng mở miệng, thanh âm lạnh lẽo không có nhiệt độ, " Cố tiểu thư, tôi tên Đại Sơn, còn người này là Tiểu Sơn."

"Hóa ra là anh em ruột. " Trang Nại Nại gật đầu, sau đó nhỏ giọng mở miệng," Nói cho các cậu biết, sau này nếu tiên sinh của các người bảo ngăn cản ta, thì cho ta qua!"

Nói tới chỗ này, ngữ khí lại càng trở nên hung tợn, " Nếu không sau này ta sẽ để cho các người khổ sở!"

Cảm giác mình lúc này quả thực là V587, Trang Nại Nại nhìn về phía người bắt cóc mình, " Còn cậu, câu tên gì?"

" Cố tiểu thư, tôi tên. . . . "

" Tôi biết, là Đại Tráng đúng không! với hình thể này thì quá giống!" Trang Nại Nại trêu chọc đối phương.

" Tôi không phải là Đại Tráng, tên tôi là Hoàng Bồi Đống! " Bảo tiêu giật giật khóe miệng, không nhận được mở miệng nói.

" Nha, tôi biết rồi Đại Tráng, Đại Tráng à, tôi cho cậu biết, lần sau lúc bắt cóc tôi, tốt xấu gì cũng nói tiên sinh cho người bắt cóc, nếu không tôi sẽ rất sợ đó, cậu cũng không có cách nào để báo lại cho tiên sinh đúng không?"

Hoàng Bồi Đống: Cô ở trên xe leo nha leo nhéo, nói cô bị dọa sợ, ai tin?

Trang Nại Nại muốn nói cái gì nữa, Hoàng Bồi Đống nhận không được nhắc nhở cô, " Cố tiểu thư, bên trong xe còn đang kết nối với ống điện thoại đây. "

Một câu nói hạ xuống, Trang Nại Nại nhất thời sợ ngây người sau đó mới cẩn thận từng li từng tí dò hỏi trong lòng tràn ngập mong chờ: " Đường dây điện thoại đầu kia, là ai?"

Hoàng Bồi Đống nhìn cô một cái, " Tiên sinh"

Trang Nại Nại:

44. Chương 44: Toàn Bộ Đầu Là Giả!!

Editor: Nện Nện

Sau đó, dọc đường đưa Trang Nại Nại về nhà, đều hết sức thanh tịnh, ba tên hộ vệ bên tai cuối cùng cũng được yên tĩnh.

Trang Nại Nại xuống xe, còn đặc biệt khách khí chào hỏi bọn họ sau đó cười híp mắt mở miệng nói, " Gửi lời chào hỏi của tôi tới tiên sinh các cậu!"

Tiếp đó liền quay người, lao như bay vào trong nhà.

Ngày hôm nay quả thật là một ngày quá tồi tệ rồi.

Đầu tiên là lừa lấy năm mươi vạn, sau đó lúc bỏ trốn thì bị tóm, bây giờ thoát chết, cô cảm giác tim mình đập nhanh một chút, chắc phải uống một ít thuốc để giảm bớt!

Chỉ là. . .

Nghĩ đến lời nói của Tư Chính Đình ngày hôm nay, Trang Nại Nại không nhịn được gãi đầu, anh ta rốt cuộc có ý gì !

Cuối cùng là kết hôn, hay là không?

Lúc đang xoắn xuýt do dự, cô đi tới căn nhà trệt của mẹ mình đang ở, lấy chìa khóa ra mở cửa, vừa bước vào, liền thấy trên ghế sa lông có một người ngồi.

Nghĩ đến người ngồi đó, Trang Nại Nại phản ứng đầu tiên chính là, lẽ nào mình vào nhầm nhà rồi sao?

Ngẩng đầu lên nhìn xung quanh, phòng khách đúng là nhỏ, Trang Nại Nại mới nhìn về phía Cố Đức Thọ, trên mặt có một ý cười, vừa vặn, chuyện ngày hôm nay cô sẽ giải thích rõ ràng với ông, cô không muốn lừa dối đối phương, sự thật là Tư Chính Đình không có đồng ý kết hôn với cô, cô liền mở miệng: " Ba, sao ba lại tới đây? tiện thể con muốn nói cho ba một chuyện. . . "

Cố Đức Thọ cười rất hiền lành, đi tới vỗ vai của cô, "Khuyên Nhan à, hai mẹ con con có khúc mắc, ba nghĩ, nguyên nhân đều là vì mẹ trước của con, mà con đến cùng vẫn là con của chúng ta, con không biết những năm này, mẹ con mỗi ngày đều lo lắng đến con, bà ấy là người trong nóng ngoài lạnh, nhưng cũng không nên vì thế mà không mặn không nhạt với nhau."

Trang Nại Nại nghe đến đó thở dài, nếu đã lựa chọn không bỏ đi, như vậy tạo mối quan hệ với ba mẹ mới cũng là tất yếu.

Bản thân cô cũng không phải là một người cứng đầu, vì lẽ đó gật gật đầu, " Vâng, con biết rồi, ba. "

Bất kể như thế nào, Cố Gia cho cô năm mươi vạn, cô nên cảm tạ bọn họ.

Cố Đức Thọ cười, " Ngày kết hôn của con sắp tới, mấy tháng sau này, trước hết nên ở nhà, cùng với mẹ con tạo mối quan hệ, gây dựng một chút cảm tình. "

Trang Nại Nại vừa muốn nói chuyện kết hôn là giả, liền nghe Cố Đức Thọ mở miệng nói tiếp, " Ôi ba biết, con không yên tâm để mẹ con một mình ở đây, vì không để con và mẹ mới có khúc mắc nào nữa, ba đã phái người đưa bà ta qua nước ngoài rồi, ba ở nước ngoài có biết một bác sĩ rất nổi tiếng, cũng là chuyên gia về não bộ, mẹ con ở bên đó trị liệu, so với ở đây thì tốt hơn nhiều."

Một câu nói hạ xuống, Trang Nại Nại vội vàng ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn về phía Cố Đức Thọ!

Ông vẫn cười híp mắt, nhìn ánh mắt rất hiền lành, nếu không phải người quen biết, nhất định sẽ cảm thấy tình cảm cha con của hai người rất tốt.

Nhưng mà. . . Trang Nại Nại sau lưng toát mồ hôi lạnh!

Cô nghe hiểu!

Cố Đức Thọ đang dùng đến mẹ để uy hiếp cô!!

Vốn phụ tử nữ hiếu (cha hiền con thảo) đều là giả, còn nói cái gì mà cho cô cùng Lý ngọc Phượng xây dựng tình cảm cũng là giả, toàn bộ đều là giả!!!

Trang Nại Nại cảm giác mình như sống gần miệng núi lửa, thoát mãi không được.

Cô há hốc mồm, muốn nói điều gì, lại đột nhiên nghĩ, chính mình cái gì cũng không nên nói.

Mẹ hiện tại đang ở trong tay bọn họ, cô nếu chộc giận bọn họ. . .

Dưới ánh đèn, Trang Nại Nại gương mặt chồng chất nở một nụ cười, " Con biết rồi, ba. "

45. Chương 45; Gọi Điện Thoại Cho Tư Tiên Sinh

Editor: Nện Nện

Trước cùng sống chung với bọn họ, cũng có một chút cảm tình, nhưng giờ thì khác chỉ còn cái loại ầm áp giả tạo, khiến Trang Nại Nại cảm thấy sau lưng lạnh lạnh.

Vốn là muốn giải thích, nhưng chưa mở miệng thì những lời đó lại nuốt trở vào.

Lúc này nói cho bọn họ biết, mình không phải muốn kết hôn, lừa bọn họ năm mươi vạn, bọn họ có tức giận hay không, sẽ đối xử với mẹ của cô như thế nào?

Trang Nại Nại căng thẳng sợ sệt, hai tay đều run rẩy.

Nhưng, Cố Đức Thọ vẫn hiền lành nhìn cô mở miệng cười, " Đúng rồi, vừa nãy con muốn nói với ba chuyện gì?"

Nói chuyện gì ?

Bây giờ đương nhiên là không thể nói cho ông biết rồi!

Trang Nại Nại nuốt ngụm nước miếng, " Nha, con muốn nói, chuyện kia, không phải buổi tối nhà chúng ta có tiệc sao? Con phải mặc cái gì? Hai em có ghét bỏ con hay không?"

Cố Đức Thọ ha ha nở nụ cười, " Mặc cái gì cũng được, con là con của Cố Đức Thọ ta chuyện này không thể giả được!"

Một lời hai ý nghĩa!

Trang Nại Nại tròn mắt hơi co lại, Cố Đức Thọ chính là ám chỉ, cô thật sự là con gái của bọn họ?

Ít nhất chuyện này, không phải là giả chứ?

.

Ngoan ngoãn cùng Cố Đức Thọ trở về Cố Gia, Trang Nại Nại thu sạch những cây gai trên người.

Trước đây gương nanh múa vuốt, cũng trở nên dịu dàng, ôn hòa.

Đêm tối ở buổi tiệc, cô lần đầu tiên nhìn thấy em trai và em gái trên danh nghĩa của mình, bọn họ từ nhỏ đã có một cuộc sống xa hoa

Em trai Cố Tinh Hào, nhỏ hơn hai tuổi so với Trang Nại Nại, năm nay 20, còn đang học đại học, nhìn qua kiêu căng vô cùng, không thèm để ý đến dáng vẻ của cô.

Em gái Cố Tinh San, năm nay mới mười tám, vừa thi lên đại học, nụ cười rất ngây thơ, thế nhưng trong ánh mắt không thể che dấu được sự khinh thường.

Hai người nhìn thấy Trang Nại Nại, Cố Tinh Hào liền cười toe toét mở miệng, " Hóa ra chị chính là chị Hai lớn lên ở khu ổ chuột đây sao? Ài, Chị này, người như chị, làm sao Tư tiên sinh lại muốn cùng kết hôn?"

Lời nói không tín nhiệm cùng xem thường, khiến Trang Nại Nại tròn mắt co rụt lại.

Cố Đức Thọ đứng lên, " Tinh Hào, sao con có thể nói chuyện với chị con như vậy?"

Cố Tinh Hào phát phát tay, " Cha, con không phải hay chất vấn mọi người trong trường sao ? Cho nên thuận tiện hỏi chị gái một chút. Tư tiên sinh nhiều năm như vậy không gần phụ nữ, chị đây tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng mang trên người cái thân phận nghèo hèn kia, Tư tiên sinh sẽ coi trọng chị ta sao? không phải là gạt chúng ta chứ?"

Cố Tinh San mở miệng, nói chuyện chậm rãi, mang theo vẻ nũng nịu, để thay lời Trang Nại Nại, nhưng thực tế thì. . .

Cô ấy nói: " Anh, người nói cái gì vậy? Chị gạt chúng ta thì có lợi ích gì? Tư tiên sinh coi trọng chị, chắc chắn là có lý do của anh ta mà~"

Một câu nói hạ xuống, Cố Tinh Hào liền cười, " Em cũng không biết à, anh nghe nói, vì việc này chị lấy năm mươi vạn trong nhà cầm đi."

Nói tới chỗ này liền nhìn về phía Trang Nại Nại, " Chị Hai, chị không phải tự biên tự diễn một mình đó chứ? Ảnh báo chí chụp là thật hay là chị tự Pr?"

Rõ ràng không tin!

Mà lời vừa nói ra, Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng rốt cục cũng nhận biết được sự khác thường.

Trang Nại Nại ánh mắt chìm xuống, mơ hồ hơi khấn trương lên.

Cố Tinh San mở miệng cười, " Anh, ảnh chụp nhất định là thật rồi, ai mà dám tạo lời đồn cho Tư tiên sinh? Kỳ thực nếu như mọi người không tin, hoàn toàn có thể để cho chị Hai gọi điện cho Tư tiên sinh! Nhìn thái độ của Tư tiên sinh như thế nào thì sẽ biết thôi"

Gọi điện thoại cho Tư Chính Đình?

Đây không phải là muốn chết sao? !

Trong lòng Trang Nại Nại đột nhiên rồi bời!

46. Chương 46: Tư Tiên Sinh Đang Bận, Không Nhận Điện Thoại

Editor: Nện Nện

Trang Nại Nại mặc dù cuộc sống khó khăn, có thể đến cùng vẫn không bằng tài nghe lời đoán ý cùng che giấu cảm xúc của những con người này, sự thay đổi nhỏ bé của cô, lập tức đã bị Cố Tinh San bắt được.

Cố Tinh San mắt lóe lên, cười híp mắt cầm lấy điện thoại đưa cho cô, " Chị, gọi ngay bây giờ đi, để anh trai xem, chị thật sự là bị oan uổng mà!"

Gọi ngay bây giờ?

Trang Nại Nại siết chặt nắm đấm, " Tư tiên sinh hiện tại chắc đang bận, không nên quấy rối anh ấy."

Cố Tinh San nhất thời nở một nụ cười, " Người khác nhất định là không dám quấy rối anh ấy, nhưng không phải chị là người đặc biệt sao?"

Trang Nại Nại liếc mắt nhìn Cố Đức Thọ, chỉ thấy ông ta hình như đang hoài nghi mình.

Trong lòng cảm thấy lạnh lẽo.

Cố Tinh Hào híp mắt, tùy tiện nói mang theo vẻ hùng hổ dọa người, " Không dám gọi chứng tỏ chị đang nói dối nha~. Tôi nói, tin tức về hôn lễ kia, không phải là chị một mình tự bịa ra đó chứ? Nếu đúng là như vậy, thì Cố gia chúng ta bị chị làm cho thê thảm rồi! Tư tiên sinh ghét nhất, chính là người khác lợi dụng anh ta. "

Một câu nói hạ xuống, Cố Đức Thọ sắc mặt đột biến.

Bởi vì Trang Nại Nại là nhà gái, mặc dù gây ra một chút rắc rối, thế nhưng Cố Đức Thọ cũng không có chủ động liên hệ với Tư gia, nghĩ thận trọng một hồi, bây giờ mới suy tính một chút. . . .

Sự tình đã đến rồi, nhưng Đế Hào tập đoàn cũng không có quan tâm đến chuyện hôn sự này

Vừa bắt đầu Cố Đức Thọ còn tưởng rằng là Tư tiên sinh đã chấp nhận, bây giờ ngẫm lại, Tư tiên sinh muốn kết hôn, thì những scandal làm sao có khả năng huyền ảo tới như vậy?

Hắn lấy tác phong làm việc, nhất định tập đoàn Đế Hào sẽ công bố thanh minh!

Cố Đức Thọ nhìn về phía Trang Nại Nại, ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng nói: ” Khuyên Nhan, Tư tiên sinh tuy rằng bận bịu, nhưng cũng phải dành chút thời gian nói chuyện với vợ chưa cưới chứ? Con gọi thử xem đi.”

Lời này, không còn đường sống vẹn toàn.

Trang Nại Nại cúi thấp đầu, nheo mắt lại.

Người nhà này, quả nhiên không đơn giản!

Nhưng mẹ đang ở trong tay Cố Đức Thọ, bây giờ Trang Nại Nại trong lòng mới chột dạ, cú điện thoại này, căn bản không thể không gọi.

Trang Nại Nại cầm điện thoại di động lên, thông tin bên trong hiện ra dây dợ của Tư Chính Đình, do dự một hồi lâu mới ấn nút gọi

Điện thoại rất nhanh được kết nối, Trang Nại Nại kiên nhẫn bên trong run rẩy, nghe đối diện reo một tiếng chuông, thì lập tức ngắt máy.

Đầu ngón tay không nhịn được mà run lên

Nuốt ngụm nước miếng, lại hít một hơi thật sâu, trong lòng thấp thỏm, lúc này mới nhớ lại Cố gia có một bảy sói đang chờ cô đây !

Trang Nại Nại ngẩng đầu nhìn về phía bọn họ, ” Không nhận điện thoại, chắc là đang họp. ”

“Không thể nào, lúc này cũng đã 7h, coi như là Tư tiên sinh tăng ca đi, tập đoàn Đế Hào không thể cùng các cổ đông mở cuộc họp giờ này được, chị vừa nãy có thực sự là gọi cho Tư tiên sinh không?” Cố Tinh Hào nói xong câu đó, tiến lên một bước trực tiếp giựt điện thoại từ tay Trang Nại Nại

Tên tiểu tử thối này!

Rốt cục có hiểu phép tắc hay không? Vậy mà lại trực tiếp giựt điện thoại từ trên tay cô đi ?

Trang Nại Nại híp mắt lại!

!

Thật sự coi cô không dám phản kháng chính là đang lo sợ rồi hả?

Sợ mẹ xảy ra chuyện gì, cho nên chuyện của Tư Chính Đình, cô mới nhân nhượng cho Cố Đức Thọ, nhưng Cố Tinh Hào cho rằng, ai cũng có thể tùy tiện cười trên cổ cô sao?

Trang Nại Nại tiến lên hai bước, dùng thủ đoạn tóm chặt Cố Tinh Hào, xoay ngược lại, Cố Tinh Hào mất thăng bằng, điện thoại di động liền rơi vào tay Trang Nại Nại!

Trang Nại Nại hừ lạnh một tiếng, mở miệng nói: ” Cố Tinh Hào đúng không? Tôi từ nhỏ sống ở khu ổ chuột lớn lên, nhưng cũng biết phải tôn trọng chị cùng anh, thế mà cậu!”

47. Chương 47: Con Người Của Tôi Vốn Nhỏ Mọn!

Editor: Nện Nện

Cố Tinh Hào bị tóm xoay người lại phía sau, muốn quay mình nhưng lại bị Trang Nại Nại cầm cổ, căn bản là không thể động đậy, nửa thân người bị uốn cong, có cảm giác như sắp đứt.

Trang Nại Nại trút toàn bộ lửa giận trên người hắn, ra tay không hề nhẹ, lại hơi dùng sức một chút, khiến hắn nhất thời vì đau mà hô lên:” Ai gia, chị thả tôi ra, đau chết mất! chị thả tôi ra!!”

” Thả cậu ra có thể nói một tiếng ‘em sai rồi, xin lỗi!’ ” Trang Nại Nại quát lên với Cố Tinh Hào, ” Đừng cho là tôi lớn lên từ khu ổ chuột, nên cái gì cũng không biết, tôi biết các người xem thường tôi, nhưng mà đừng quên tôi cũng sẽ sớm trở thành vợ của Tư Chính Đình, sau đó các người muốn cầu xin tôi!”

Một câu nói hạ xuống, Cố Tinh Hào kêu gào một trận, trong phòng mấy người khác cũng đều nhướng mày.

Trang Nại Nại nhếch môi, tiếp tục cười gằn, " Còn nữa, Trang Nại Nại tôi từ nhỏ đã có tính thù dai, ai đối tốt với tôi, ai không tốt với tôi, tôi đều phân biệt rõ ràng, tốt với tôi, sau này tôi sẽ đối tốt lại, nhưng đối với tôi không tốt, con người của tôi vốn nhỏ mọn, thích nhất chính là trả thù! Đương nhiên, tôi không quyền không thể, nhưng mà tôi còn có ‘ chồng ’ a~ "

Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng nghe nói như thế, sắc mặt trắng nhợt.

Cố Tinh San nhú mày, sau đó cười híp mắt tiến lên, " Chị, đừng nói như vậy, chúng ta đều là người một nhà, chúng ta. . . . "

"Không, con người của tôi chỉ biết phân biệt tốt xấu". Trang Nại Nại đối với Cố Tinh San cười híp mắt rồi mở miệng nói, " Bằng không cũng sẽ không nhận kẻ trộm làm mẹ không phải sao? "

Lời này như gián tiếp chế nhạo Lý Ngọc Phượng, so với mẹ của cô, bà ta chỉ là sinh ra cô mà thôi, thực sự chẳng là cái thá gì cả.

Không khí trong căn phòng, càng trở nên căng thẳng.

Cố Tinh Hào thấy cô không còn chú ý tới mình nữa, liền muốn rút tay của mình khỏi sự giam giữ của Trang Nại Nại, kết quả một lát sau, Trang Nại Nại liền dùng thêm lực!

Cố Tinh Hào đau quá đến mức gọi mẹ.

Lý Ngọc Phượng tiến lên một bước, " Cố Khuynh Nhan, con đang làm gì vậy? mau thả em con ra!"

Thả em con ra?

Hắn cứ như vậy mà đau đến hai lần, Lý Ngọc Phượng liền đau lòng rồi?

Vậy những năm qua mình sống cực khổ, bà ta có biết không ?

Trang Nại Nại vốn nghĩ Lý Ngọc Phượng tính cách lạnh nhạt, bây giờ nhìn lại, đối với Cố Tinh Hào cùng Cố Tinh San, bà ta cũng có cái gọi là tình mẹ a!

Bà ta có thể đối với mình như thế nào đây?

Thật sự vì không lớn lên dưới ánh mắt của bà ta, sẽ không có tình cảm sao? Vẫn là nói, bà ta thật sự không phải là mẹ của mình?

Trang Nại Nại bên trong nở một nụ cười chế giễu, sự nghi ngờ càng ngày càng lớn.

Cái gì mà kết quả giám định DNA, xem ra cũng là làm giả rồi hả?

Ánh mắt lóe lên, Trang Nại Nại thả Cố Tinh Hào ra, vỗ vỗ cánh tay của mình, nhìn Cố Tinh Hào gương nanh múa vuốt muốn nhào tới, cô mở miệng nói: " Em trai thân mến, quên không nói cho cậu biết, tôi ở trường Đại Học đã từng học qua môn Taekwondo , ừm, đối phó với tên trộm bình thường còn được, nếu như cậu muốn khiêu chiến với tôi, luôn sẵn sàng đón tiếp a!"

Cố Tinh Hào bước chân dừng lại, sắc mặt nhất thời lúc trắng lúc xanh .

Cố Đức Thọ ho khan một tiếng, "Được rồi được rồi, ăn cơm đi!, Tinh Hào con hôm nay cũng quá hư rồi, tại sao có thể động thủ với chị con? Khuynh Nhan con cũng thiệt là, nó còn nhỏ không hiểu chuyện, con đừng tính toán với nó làm gì. "

Cố Tinh Hào cắn chặt hàm răng, " Chính là con muốn nhìn một chút, cú điện thoại vừa rồi rốt cuộc có phải là gọi cho Tư tiên sinh hay không? Nếu chị gạt chúng ta thì làm sao bây giờ? "

Truyện được đăng trên .com

Nhớ vote cho mì *moa moa*

48. Chương 48 : Trang Nại Nại Chống Lại!

Editor: Nện Nện

Một câu nói hạ xuống, Cố Đức Thọ liền nghiêng đầu nhìn về phía Trang Nại Nại.

Trang Nại Nại biết nếu như bọn họ hôm nay không đạt được mục đích nhất định sẽ không bỏ qua, híp mắt lại, lấy điện thoại di động ra, mở nhật ký cuộc gọi, đưa tới trước mặt của Cố Đức Thọ, " Nếu như không tin tôi, vậy thì xem cho rõ cái này, đây là sổ của Tư tiên sinh đúng chứ?"

Sổ của Tư tiên sinh, Cố Đức Thọ đã sớm thuộc lòng, nhìn một chút liền xác định.

Trang Nại Nại làm dáng cầm điện thoại lên, " Nếu các người không tin tôi, vậy thì tôi gọi lại là được rồi. Có điều Tư tiên sinh vì sao lại cưới tôi, chắc chắn mọi người cũng biết. Tư tiên sinh là người rất thiếu kiên nhẫn, nếu như tôi cứ quấy rầy anh ấy, làm anh ấy tức giận, cuộc hôn nhân này bị hủy bỏ, cũng không trách tôi được! "

Dứt lời liền bấm điện thoại!

Cố Đức Thọ trong lòng hơi hồi hộp một chút!

Tư tiên sinh đồng ý cưới Trang Nại Nại, còn không phải đồng ý lên giường cùng hắn ta?

Nếu như buồn bực, mà không muốn chịu trách nhiệm nữa, chỉ cần một câu nói!

Cố Đức Thọ lập tức tiến lên, muốn giựt lấy điện thoại Trang Nại Nại, lại nghĩ đến vừa rồi Cố Tinh Hào, thì dừng tay, nắm chặt cổ tay cô," Khuynh Nhan, con làm cái gì vậy? Sao ba không tin con được? Đừng nghe tên tiểu tử Tinh Hào này nói bậy, ba đương nhiên là tin con rồi, Tư tiên sinh bận rộn như vậy, vẫn là không nên làm phiền cậu ta. "

Trang Nại Nại không chịu bỏ qua," Nhìn qua bộ dáng hai em như vậy, căn bản cũng không tin tưởng con rồi, con phải chứng minh mình một chút, để tránh con ở trong cái nhà này danh bất chính, ngôn bất thuận, ai cũng có thể tùy tiện châm chọc hai ba câu!"

Cố Đức Thọ quay đầu răn dạy Cố Tinh Hào cùng Cố Tinh San, " Sau này hai người các con cũng nên tôn trọng chị mình một chút! Ở cái nhà này, dù gì thì chị ấy là Đại tiểu thư, sau này các con đừng gây gổ với nhau nữa!"

Cố Tinh Hào cùng Cố Tinh San vẻ mặt không phục, nhưng nhìn thấy ánh mắt cảnh cáo của Lý Ngọc Phượng, liền cúi đầu ỉu xiu.

Trang Nại Nại còn một mực muốn mở miệng, " Con cứ có cảm giác, em trai cùng em gái có vẻ không hài lòng a ? "

Cố Đức Thọ ánh mắt sắc bén lướt qua, cả hai người đều mở miệng, " Không có, chị, chúng em đều rất hài lòng!"

Xem người nhà này thay đổi thái độ đối với mình, đặc biệt là Cố Đức Thọ bởi vì lúc này khi mẹ cô còn ở trong tay ông, thì liền đối với cô hết cảm sai khiến. còn bây giờ Trang Nại Nại cảm thấy hết giận rồi.

Cầm điện thoại trên tay, Trang Nại Nại nhìn Cố Đức Thọ, " Cha, con không phải là con rồi, muốn con gọi con liền gọi? Con nghĩ, Tư tiên sinh thích gì, không thích gì, không ai hiểu rõ hơn con chứ? "

Cố Đức Thọ cười bồi mở miệng, " Đúng, đúng, sau này ai cũng không thể ép buộc con gọi điện thoại cho Tư tiên sinh."

Trang Nại Nại lúc này mới gạt đầu, cup mắt, nhưng trong lòng có một ngụm khí lớn.

Chỉ ít trong hai tháng có thể che dấu Cố Đức Thọ, như vậy cô cần ở lại đây trong hai tháng. . . .Hoặc là để cho Tư Chính Đình cưới mình, hoặc là nghĩ cách tìm mẹ, mang bà ấy về, sau đó rời khỏi cái nhà này!

Đem hai cách để so sánh. . . .

Nghĩ đến bản mặt lạnh băng của Tư Chính Đình, Trang Nại Nại nghĩ vẫn là cách thứ hai dễ dàng nhất!

Âm thầm hạ quyết tâm, Trang Nại Nại vừa định bỏ điện thoại xuống, chuông điện thoại đột nhiên vang lên. Cô nhìn màn hình, khi nhìn rõ số đang gọi đến cô sợ thiếu chút nữa mà đánh rơi điện thoại xuống đất! Cú điện thoại này, dĩ nhiên là của Tư Chính Đình gọi tới! Hăn, hăn, hăn gọi cho mình để làm gì? Nhìn màn hình điện thoại di động phát sáng, Trang Nại Nại sợ đến tim đập chân run!

49. Chương 49: Khi Nào Chúng Ta Đi Lĩnh Chứng Đi!

Editor : Nện Nện

Trang Nại Nại lập tức trở thành tiêu điểm của mọi người, điều khác thường của cô gây sự chú ý cho Cố Đức Thọ.

Nhìn theo ánh mắt của cô đang hướng đến màn hình điện thoại, ánh mắt Cố Đức Thọ sáng lên!

Trang Nại Nại hai tay đều run rẩy, đầu ngón tay cứ như muốn ấn tắt điện thoại, nhưng thanh âm của Cố Đức Thọ lại vang bên tai, " Là Tư tiên sinh, Khuyneh Nhan, nhanh, mau nghe điện thoại đi! "

Trang Nại Nại:

Nghĩ đến hôm nay lúc trở về, cô đã nguyên rửa đôi phương không cưới được vợ, còn mắng hăn mặt chết, trang Nại Nại lập tức kích động.

A a a a a!

Cô cuối cùng mới bởi vì cái miệng, mà gây ra bao nhiêu rắc rối!

Có điều, nếu như cô cắt đứt điện thoại của đôi phương. . . .

Trang Nại Nại nội tâm căng thẳng, ấn nút nhận cuộc gọi, mặc dù trong lòng lo sợ, nhưng vẫn cố gắng dùng thanh âm thoải mái nói một tiếng: " A lô. . . . "

Người trong phòng:

Thanh âm nhẹ nhàng của cô, có đúng là hồi này vừa mới làm rộn ở Cố Gia hay không?

Ổng nói đối diện, truyền đến giọng lãnh đạm của Tư Chính Đình, " Tìm tôi có việc? "

Đây là lần đầu tiên, Trang Nại Nại nghe giọng của Tư Chính Đình qua điện thoại.

Thời khắc này, Trang Nại Nại có cảm giác, vượt qua thời gian trở lại năm năm trước.

Nhiều năm như vậy, giọng nói của anh, vẫn không có chút thay đổi.

Trang Nại Nại chợt có cảm giác đau xót, sau đó thanh âm trầm xuống, " Không, không có chuyện gì."

Phía trước dừng lại.

Bên cạnh Cố Đức Thọ liên tiếp nháy mắt ra dấu cho Trang Nại Nại, nhưng Trang Nại Nại lại không nhìn ông cái nào, nhìn thấy Trang Nại Nại không nói gì, Cố Đức Thọ cuống lên.

Không biết lần sau Tư tiên sinh gọi là lúc nào, mà cô vẫn gắng gượng, như thế nào lại không nói nhiều hơn được hai câu?

Cố Đức Thọ lo lắng liền đành lấy điện thoại, mở miệng cười, " Tư tiên sinh cậu khỏe không, tôi là Cố Đức Thọ, ba của Khuyneh Nhan."

Đối diện hồi lâu mới truyền đến thanh âm lạnh lẽo của Tư Chính Đình, " Ừ, có việc? "

Tại sao lại có người như thế, mặc dù thông qua điện thoại, chỉ dùng thanh âm, cũng khiến người ta có cảm giác kinh sợ.

Cố Đức Thọ ho khan một tiếng,” Việc này, tôi muốn hỏi, việc kết hôn giữa cậu và Khuynh Nhan. . . .”

Trang Nại Nại bị lấy điện thoại rồi, thì có một dự cảm không tốt, mà bây giờ lại nghe nói như thế cả người đều hoảng sợ.

Việc kết hôn. . . .

Nếu Tư Chính Đình mở miệng nói, há chẳng phải là bị lộ rồi sao? !

Xong đời!

Cô không một chút nghĩ ngợi, trực tiếp đoạt lại điện thoại từ tay Cố Đức Thọ, hành động khác thường này của cô, lập tức khiến Cố Đức Thọ chú ý!

Cố Đức Thọ nhìn cô, ánh mắt sắc bén lên!

Trang Nại Nại cắn môi, biết lúc này nhất định phải nói tiếp về việc kết hôn, nhắm mắt, nhu mềm ở miệng, ” Khi nào chúng ta đi lĩnh chứng đi~”

Đây đúng là chuyện kỳ xảo a!

Loại ngũ khí thương lượng này, sẽ làm Cố Đức Thọ tin rằng Tư Chính Đình đã đồng ý, có thể được chọn, nhưng lại không có ngày chính xác. . . .

Còn Tư Chính Đình bên này. . . .

Trang Nại Nại nói xong câu đó, sẽ chờ đối phương chê cười, rồi lập tức cúp máy, dựa theo tính cách trước kia, vừa nhắc tới kết hôn, thì lập tức mặt lạnh?

Nhưng mà

Giờ khắc này cô quả thực không còn biện pháp gì, bây giờ nếu để bị lộ, thì mẹ cô coi như xong đời!

Suy cho cùng, Cố Đức Thọ cùng Lý Ngọc Phượng, đang nắm giữ bằng chứng mẹ trộm trẻ con trong tay!

Đầu dây quả nhiên trầm mặc một lúc, Trang Nại Nại thừa dịp đối phương vẫn chưa mở miệng, cười nói, ” Ừ vậy cứ như thế, em biết anh bận rộn, không quấy rầy anh nữa, à, đúng rồi, chú ý đừng tăng ca quá muộn, sẽ ảnh hưởng đến thân thể! ”

50. Chương 50 : Ngày Mai Đi Lĩnh Chứng !

Editor : Nện Nện

Nói xong câu đó, Trang Nại Nại lập tức cúp điện thoại!

Sau đó nhìn về mấy người trong phòng, nhưng mà trong lòng đang lẩm bẩm, xin lỗi Tư Chính Đình, tôi lại lợi dụng anh, ngấm lại dư luận lần đó, anh ta liền xăm bên hông mình , còn lần này. . .

Cố Đức Thọ bọn họ có thể vui vẻ, nhưng Trang Nại Nại trước mặt một bàn thức ăn, làm thế nào cũng không nuốt nổi.

.

Tầng cao nhất Tập đoàn Đế Hào.

Ban đêm, nhìn qua cửa sổ sát đất, có thể nhìn thấy thành Bắc Kinh ánh đèn lấp lánh.

Tư Chính Đình đang cầm điện thoại di động, bên trong truyền tới âm thanh, ánh mắt sắc bén, cúp điện thoại nhìn về phía quý thần, ” sự tình của Cố Gia bên kia, đã điều tra xong chưa? ”

Quý Thần gật đầu, sau đó cầm tập tin trong tay đưa cho Tư Chính Đình, ” Kết quả giám định DNA đã có, mời tiên sinh xem.”

Tư Chính Đình cầm tập tin, nhìn đến dòng kết quả, tròn mắt co rút lại.

Một lát sau, hắn đem tập tin đặt xuống, ngón tay thon dài đập trên mặt bàn, vẻ mặt cứng rắn, nhìn qua giống như Atula khiến người khác cảm thấy kinh sợ, "Chú đi liên hệ với Cô Đức Thọ, nói cho ông ta biết. . . . 2 giờ chiều mai, có mặt ở Cục dân chính."

Quý Thần sững sờ, lúc lâu mới lên tiếng, "Vâng."

Ngoài cửa, có mấy tên hộ vệ, đang nhỏ giọng thảo luận.

Đại Sơn mở miệng, "Tiên sinh thật sự muốn kết hôn?"

Hoàng Bồi Đồng lắc đầu "Tôi nghĩ là không, Cố tiểu thư là người không đáng tin như vậy, tiên sinh vừa nhắc nhở cô ta là không được đùa bỡn nữa, vừa nãy trong điện thoại, vậy mà lại lợi dụng tiên sinh, Tư tiên sinh đây là muốn trả thù cô ta! Ngày mai đi lĩnh chứng, tiên sinh không tới, Cố Đức Thọ còn không biết Cố tiểu thư đây nói dối sao? ?"

Đại Sơn, Tiêu Sơn, gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Ba người đang nói, liền nghe tiếng Quý Thần ho khan nhắc nhở, ngẩng đầu nhìn lên. liền thấy Tư Chính Đình đứng ở đó, mặt lạnh nhìn bọn họ.

Ba người nhất thời cảm thấy sau lưng phát lạnh, đồng loạt đứng thẳng người, cung kính mở miệng, "Tiên sinh."

Tư Chính Đình không nói gì, đi qua bọn họ về phía trước, ba người thở phào nhẹ nhõm, đi theo phía sau anh, vốn tưởng rằng chuyện đã qua, ai ngờ. . . .

Tiến vào thang máy Tư Chính Đình đột nhiên mở miệng, "Đại Tráng, hôm nay cậu khắc phục hậu quả tốt lắm."

Trong thang máy yên lặng một hồi, lúc sau mọi người đồng loạt nhìn về phía Hoàng Bồi Đồng, hắn lúc này mới nhận thức được Tư tiên sinh chính là đang nói chuyện với mình, lập tức mở miệng, "Tiên sinh, tôi tên Hoàng Bồi Đồng, không gọi là . . ."

Tư Chính Đình lạnh lùng, Hoàng Bồi Đồng nhất thời không dám nói nữa.

Tư Chính Đình ra khỏi thang máy, Đại Sơn cùng Tiêu Sơn vỗ vỗ vào vai của hắn, "Đại Tráng, làm rất tốt!"

Hoàng Bồi Đồng gương mặt khổ sở nhìn về phía Quý Thần, "Trợ lý Quý, tôi. . . ."

Quý Thần thở dài, vẻ mặt rất nghiêm túc, nhưng lời nói lại giống như cười trên sự đau khổ của người khác: "Nói xấu sau lưng tiên sinh, chỉ là để cho cậu cái tên, không cho cậu đi xa là may lắm rồi."

Hoàng Bồi Đồng, à, không, Hoàng Đại Tráng nghe đến đó, cúi thấp đầu xuống.

.

Ngày mai đi lĩnh chứng? !

Trang Nại Nại suýt chút nữa đem canh trong miệng phun ra ngoài!

Có lắm hay không!

Nhìn vẻ mặt hừng khởi không nói nên lời của Cố Đức Thọ, khiến Trang Nại Nại sốt ruột.

Nghĩ đến lời nói của hắn ngày hôm nay, ". . . . Còn dám lấy ta ra đùa bỡn nữa, tôi bóp chết cô!"

Trang Nại Nại cảm thấy như Tử Thần đang vẫy tay với cô.

Xong đời!

Tư Chính Đình đây là đang trả thù cô.

2 giờ chiều mai, anh ta chắc chắn sẽ không đến, tới lúc đó Cố Đức Thọ sẽ biết chân tướng.

Nhưng ván cờ này, làm sao mới có thể phá vỡ? !

Trang Nại Nại một miếng cũng nuốt không vào nữa, lấy cớ thân thể không thoải mái trực tiếp đi lên lầu, cầm điện thoại gọi vào số của Tư Chính Đình. . . .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hello-nguoi-thua-ke>